EIROPAS
KOMISIJA

Strasbūrā, 18.4.2023.
COM(2023) 227 final

2023/0112 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko attiecībā uz agrīnas intervences pasākumiem, noregulējuma nosacījumiem un noregulējuma darbības finansējumu groza Direktīvu 2014/59/ES

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2023) 225-226} - {SEC(2023) 230}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Ierosinātie grozījumi Direktīvā 2014/59/ES[1] (Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva jeb BAND) ir daļa no krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas (*CMDI*) tiesību aktu kopuma, kas ietver arī grozījumus Regulā (ES) Nr. 806/2014[2] (Vienotā noregulējuma mehānisma regula jeb VNMR) un Direktīvā 2014/49/ES[3] (Noguldījumu garantiju sistēmu direktīva jeb NGSD).

Savienības krīžu pārvaldības satvars ir labi izveidots, tomēr iepriekšējie banku maksātnespējas gadījumi ir pierādījuši, ka ir vajadzīgi uzlabojumi. Krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas reformas mērķis ir ņemt vērā krīzes pārvaldības satvara mērķus un nodrošināt konsekventāku pieeju noregulējumam, lai ikviena krīzes situācijā esoša banka varētu iziet no tirgus sakārtotā veidā, vienlaikus saglabājot finanšu stabilitāti, nodokļu maksātāju naudu un nodrošinot noguldītāju paļāvību. Jo īpaši attiecībā uz nelielām un vidējām bankām ir jāstiprina pašreizējā noregulējuma satvara struktūra, īstenošana un, pats svarīgākais, stimuli tā piemērošanai, lai to varētu reālistiski piemērot šādām bankām.

Priekšlikuma konteksts

Pēc globālās finanšu un valsts parāda krīzes ES saskaņā ar starptautiskajiem aicinājumiem veikt reformas veica izlēmīgus pasākumus nolūkā izveidot drošāku finanšu nozari ES vienotajam tirgum. Tas ietvēra instrumentu un pilnvaru nodrošināšanu, lai sakārtotā veidā risinātu jebkuras bankas maksātnespēju, vienlaikus saglabājot finanšu stabilitāti, publiskās finanses un noguldītāju aizsardzību. Banku savienība tika izveidota 2014. gadā, un to pašlaik veido divi pīlāri: vienotais uzraudzības mehānisms (VUM) un vienotais noregulējuma mehānisms (VNM). Tomēr banku savienība joprojām ir nepilnīga un tai trūkst trešā pīlāra: Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēma (ENAS)[4]. Komisijas 2015. gada 24. novembrī pieņemtais priekšlikums izveidot ENAS[5] vēl nav pieņemts.

Banku savienību atbalsta vienots noteikumu kopums, ko attiecībā uz *CMDI* veido trīs ES tiesību akti, kas pieņemti 2014. gadā: BAND, VNMR un NGSD. BAND nosaka pilnvaras, noteikumus un procedūras banku atveseļošanai un noregulējumam, tostarp pārrobežu sadarbības pasākumus nolūkā risināt pārrobežu banku maksātnespēju. Ar VNMR ir izveidota Vienotā noregulējuma valde (VNV) un vienotais noregulējuma fonds (VNF) un noteiktas banku savienībā iedibināto vienību noregulējuma pilnvaras, noteikumi un procedūras vienotā

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

4 Turklāt joprojām nav panākta vienošanās par reālistisku un stabilu mehānismu likviditātes nodrošināšanai noregulējuma jomā banku savienībā saskaņā ar starptautisko partneru noteikto standartu.

5 COM(2015) 0586 final.

noregulējuma mehānisma kontekstā. Ar NGSD nodrošina noguldītāju aizsardzību un izklāsta NGS līdzekļu izmantošanas noteikumus. BAND un NGSD piemēro visās dalībvalstīs, savukārt VNMR piemēro dalībvalstīs, kas piedalās banku savienībā.

Ar 2019. gada banku tiesību aktu kopumu, kas pazīstams arī kā "riska samazināšanas pakete", tika pārskatīta BAND, VNMR, Kapitāla prasību regula (KPR)[6] un Kapitāla prasību direktīva (KPD)[7]. Šīs pārskatīšanas ietvēra pasākumus, ar kuriem tiek pildītas ES saistības, ko tā uzņēmusies starptautiskos forumos[8], proti, veikt turpmākus pasākumus banku savienības izveides pabeigšanai, nodrošinot reālistiskus riska mazināšanas pasākumus nolūkā mazināt draudus finanšu stabilitātei.

Eurogrupa 2020. gada novembrī vienojās par kopīga VNF atbalsta mehānisma izveidi un agrīnu ieviešanu, izmantojot Eiropas Stabilizācijas mehānismu (ESM)[9].

Krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas (*CMDI*) reforma un plašāka ietekme uz banku savienību

Kopā ar *CMDI* reformu pilnīga banku savienība, tostarp tās trešais pīlārs, ENAS, nodrošinātu ES mājsaimniecībām un uzņēmumiem augstāku finanšu aizsardzības un paļāvības līmeni, palielinātu uzticēšanos un stiprinātu finanšu stabilitāti kā nepieciešamos nosacījumus izaugsmei, labklājībai un noturībai ekonomiskajā un monetārajā savienībā un ES kopumā. Kapitāla tirgu savienība papildina banku savienību, jo abas iniciatīvas ir būtiskas, lai finansētu divējādo (digitālo un zaļo) pārkārtošanos, palielinātu euro starptautisko nozīmi un stiprinātu ES atvērto stratēģisko autonomiju un konkurētspēju mainīgā pasaulē, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo sarežģīto ekonomisko un ģeopolitisko vidi[10, 11].

2022. gada jūnijā Eurogrupa nepiekrita visaptverošākam darba plānam banku savienības izveides pabeigšanai, kas iekļautu ENAS. Tā vietā Eurogrupa aicināja Komisiju iesniegt mērķtiecīgākus tiesību aktu priekšlikumus, lai reformētu ES regulējumu banku krīzes pārvaldībai un valstu noguldījumu apdrošināšanai[12].

Vienlaikus Eiropas Parlaments savā 2021. gada ziņojumā par banku savienību[13] arī uzsvēra, cik svarīgi ir to pabeigt, izveidojot ENAS, un atbalstīja Komisiju attiecībā uz tās ierosināto tiesību akta priekšlikumu par *CMDI* pārskatīšanu. Lai gan Eurogrupa skaidri neapstiprināja ENAS, tā padarītu *CMDI* reformu stabilāku un nodrošinātu sinerģiju un efektivitātes pieaugumu nozarei. Šāds tiesību aktu kopums būtu daļa no darba kārtības banku savienības

---

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

7 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

8 Bāzeles Banku uzraudzības komiteja un Finanšu stabilitātes padome (FSP). Finanšu stabilitātes padome (2014. gada atjauninātā versija), *Finanšu iestāžu efektīvu noregulējuma režīmu galvenie atribūti* un (2015. gads), *Principi par globāli sistēmiski nozīmīgu banku (G-SNB) zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju noregulējumā, kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (TLAC) nosacījumi*.

9 Eurogrupa (2020. gada 30. novembris), *Eurogrupas iekļaujošā sastāvā paziņojums par ESM reformu un atbalsta mehānisma agrīnu ieviešanu vienotajam noregulējuma fondam*. Īstenošana ir paredzēta 2022.–2024. gadā. Tomēr Nolīgums, ar ko groza Līgumu par Eiropas Stabilitātes mehānisma dibināšanu, vēl nav ratificēts.

10 Eiropas Komisija (2020. gads), *Komisijas 2021. gada darba programma*, 2.3. iedaļa, 5. lpp.

11 Eiropas Komisija (2023. gads), *ES ilgtermiņa konkurētspēja:skatījums pēc 2030. gada*.

12 Eurogrupa (2022. gada 16. jūnijs), *Eurogrupas paziņojums par banku savienības nākotni.*

13 Eiropas Parlaments (2022. gads), *2021. gada ziņojums par banku savienību;* Eiropas Parlaments katru gadu, sākot no 2015. gada, ir publicējis ziņojumu par banku savienību.

izveides pabeigšanai, kā uzsvērts priekšsēdētājas Urzulas fon der Leienas politikas pamatnostādnēs, kurās arī atgādināts par ENAS nozīmi, un kā to regulāri atbalsta līderi[14].

Krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas (*CMDI*) satvara mērķi

CMDI satvars tika izstrādāts, lai mazinātu riskus un pārvaldītu jebkāda lieluma iestāžu maksātnespēju, vienlaikus sasniedzot četrus visaptverošus mērķus:

i) aizsargāt finanšu stabilitāti, vienlaikus izvairoties no kaitīgas ietekmes izplatīšanās, tādējādi nodrošinot tirgus disciplīnu un sabiedrībai kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību,

ii) aizsargāt vienotā tirgus darbību un nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā ES,

iii) līdz minimumam samazināt nodokļu maksātāju naudas izmantošanu un vājināt saikni starp bankām un valsti,

iv) aizsargāt noguldītājus un nodrošināt patērētāju uzticēšanos.

CMDI satvars paredz instrumentu kopumu, ko var piemērot grūtībās nonākušu banku dzīves cikla dažādos posmos: atveseļošanas pasākumi, ko atbalsta banku izstrādātie atveseļošanas plāni; agrīnas intervences pasākumi; pasākumi, lai novērstu bankas maksātnespēju; noregulējuma iestāžu sagatavotie noregulējuma plāni un noregulējuma instrumentu kopums, ja tiek paziņots, ka banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un tiek uzskatīts, ka bankas noregulējums (nevis tās likvidācija) ir sabiedrības interesēs. Turklāt valstu maksātnespējas procedūras, kas neietilpst *CMDI* satvarā[15], turpina piemērot tām bankām, kuras kļūst maksātnespējīgas un kurām var piemērot šīs valsts procedūras, ja tās ir piemērotākas (salīdzinājumā ar noregulējumu) un nekaitē sabiedrības interesēm, un neapdraud finanšu stabilitāti.

CMDI satvara mērķis ir nodrošināt finansējuma avotu kombināciju, lai ekonomiski efektīvi pārvaldītu grūtībās nonākušas bankas, aizsargātu finanšu stabilitāti un noguldītājus un saglabātu tirgus disciplīnu, vienlaikus samazinot publiskā budžeta izmantošanu un galu galā izmaksas nodokļu maksātājiem. Bankas noregulējuma izmaksas vispirms sedz no bankas pašu resursiem, t. i., tās sedz pašas bankas akcionāri un kreditori (kas veido bankas iekšējo zaudējumu segšanas spēju), kas arī samazina bezrūpīgas rīcības risku un uzlabo tirgus disciplīnu. Vajadzības gadījumā to var papildināt ar līdzekļiem no noguldījumu garantiju sistēmām (NGS) un noregulējuma finansēšanas mehānismiem (valsts noregulējuma fondiem (*RF*) vai VNF banku savienībā). Šos fondus finansē no visu banku iemaksām neatkarīgi no to lieluma un darījumdarbības modeļa. Banku savienībā šie noteikumi tika vēl vairāk integrēti, uzticot VNV pārvaldīt un pārraudzīt VNF, ko finansē no banku savienības iesaistīto dalībvalstu nozares iemaksām. Atkarībā no instrumenta, ko piemēro grūtībās nonākušai bankai (piemēram, preventīvie, piesardzības, noregulējuma vai alternatīvie pasākumi saskaņā

[14] Eurosamita sanāksme (2023. gada 24. marts), *Eurosamita paziņojums, sanāksme iekļaujošā sastāvā*.

[15] Valstu maksātnespējas procedūras nav saskaņotas. Tomēr noregulējuma iestādes lēmums par to, vai noregulēt bankrotējošu banku, kas prasa salīdzināt noregulējumu ar valsts maksātnespējas procedūru (sabiedrības interešu novērtējums), ir daļa no *CMDI* satvara. Ja noregulējuma iestāde nolemj neveikt grūtībās nonākušas bankas noregulējumu, lietu pēc tam izskata valsts līmenī, kurā tiek veikts maksātnespējas procedūras vai cita veida likvidācijas procesa uzsākšanas novērtējums saskaņā ar valstu maksātnespējas režīmu īpašajiem aspektiem.

ar valsts maksātnespējas procedūru), un konkrētās lietas aspektiem valsts atbalsta[16] kontrole var būt nepieciešama RF/VNF, NGS vai publiskā finansējuma no valsts budžeta intervencēm.

Priekšlikuma pamatojums

Neraugoties uz progresu, kas panākts kopš 2014. gada, noregulējums reti tika piemērots, jo īpaši banku savienībā. Tika noteiktas jomas, kurās vēl vairāk jāstiprina un jāpielāgo *CMDI* satvars attiecībā uz tā struktūru, īstenošanu un, pats galvenais, tā piemērošanas stimuliem.

Līdz šim daudzu tādu grūtībās nonākušu banku problēmas, kas ir nelielas vai vidēja lieluma bankas, ir tikušas risinātas saskaņā ar valstu režīmiem, kas bieži ir saistīti ar nodokļu maksātāju naudas izmantošanu (banku glābšanu), nevis nozares finansētiem drošības tīkliem, piemēram, VNF banku savienībā, kas līdz šim nav izmantoti noregulējumā. Tas ir pretrunā satvara mērķim, jo tas tika izveidots pēc globālās finanšu krīzes, kura ietvēra būtisku paradigmas maiņu no glābšanas uz iekšējo rekapitalizāciju. Šajā kontekstā noregulējuma finansēšanas mehānismu domātās izmaksas, ko finansē visas bankas, ir ievērojamas.

Noregulējuma satvars pilnībā nesasniedza galvenos vispārējos mērķus, proti, veicināt ES banku vienotā tirgus darbību, nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus, risinot pārrobežu un iekšējās krīzes un līdz minimumam samazinot nodokļu maksātāju naudas izmantošanu.

Iemesli galvenokārt ir saistīti ar nesaskaņotiem stimuliem attiecībā uz piemērotākā instrumenta izvēli grūtībās nonākušu banku pārvaldībai, kā rezultātā saskaņotā noregulējuma satvars netiek piemērots, izvēle tiek dota par labu citiem risinājumiem. Tas kopumā ir saistīts ar plašo rīcības brīvību sabiedrības interešu novērtējumā, grūtībām piekļūt finansējumam noregulējumā, neradot zaudējumus noguldītājiem, un vieglāku piekļuvi finansējumam ārpus noregulējuma. Sekojot šim virzienam, rodas sadrumstalotības risks un neoptimāli rezultāti banku, jo īpaši nelielu un vidēju banku, maksātnespējas pārvaldībā.

CMDI satvara pārskatīšanai un mijiedarbībai ar valstu maksātnespējas procedūrām būtu jāsniedz risinājumi šo problēmu novēršanai. Tādējādi satvars varētu pilnībā sasniegt savus mērķus un būt derīgs savam mērķim attiecībā uz visām ES bankām neatkarīgi no to lieluma, darījumdarbības modeļa un saistību struktūras, pat nelielām un vidējām bankām, ja to prasa pastāvošie apstākļi. Pārskatīšanas rezultātā vajadzētu nodrošināt noteikumu konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs, nodrošinot vienlīdzīgākus konkurences apstākļus, vienlaikus aizsargājot finanšu stabilitāti un noguldītājus, novēršot kaitīgas ietekmes izplatīšanos un samazinot nodokļu maksātāju naudas izmantošanu. Jo īpaši satvars būtu jāuzlabo, lai atvieglotu nelielo un vidējo banku noregulējumu, kā sākotnēji bija paredzēts, mazinot ietekmi uz finanšu stabilitāti un reālo ekonomiku, neizmantojot publisko finansējumu, un veicinot to noguldītāju paļāvību, kuru vidū galvenokārt ir mājsaimniecības un mazie un vidējie uzņēmumi (MVU). Attiecībā uz paredzēto izmaiņu apmēru *CMDI* pārskatīšanas mērķis nav pilnībā pārskatīt pašreizējo regulējumu, bet gan ieviest ļoti nepieciešamos uzlabojumus vairākās svarīgās jomās, lai satvars darbotos tā, kā paredzēts, attiecībā uz visām bankām.

[16] Valsts atbalsta noteikumi ir cieši saistīti ar *CMDI* satvaru un papildina to. Uz minētajiem noteikumiem šī pārskatīšana un ietekmes novērtējums neattiecas. Lai nodrošinātu konsekvenci starp abiem satvariem, Eurogrupa 2020. gada novembrī aicināja Komisiju pārskatīt valsts atbalsta regulējumu bankām un pabeigt to vienlaikus ar *CMDI* satvara pārskatīšanu, nodrošinot tā stāšanos spēkā vienlaikus ar atjaunināto *CMDI* satvaru.

Krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas (*CMDI*) reformas elementu kopsavilkums

Grozījumi, kas iekļauti *CMDI* tiesību aktu kopumā, aptver virkni politikas aspektu un veido saskanīgu reakciju uz konstatētajām problēmām:

- noregulējuma jomas paplašināšana, pārskatot sabiedrības interešu novērtējumu, ja ar to tiek sasniegti satvara mērķi, piemēram, aizsargāt finanšu stabilitāti, nodokļu maksātāju naudu un noguldītāju paļāvību labāk nekā valsts maksātnespējas procedūrās;
- noregulējuma finansējuma stiprināšana, papildinot iestāžu iekšējo zaudējumu segšanas spēju, kas joprojām ir pirmā aizsardzības līnija, un noregulējumam izmantojot NGS līdzekļus, lai palīdzētu piekļūt noregulējuma fondiem, attiecīgā gadījumā neuzliekot zaudējumus noguldītājiem, saskaņā ar nosacījumiem un aizsardzības pasākumiem;
- prasījumu prioritātes grozīšana maksātnespējas gadījumā un vispārējas noguldītāju prioritātes nodrošināšana, izmantojot viena līmeņa noguldītāju prioritāti, lai varētu izmantot NGS līdzekļus pasākumiem, kas nav segto noguldījumu izmaksa;
- zemāku izmaksu pārbaudes saskaņošana visu veidu NGS intervencēm, kas nav segto noguldījumu izmaksa maksātnespējas gadījumā, lai uzlabotu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un nodrošinātu rezultātu konsekvenci;
- agrīnas intervences sistēmas precizēšana, novēršot pārklāšanos starp agrīnu iejaukšanos un uzraudzības pasākumiem, nodrošinot juridisko noteiktību par piemērojamajiem nosacījumiem un atvieglojot sadarbību starp kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm;
- savlaicīga noregulējuma aktivizēšanas nodrošināšana; un
- noguldītāju aizsardzības uzlabošana (piem., mērķtiecīgi uzlabojumi NGSD noteikumos par aizsardzības tvērumu un pārrobežu sadarbību, valstu iespēju saskaņošanā un NGS finansiālās stabilitātes pārredzamības uzlabošanā).

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Priekšlikumā ierosināti grozījumi spēkā esošajos tiesību aktos, lai tie pilnībā atbilstu spēkā esošajiem politikas noteikumiem banku krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas jomā. BAND/VNMR un NGSD pārskatīšanas mērķis ir uzlabot satvara darbību tādā veidā, kas noregulējuma iestādēm nodrošina instrumentus, ar kuriem tās var risināt jebkuras bankas maksātnespēju neatkarīgi no lieluma un darījumdarbības modeļa, lai saglabātu finanšu stabilitāti, aizsargātu noguldītājus un izvairītos no nodokļu maksātāju naudas izmantošanas.

- **Saskaņotība ar citām ES politikas jomām**

Priekšlikuma pamatā ir reformas, kas veiktas pēc finanšu krīzes un kas noveda pie banku savienības veidošanas un vienota noteikumu kopuma visām ES bankām.

Priekšlikums palīdz stiprināt ES finanšu tiesību aktus, kas pēdējās desmitgades laikā pieņemti, lai mazinātu riskus finanšu sektorā un nodrošinātu banku maksātnespējas sakārtotu pārvaldību. Mērķis ir padarīt banku sistēmu stabilāku un galu galā veicināt saimnieciskās darbības ilgtspējīgu finansēšanu Savienībā. Tas pilnībā atbilst ES pamatmērķiem – veicināt finanšu stabilitāti, samazināt nodokļu maksātāju atbalsta izmantošanu banku noregulējumā un

aizsargāt noguldītāju paļāvību. Šie mērķi veicina augstu konkurētspējas un patērētāju aizsardzības līmeni.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Ar šo priekšlikumu groza spēkā esošo direktīvu, proti, Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīvu, jo īpaši attiecībā uz banku atveseļošanas un noregulējuma režīmā jau pieejamo instrumentu labāku piemērošanu, noregulējuma nosacījumu precizēšanu, piekļuves atvieglošanu drošības tīkliem banku maksātnespējas gadījumā un finansēšanas noteikumu skaidrības un konsekvences uzlabošanu. Nosakot saskaņotas prasības attiecībā uz *CMDI* regulējuma piemērošanu bankām iekšējā tirgū, ar priekšlikumu ievērojami samazina risku, ka dalībvalstīs pastāv atšķirīgi noteikumi, kas varētu kropļot konkurenci iekšējā tirgū.

Tādējādi priekšlikuma juridiskais pamats ir tāds pats kā sākotnējā tiesību akta juridiskais pamats, proti, LESD 114. pants. Minētais noteikums ļauj pieņemt pasākumus, lai tuvinātu valstu noteikumus, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Juridiskais pamats ietilpst iekšējā tirgus jomā, kas tiek uzskatīta par dalītu kompetenci, kā noteikts LESD 4. pantā. Lielākā daļa aplūkoto darbību ir spēkā esošo ES tiesību aktu atjauninājumi un grozījumi, un kā tādi tie attiecas uz jomām, kurās Savienība jau ir īstenojusi savu kompetenci un neplāno pārtraukt šādas kompetences īstenošanu.

Ņemot vērā to, ka ierosināto pasākumu mērķi ir papildināt jau spēkā esošus Savienības tiesību aktus, tos vislabāk var sasniegt ES līmenī, nevis ar dažādām valstu iniciatīvām. Konkrēti satvara izveidē 2014. gadā tika izklāstīts loģiskais pamatojums īpašam un saskaņotam ES noregulējuma režīmam visām bankām Savienībā. Tā galvenajās iezīmēs ir atspoguļotas starptautiskās normas un dokuments "Efektīvu noregulējuma režīmu pamatelementi finanšu iestādēm", ko Finanšu stabilitātes padome pieņēma pēc 2008. gada globālās finanšu krīzes.

Subsidiaritātes princips ir iestrādāts pašreizējā noregulējuma satvarā. Tā mērķus, proti, noregulējuma noteikumu un procedūru saskaņošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs. Drīzāk, ņemot vērā sekas, ko kādas iestādes maksātnespēja radītu visā Savienībā, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī ar Savienības rīcību.

Spēkā esošā noregulējuma satvara mērķis vienmēr ir bijis nodrošināt kopīgu instrumentu kopumu, lai pienācīgi un sakārtotā veidā risinātu jebkādu bankas maksātnespēju neatkarīgi no tās lieluma, darījumdarbības modeļa vai atrašanās vietas, ja tas ir nepieciešams, lai saglabātu Savienības, dalībvalsts vai reģiona, kurā tā darbojas, finanšu stabilitāti un aizsargātu noguldītājus, nepaļaujoties uz publiskajiem līdzekļiem.

Ar šo priekšlikumu groza dažus BAND noteikumus, lai uzlabotu spēkā esošo satvaru, jo īpaši attiecībā uz tā piemērošanu nelielām un vidējām bankām, jo pretējā gadījumā tas var nesasniegt savus mērķus.

Riskiem, kas apdraud finanšu stabilitāti, noguldītāju paļāvību vai publisko finanšu izmantošanu vienā dalībvalstī, var būt tālejoša ietekme pārrobežu mērogā, un tie galu galā var izraisīt vienotā tirgus sadrumstalotību. Rīcības trūkums ES līmenī attiecībā uz mazāk nozīmīgām bankām un to šķietamā izslēgšana no kopīgota drošības tīkla varētu ietekmēt arī to spēju piekļūt tirgiem un piesaistīt noguldītājus salīdzinājumā ar nozīmīgām bankām. Turklāt valstu risinājumi banku maksātnespējas novēršanai pasliktinātu banku un valsts saikni un vājinātu banku savienības ideju ieviest paradigmas maiņu no glābšanas uz iekšējo rekapitalizāciju.

Rīkojoties ES līmenī, lai reformētu noregulējuma satvaru, netiks noteikta stratēģija, kas būtu jāīsteno banku maksātnespējas gadījumā. Izvēle starp ES saskaņotu noregulējuma stratēģiju/instrumentu un valsts mēroga likvidācijas stratēģiju arī turpmāk būs noregulējuma iestādes ziņā, pamatojoties uz sabiedrības interešu novērtējumu. Tas ir pielāgots katram konkrētajam maksātnespējas gadījumam un nav automātiski atkarīgs no tādiem apsvērumiem kā bankas lielums, tās darbību ģeogrāfiskais tvērums un banku sektora struktūra. Praksē tas padara sabiedrības interešu novērtējumu par subsidiaritātes pārbaudi Savienībā.

Tādējādi, lai gan katrā gadījumā atsevišķi ir jāizvērtē, vai bankai piemērot noregulējumu, ir būtiski, lai tiktu saglabāta iespēja visām bankām veikt noregulējumu un lai noregulējuma iestādēm būtu piemēroti stimuli izvēlēties noregulējumu, ņemot vērā visu iestāžu potenciāli sistēmisko raksturu, kā jau paredzēts BAND.

Dalībvalstis joprojām var apsvērt nelielu vai vidēju banku likvidāciju saskaņā ar reformēto satvaru. Šajā ziņā valstu maksātnespējas režīmi (kas nav saskaņoti) paliek spēkā, ja maksātnespējas procedūra tiek uzskatīta par labāku alternatīvu noregulējumam. Šādā veidā tiek saglabāta instrumentu nepārtrauktība, tostarp ārpus noregulējuma, piemēram: preventīvi un piesardzības pasākumi; noregulējuma instrumenti; alternatīvi pasākumi valsts maksātnespējas procedūrās un segto noguldījumu izmaksa pakāpeniskas likvidācijas gadījumā.

Tāpēc BAND grozīšana tiek uzskatīta par labāko risinājumu. Tas nodrošina pareizo līdzsvaru starp noteikumu saskaņošanu un attiecīgā gadījumā valstu elastīguma saglabāšanu. Šie grozījumi vēl vairāk veicinātu noregulējuma satvara vienotu piemērošanu un uzraudzības un noregulējuma iestāžu prakses konverģenci un nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā banku pakalpojumu iekšējā tirgū. Tas ir īpaši svarīgi banku nozarē, kurā daudzas iestādes darbojas visā ES iekšējā tirgū. Valstu noteikumi nesasniegtu šos mērķus.

- **Proporcionalitāte**

Saskaņā ar proporcionalitātes principu Savienības rīcības saturam un formai nebūtu jāpārsniedz tas, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu tās mērķus atbilstīgi Līgumu vispārējiem mērķiem.

Proporcionalitāte ir priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma neatņemama daļa. Ierosinātie grozījumi ir izvērtēti atsevišķi, ņemot vērā proporcionalitātes mērķi. Turklāt vairākās jomās ir novērtēts, ka spēkā esošajos noteikumos trūkst proporcionalitātes, un ir analizēti konkrēti risinājumi, kuru mērķis ir samazināt administratīvo slogu un atbilstības nodrošināšanas izmaksas nelielām iestādēm, jo īpaši atceļot pienākumu noteikt minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (*MREL*) konkrētiem vienību veidiem.

Nosacījumos par piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem saskaņā ar pašreizējo satvaru nav pietiekami ņemtas vērā proporcionalitātes atšķirības, kuru pamatā ir noregulējuma stratēģija, lielums un/vai darījumdarbības modelis. Banku spēja izpildīt nosacījumus piekļuvei noregulējuma finansēšanas mehānismam ir atkarīga no to bilancēs pieejamo iekšēji rekapitalizējamo instrumentu uzkrājuma intervences laikā. Tomēr pierādījumi liecina, ka dažas (nelielas un vidējas) bankas konkrētos tirgos saskaras ar strukturālām grūtībām, veidojot *MREL*. Attiecībā uz šīm bankām, ņemot vērā to īpašo saistību struktūru (jo īpaši tām, kas lielā mērā paļaujas uz noguldījumu finansējumu), daži noguldījumi būtu iekšēji jārekapitalizē, lai piekļūtu noregulējuma finansēšanas mehānismam, kas var radīt bažas par finanšu stabilitāti un darbības iespējamību, ņemot vērā ekonomisko un sociālo ietekmi vairākās dalībvalstīs. Ierosinātie grozījumi (piemēram, skaidri noteikumi par *MREL* pielāgošanu pārvešanas noregulējuma stratēģijām, viena līmeņa noguldītāju prioritātes ieviešana un NGS līdzekļu pieejamības nodrošināšana noregulējuma finansēšanas

mehānismam) uzlabotu piekļuvi finansējumam noregulējumā. Tie arī ieviestu lielāku proporcionalitāti attiecībā uz bankām, kuras noregulētu saskaņā ar pārveduma stratēģijām, vajadzības gadījumā ļaujot noguldījumus aizsargāt pret iekšējo rekapitalizāciju un efektīvi risinot noregulējuma finansēšanas problēmu, nevājinot minimālos iekšējās rekapitalizācijas nosacījumus attiecībā uz piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismam.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Tiek ierosināts pasākumus īstenot, ar direktīvu grozot BAND. Ierosinātie pasākumi attiecas uz jau esošajiem noteikumiem, kas iekļauti šajā juridiskajā instrumentā, vai turpina tos pilnveidot.

Daži no ierosinātajiem grozījumiem, piemēram, tie, kas ietekmē iziešanu no tirgus pēc negatīva sabiedrības interešu novērtējuma, dotu dalībvalstīm pietiekamu elastību to transponēšanas valsts tiesību aktos posmā, lai saglabātu atšķirīgus valsts noteikumus par likvidāciju.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

CMDI satvars tika izstrādāts, lai novērstu un pārvaldītu jebkāda lieluma vai darījumdarbības modeļa iestāžu maksātnespēju. Tas tika izstrādāts ar mērķi saglabāt finanšu stabilitāti, aizsargāt noguldītājus, līdz minimumam samazināt publiskā atbalsta izmantošanu, ierobežot bezrūpīgas rīcības risku un uzlabot finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu. Izvērtējumā secināts, ka kopumā *CMDI* satvars būtu jāuzlabo noteiktos aspektos, piemēram, labāk aizsargājot nodokļu maksātāju naudu.

Jo īpaši izvērtējums liecina, ka juridiskā noteiktība un paredzamība banku maksātnespējas pārvaldībā joprojām ir nepietiekama. Publisko iestāžu lēmumu pieņemšana par to, vai izmantot noregulējumu vai maksātnespēju, dažādās dalībvalstīs var ievērojami atšķirties. Turklāt drošības tīkli, ko finansē nozare, ne vienmēr ir efektīvi, un joprojām pastāv atšķirīgi piekļuves nosacījumi finansējumam noregulējumā un ārpus noregulējuma. Tie ietekmē stimulus un rada arbitrāžas iespējas, kad tiek pieņemti lēmumi par to, kādu krīzes pārvaldības instrumentu izmantot. Visbeidzot, vairākās jomās noguldītāju aizsardzība joprojām ir nevienmērīga un nekonsekventa starp dalībvalstīm.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija veica plašu informācijas apmaiņu, izmantojot dažādus apspriešanās rīkus, lai uzrunātu visas iesaistītās ieinteresētās personas, nolūkā labāk izprast, kā satvars darbojas un kādas ir iespējamās uzlabojumu iespējas.

Komisija 2020. gadā sāka apspriešanos par apvienotu sākotnējo ietekmes novērtējumu un ceļvedi, kura mērķis ir sniegt detalizētu analīzi par ES līmenī veicamajām darbībām un dažādu politikas risinājumu iespējamo ietekmi uz ekonomiku, sabiedrību un vidi.

2021. gadā Komisija sāka divas apspriešanās: mērķorientēta un sabiedriska apspriešana, lai iegūtu ieinteresēto personu atsauksmes par to, kā tika piemērots *CMDI* satvars, un viedokļus par iespējamiem grozījumiem. Mērķorientētā apspriešana, kas ietvēra 39 vispārīgus un specifiskus tehniskus jautājumus, tika veikta tikai angļu valodā, un tā bija pieejama no 2021. gada 26. janvāra līdz 20. aprīlim. Sabiedriskajā apspriešanā bija 10 vispārīgi jautājumi, kas bija pieejami visās ES valodās, un tā norisinājās atsauksmju periodā no 2021. gada 25. februāra līdz 20. maijam.

Papildus Komisija 2021. gada 18. martā rīkoja augsta līmeņa konferenci, kurā piedalījās visu attiecīgo ieinteresēto personu pārstāvji. Konferencē tika apstiprināts, cik svarīgs ir efektīvs satvars, bet tika arī uzsvērti pašreizējie trūkumi.

Komisijas darbinieki, izmantojot Komisijas ekspertu grupu banku, maksājumu un apdrošināšanas jautājumos, ir arī vairākkārt apspriedušies ar dalībvalstīm par *CMDI* satvara īstenošanu ES un par iespējamu BAND/VNMR un NGSD pārskatīšanu. Līdztekus diskusijām ekspertu grupā šajā priekšlikumā aplūkotie jautājumi tika apspriesti arī Padomes darba sagatavošanas struktūru sanāksmēs, proti, Padomes Finanšu pakalpojumu un banku savienības jautājumu darba grupas un ENAS augsta līmeņa darba grupas sanāksmēs.

Turklāt tiesību aktu sagatavošanas posmā Komisijas darbinieki rīkoja arī vairākas sanāksmes (klātienē un virtuāli) ar banku nozares pārstāvjiem un citām ieinteresētajām personām.

Visu iepriekš minēto iniciatīvu rezultāti ir ņemti vērā, sagatavojot šo priekšlikumu un tam pievienoto ietekmes novērtējumu. Tie sniedza skaidrus pierādījumus tam, ka pašreizējie noteikumi ir jāatjaunina un jāpapildina, lai vislabāk sasniegtu satvara mērķus. Ietekmes novērtējuma 2. pielikumā ir sniegti šo apspriešanās un publiskās konferences kopsavilkumi.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Komisija aicināja Eiropas Banku iestādi (EBI) sniegt ieteikumus par finansējumu maksātnespējas un noregulējuma jomā. Komisija lūdza sniegt mērķorientētus tehniskus ieteikumus, lai: i) novērtētu konstatētās grūtības dažām nelielām un vidējām bankām emitēt pietiekamus zaudējumus absorbējošus finanšu instrumentus; ii) izskatītu pašreizējās prasības attiecībā uz piekļuvi pieejamiem finansējuma avotiem saskaņā ar pašreizējo regulējumu un iii) novērtētu dažādo iespējamo politikas risinājumu kvantitatīvo ietekmi uz finansējumu noregulējumā un maksātnespējas finansēšanas jomā un to efektivitāti politikas mērķu sasniegšanā. EBI atbildēja 2021. gada oktobrī[17].

Komisija izmantoja arī atzinumu, ko 2021. gada decembrī sniedza platforma "Gatavi nākotnei". Atzinumā uzsvērts, ka *CMDI* satvars ir samērīgi jāpielāgo visu banku vajadzībām, ņemot vērā iespējamo ietekmi uz noguldītāju paļāvību un finanšu stabilitāti.

- **Ietekmes novērtējums[18]**

Priekšlikumam ir veikts plašs ietekmes novērtējums, ņemot vērā atsauksmes, kas saņemtas no ieinteresētajām personām, un nepieciešamību risināt dažādus savstarpēji saistītus jautājumus, kas aptver trīs dažādus tiesību aktus.

Ietekmes novērtējumā tika apsvērti vairāki politikas risinājumi nolūkā risināt problēmas, kas konstatētas krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas satvara izstrādē un īstenošanā. Ņemot vērā ciešo saikni starp krīzes pārvaldības instrumentu kopumu un tā finansējumu, ietekmes novērtējumā tika izskatīti politikas risinājumu kopumi, kas apvieno attiecīgās *CMDI* satvara struktūras iezīmes, lai nodrošinātu visaptverošu un konsekventu pieeju. Dažas ierosinātās izmaiņas, kas saistītas ar agrīnas intervences pasākumiem, izraisītājfaktoriem, ar kuriem noteiktu, vai banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un NGSD atsevišķu iezīmju saskaņošanu, ir kopīgas visos apsvērtajos risinājumu kopumos.

Dažādie risinājumu kopumi galvenokārt ir vērsti uz to, lai analizētu iespēju klāstu nolūkā reālistiski un efektīvi paplašināt noregulējuma tvērumu, ņemot vērā mērķu vērienīgumu

[17] EBI (2021. gada 22. oktobris), *Aicinājums sniegt ieteikumus par finansējumu noregulējumā un maksātnespējas jomā*.

[18] Skatīt atsauces uz SWD(2023)226 (IN kopsavilkums) un SEC(2023)230 (Regulējuma kontroles padomes pozitīvais atzinums).

attiecībā uz finansējuma padarīšanu pieejamāku. Konkrēti politikas risinājumos ir apsvērta iespēja atvieglot NGS līdzekļu izmantošanu noregulējumā, tostarp kalpot par tiltu saskaņā ar zemāku izmaksu pārbaudi kā aizsardzības pasākumu, lai uzlabotu samērīgumu attiecībā uz piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem bankām, jo īpaši nelielām un vidējām bankām, kurām piemēro pārveduma stratēģijas ar iziešanu no tirgus. Papildus politikas risinājumos ir pētīta iespēja efektīvāk un lietderīgāk izmantot NGS līdzekļus saskaņā ar saskaņotu zemāku izmaksu pārbaudi pasākumiem, kas nav segto noguldījumu izmaksa, cenšoties uzlabot stimulu saderību noregulējuma iestādēm attiecībā uz to, kā tās izvēlas vispiemērotāko instrumentu krīzes pārvaldīšanai. NGS līdzekļu atbrīvošana pasākumiem, kas nav segto noguldījumu izmaksa, ir atkarīga no tā, kurā vietā prasību hierarhijā ierindojas NGS. Tāpēc politikas risinājumos tiek pētīti arī dažādi noguldītāju ierindošanas saskaņošanas scenāriji.

Ņemot vērā šos elementus, ietekmes novērtējumā ir aplūkoti trīs iespējamie politikas risinājumu kopumi, kas sniedz rezultātus ar atšķirīgu mērķu vērienīgumu. Katra kopuma mērķis ir izveidot uz stimuliem balstītu satvaru, mudinot konsekventāk piemērot noregulējuma instrumentus, palielinot juridisko noteiktību un paredzamību, nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus un atvieglojot piekļuvi kopīgiem drošības tīkliem, vienlaikus saglabājot dažas alternatīvas ārpus noregulējuma saskaņā ar valstu maksātnespējas procedūrām. Tomēr atkarībā no risinājumu kopumu uzbūves šie mērķi tiek sasniegti dažādā mērā, un atšķiras to politiskā īstenojamība.

Vēlamais politikas risinājums paredz vērienīgus uzlabojumus finansēšanas vienādojumā, paverot iespēju būtiski paplašināt noregulējuma tvērumu, lai iekļautu vairāk nelielu un vidēju banku, un labāk saskaņot stimulus attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par šo iestāžu labāko krīzes instrumentu. Tiek uzskatīts, ka tas ir efektīvāks, lietderīgāks un saskaņotāks satvara mērķu sasniegšanā salīdzinājumā ar citiem risinājumiem, tostarp atsauces scenāriju, kurā nekādas darbības netiek veiktas. Jo īpaši – nolūkā nodrošināt, ka NGS līdzekļus var izmantot noregulējumam, kā visefektīvākais līdzeklis tika noteikta NGS virsprioritātes atcelšana. Tas, ka pastāv virsprioritāte attiecībā uz NGS prasījumiem, ir galvenais iemesls, kādēļ NGS līdzekļus gandrīz nekad nevar izmantot maksātnespējas gadījumā, izņemot segto noguldījumu izmaksu, jo tā ietekmē zemāku izmaksu pārbaudes (*LCT*) rezultātus, kurā priekšrocība tiek dota izmaksai. Tomēr tika konstatēts, ka virsprioritāte nodrošina NGS un banku sektora finanšu līdzekļu aizsardzību pret iespējamu līdzekļu papildināšanu, noregulējumā kavējot jebkādu intervenci attiecībā uz NGS, nenodrošinot labāku segto noguldījumu aizsardzību. Tāpēc NGS virsprioritātes atcelšana ir nepieciešama, lai risinātu pašreizējo *LCT* novērtējuma rezultātu, kas ir tendēts uz izmaksu, un nodrošinātu pienācīgu finansējumu noregulējumā, lai padarītu iespējamu nelielu un vidēju banku noregulējumu, kurā nodod maksātnespējīgas bankas darījumdarbību un tā iziet no tirgus.

Ietekmes novērtējumā bija iekļauts arī cits politikas risinājums, proti, vērienīga *CMDI* satvara, tostarp ENAS, reforma, kas izpaustos kā starpposma hibrīdmodelis, kurš atšķiras no Komisijas 2015. gada priekšlikuma. Šajā risinājumā ir atzīts, ka ir svarīgi izveidot kopēju noguldījumu apdrošināšanas sistēmu, lai minētais satvars būtu stabils un lai pabeigtu banku savienības izveidi; tomēr šajā posmā tas ir novērtēts kā politiski neiespējams.

Priekšlikums radītu izmaksas iestādēm un noteikta veida bankām atkarībā no tā, cik lielā mērā noregulējums tiktu paplašināts, attiecībā uz katra atsevišķa gadījuma sabiedrības interešu novērtējumiem, un katras lietas īpašajiem apstākļiem. NGS līdzekļu un NF/VNF izmantošana būtu efektīvāka izmaksu ziņā attiecībā uz nepieciešamajiem finanšu līdzekļiem, tomēr tas var arī radīt vajadzību pēc līdzekļu papildināšanas ar nozares iemaksām. Tomēr kopumā noregulējuma iestāžu un banku izmaksas tiktu kompensētas ar ieguvumiem, ko sniegtu plašāka banku spektra labāka sagatavotība, precizēti stimuli attiecībā uz lēmuma pieņemšanu

par to, kādus krīzes instrumentus izmantot, samazināta nodokļu maksātāju līdzekļu izmantošana un lielāka finanšu stabilitāte un noguldītāju paļāvība, pateicoties skaidrākiem noteikumiem un piekļuvei nozares finansētiem drošības tīkliem. Patērētāju un plašākas sabiedrības izmaksām vajadzētu būt ierobežotām un tām jābūt tādām, ko nepārprotami atsver ieguvumi, jo īpaši palielināta noguldītāju aizsardzība, finanšu stabilitāte un samazināta nodokļu maksātāju naudas izmantošana.

Vispirms sniegusi negatīvu atzinumu, Regulējuma kontroles padome apstiprināja ietekmes novērtējumu. Lai ņemtu vērā padomes izteiktās piezīmes, ietekmes novērtējums ir paplašināts, iekļaujot tajā papildu skaidrojumus par: i) to problēmu raksturu, kuras paredzēts risināt ar pārskatīšanu, un noregulējuma vispārējām priekšrocībām salīdzinājumā ar maksātnespējas procedūrām, lai aizsargātu finanšu stabilitāti, noguldītāju paļāvību un līdz minimumam samazinātu nodokļu maksātāju naudas izmantošanu; ii) precizējumiem par to, kā reforma atbilst subsidiaritātes principam, un iii) papildu informāciju par citiem aspektiem, piemēram, atbilstību valsts atbalsta noteikumu pārskatīšanai, mijiedarbību ar Komisijas 2015. gada priekšlikumu par ENAS, to, kā EBI ieteikumi ir ņemti vērā, vai nosacījumiem, kādos NGS varētu iejaukties noregulējuma procesā.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Pārskatīšana galvenokārt ir vērsta uz krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas satvara vispārējo struktūru un darbību, īpašu uzmanību pievēršot nelielām un vidējām bankām un vienlīdzīgākai noguldītāju prioritizēšanai. Paredzams, ka ierosinātā reforma sniegs ieguvumus attiecībā uz satvara efektivitāti un juridisko skaidrību.

Reforma ir tehnoloģiski neitrāla un neietekmē digitālo gatavību.

- **Pamattiesības**

ES ir apņēmusies ievērot augstus pamattiesību aizsardzības standartus un ir parakstījusi daudzas konvencijas cilvēktiesību jomā. Šajā sakarā priekšlikums atbilst šīm tiesībām, kas uzskaitītas galvenajās ANO konvencijās par cilvēktiesībām, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kura ir ES līgumu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas būtiska sastāvdaļa.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmēs ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Priekšlikumā prasīts, lai dalībvalstis savos tiesību aktos transponētu BAND grozījumus 18 mēnešu laikā pēc grozījumu direktīvas stāšanās spēkā.

Priekšlikumā ir iekļautas prasības EBI izdot standartus saistībā ar konkrētiem satvara noteikumiem un ziņot Komisijai par tā faktisko īstenošanu, piemēram, saistībā ar noregulējuma iestāžu veiktajiem noregulējamības novērtējumiem vai gatavošanos noregulējuma izpildei.

Piecus gadus pēc tiesību akta īstenošanas termiņa, tiks veikts tā novērtējums, lai izvērtētu, cik efektīvs un iedarbīgs tas ir bijis attiecībā uz mērķu sasniegšanu, un izlemtu, vai ir nepieciešami jauni pasākumi vai grozījumi.

6. DETALIZĒTS KONKRĒTU PRIEKŠLIKUMA NOTEIKUMU SKAIDROJUMS

Agrīnas intervences pasākumi un gatavošanās noregulējumam

Agrīnas intervences pasākumu piemērošanas nosacījumi, tostarp vadības atcelšana un pagaidu vadītāju iecelšana, ir grozīti, lai novērstu neskaidrības un nodrošinātu kompetentajām iestādēm vajadzīgo juridisko noteiktību. Regulas 27. panta 1. punktu, 28. pantu un 29. panta 1. punktu groza, lai nodrošinātu, ka agrīnas intervences pasākumus var izmantot, ja ir izpildīti nosacījumi uzraudzības pasākumiem saskaņā ar KPD vai Direktīvu (ES) 2019/2034[19] (Ieguldījumu brokeru sabiedrību direktīva jeb IBSD), bet iestāde šos pasākumus nav veikusi vai uzskata par nepietiekamiem konstatēto problēmu risināšanai. Tiek saglabāti esošie izraisītājfaktori, uz kuriem neattiecas Kapitāla prasību direktīva vai IBSD. Tajā pašā laikā tiek atcelta iekšējās secības noteikšana starp agrīnas intervences pasākumiem, vadītāju atcelšanu no amata un pagaidu vadītāju iecelšanu — saskaņā ar priekšlikumu uz tiem visiem attiecas vieni un tie paši izraisītājfaktori, bet kompetentajām iestādēm, izvēloties katram gadījumam vispiemērotāko pasākumu, ir jāievēro proporcionalitātes princips. Tiek saglabātas EBI pilnvaras attiecībā uz pamatnostādnēm, kas veicina izraisītājfaktoru konsekventu piemērošanu.

BAND 27. pantā uzskaitītie agrīnās intervences pasākumi, kas pārklājās ar pieejamajām uzraudzības pilnvarām saskaņā ar KPD 104. pantu vai IBSD 49. pantu (attiecībā uz vadības struktūras veikto finanšu stāvokļa pārbaudi, to vadītāju atbrīvošanu no amata, kuri vairs neatbilst piemērotības kritērijiem, izmaiņām iestādes darījumdarbības stratēģijā un darbības struktūrā), tiek svītroti no BAND un saglabāti tikai KPD/IBSD. Tam būtu jārisina praktiskās un administratīvās problēmas, ko kompetentās iestādes novērojušas, piemērojot minētos pasākumus, kuri pārklājas.

Lai paplašinātu ierobežotos BAND noteikumus, kas paredz sadarbību starp kompetentajām un noregulējuma iestādēm, kad bankas finansiālā situācija sāk pasliktināties, jaunajā 30.a pantā ir sīki izklāstīta kompetento un noregulējuma iestāžu mijiedarbība un pienākumi, gatavojoties noregulējumam. Kompetentajai iestādei ir jāinformē noregulējuma iestāde, kad tā pieņem konkrētus uzraudzības pasākumus saskaņā ar KPD vai IBSD (jo īpaši tos, kas iepriekš pārklājās ar agrīnas intervences pasākumiem), ja tā uzskata, ka ir izpildīti agrīnas intervences nosacījumi, un kad tā faktiski piemēro agrīnas intervences pasākumus. Kompetentajām iestādēm sadarbībā ar noregulējuma iestādēm būtu jāuzrauga iestādes finansiālais stāvoklis un tās atbilstība visiem noteiktajiem pasākumiem. Tajā pašā laikā kompetentajai iestādei ir jāsniedz noregulējuma iestādei visa informācija, kas vajadzīga, lai sagatavotos noregulējumam, vai jāpieprasa, lai pati iestāde to sniedz. Tiek arī precizēts, ka noregulējuma iestādei ir pilnvaras tirgot iestādi vai veikt pasākumus iestādes tirgošanai un pieprasīt izveidot virtuālu datu telpu, neatkarīgi no tā, vai ir iepriekš piemēroti agrīnas intervences pasākumi. Kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm ir cieši jāsadarbojas, apsverot jebkādu agrīnu iejaukšanos vai noregulējuma sagatavošanas darbības, lai nodrošinātu konsekvenci un efektivitāti.

Agrīna brīdināšana par to, ka vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga

Regulas 30.a pantā ir ietverts pienākums kompetentajai iestādei pietiekami agri informēt noregulējuma iestādi, tiklīdz tā uzskata, ka pastāv būtisks risks, ka iestāde vai vienība atbilst

[19] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2034 (2019. gada 27. novembris) par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2002/87/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES un 2014/65/ES (OV L 314, 5.12.2019., 64. lpp.).

32. panta 4. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, lai to varētu novērtēt kā tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Šajā paziņojumā būtu jāiekļauj kompetentās iestādes novērtējuma iemesli, kā arī pārskats par alternatīviem risinājumiem, kas var saprātīgā termiņā novērst attiecīgās iestādes vai vienības maksātnespēju.

Atzīstot noregulējuma grafika izšķirošo nozīmi attiecībā uz iestādes vai vienības kapitāla, *MREL* un likviditātes līmeņa saglabāšanu pēc iespējas lielākā mērā, un plašākā nozīmē nodrošinot, ka ir radīti nepieciešamie nosacījumi, lai noregulējuma iestāde varētu sekmīgi īstenot katrai iestādei vai vienībai sagatavoto noregulējuma stratēģiju, noregulējuma iestāde ir pilnvarota ciešā sadarbībā ar kompetento iestādi novērtēt, ko tā uzskata par saprātīgu termiņu, lai meklētu privāta vai administratīva rakstura risinājumus, kas spēj novērst maksātnespēju. Šajā agrīnās brīdināšanas periodā kompetentajai iestādei būtu jāturpina īstenot savas pilnvaras, vienlaikus sadarbojoties ar noregulējuma iestādi saskaņā ar 30.a pantu. Kompetentajai iestādei un noregulējuma iestādei ciešā sadarbībā būtu jāuzrauga iestādes vai vienības situācijas attīstība un alternatīvu pasākumu īstenošana. Šajā sakarā noregulējuma iestādei un kompetentajai iestādei būtu regulāri jātiekas tik bieži, cik to noteikusi noregulējuma iestāde.

Ja šajā laikposmā netiek konstatēts vai īstenots neviens piemērots alternatīvs pasākums, kas novērstu maksātnespēju, kompetentajai iestādei būtu jānovērtē, vai iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Ja kompetentā iestāde secina, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, tai tas būtu oficiāli jāpaziņo noregulējuma iestādei, ievērojot 32. panta 1. un 2. punktā noteikto procedūru. Noregulējuma iestāde var arī pati veikt šo novērtējumu, ja dalībvalsts ir izmantojusi 32. panta 2. punktā paredzēto valsts iespēju. Tad noregulējuma iestādei būtu jānosaka, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi. Ja sabiedrības interešu novērtējuma rezultātā rodas nepieciešamība noregulēt iestādi vai vienību, noregulējuma iestādei pēc tam būtu jāpieņem lēmums par noregulējuma darbību. Tas atbilst nesenajai ES Tiesas judikatūrai saistībā ar lietu, kas tiek izskatīta banku savienībā, saskaņā ar kuru ECB novērtējums ir sagatavošanas pasākums, kas paredzēts, lai VNV varētu pieņemt lēmumu par bankas noregulējumu. Tiesa arī norādīja, ka VNV ir ekskluzīvas pilnvaras novērtēt noregulējuma darbības piemērošanai nepieciešamos nosacījumus, ja Komisija apstiprina noregulējuma shēmu un attiecīgā gadījumā Padome neiebilst[20].

Sabiedrības interešu novērtējums

CMDI satvars tika izstrādāts, lai novērstu un pārvaldītu jebkāda lieluma iestāžu maksātnespēju, vienlaikus aizsargājot noguldītājus un nodokļu maksātājus. Ja tiek uzskatīts, ka banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un sabiedrības interesēs ir tās noregulēšana, noregulējuma iestādes iejauksies, izmantojot BAND noteiktos instrumentus un pilnvaras, ja netiks rasts privāts risinājums. Ja noregulēšana nav sabiedrības interesēs, bankas maksātnespēja būtu jārisina, izmantojot valsts iestāžu organizētas likvidācijas procedūras, iespējams, ar finansējumu no NGS vai attiecīgā gadījumā no citiem finansējuma avotiem.

Būtībā sabiedrības interešu novērtējumā (SIN) tiek salīdzināts noregulējums un maksātnespēja, jo īpaši novērtējot, kā katrs scenārijs sasniedz noregulējuma mērķus. Noregulējuma mērķi, uz kuru pamata tiek veikts novērtējums, ir šādi: i) ietekme uz finanšu stabilitāti (plaša mēroga krīze var izraisīt sabiedrības interešu novērtējuma iznākumu, kas atšķiras no individuālas maksātnespējas); ii) ietekmes uz bankas kritiski svarīgajām funkcijām novērtējums un iii) nepieciešamība ierobežot ārkārtas publiskā finansiālā atbalsta

[20] Rīkojums, 2019. gada 6. maijs, ABLV Bank/ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, 34.–36. punkts, un 2021. gada 6. maija spriedums ABLV Bank/ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 62.–71. punkts.

izmantošanu. Saskaņā ar pašreizējo satvaru noregulējumu var izvēlēties tikai tad, ja maksātnespēja neļautu sasniegt noregulējuma mērķus tādā pašā mērā.

BAND un VNMR paredz rīcības brīvību noregulējuma iestādēm, veicot sabiedrības interešu novērtējumu, kā rezultātā rodas atšķirīga piemērošana un interpretācijas, kas ne vienmēr pilnībā atspoguļo tiesību aktu loģiku un nolūku. Dažos gadījumos, jo īpaši banku savienībā, sabiedrības iestāžu novērtējums tika piemērots diezgan ierobežojoši.

Lai mazinātu atšķirības un paplašinātu SIN piemērošanu, t. i., paplašinātu noregulējuma tvērumu, priekšlikumā ir iekļauti turpmāk norādītie tiesību aktu grozījumi.

Grozījumi attiecībā uz noregulējuma mērķiem

Pašreizējā "kritisko svarīgu funkciju" definīcijā nav iekļauta skaidra atsauce uz to traucējumu ietekmi uz reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti reģionālā līmenī, kā rezultātā var tikt interpretēts, ka funkcijas var uzskatīt par kritiski svarīgām tikai tad, ja to pārtraukšanai ir ietekme valsts līmenī. Lai izvairītos no atšķirīgas interpretācijas, jēdziena "kritiski svarīgas funkcijas" definīcijā ir iekļauta atsauce uz ietekmi, ko to pārtraukšana radīs uz reālo ekonomiku vai finanšu stabilitāti "valsts vai reģionālā līmenī" (2. panta 1. punkta 35) apakšpunkts).

Noregulējuma mērķis, kas prasa līdz minimumam samazināt paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, neļauj nošķirt valsts budžeta līdzekļu izmantošanu un nozares finansētu drošības tīklu (valsts noregulējuma fondu, VNF vai NGS) izmantošanu. Tāpēc šis noregulējuma mērķis tiek grozīts, iekļaujot īpašu atsauci uz atbalstu, ko sniedz no dalībvalsts budžeta, lai norādītu, ka finansējums, ko nodrošina nozares finansēti drošības tīkli, būtu jāuzskata par vēlamāku nekā finansējums, ko atbalsta ar nodokļu maksātāju naudu (31. panta 1. punkta c) apakšpunkts). To papildina izmaiņas procedūras noteikumos par sabiedrības interešu novērtējumu, pieprasot noregulējuma iestādei apsvērt visu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, par ko var pamatoti sagaidīt, ka tāds tiks sniegts noregulējamajai iestādei, un to salīdzināt ar maksātnespējas hipotētisko scenāriju. Ja likvidācijas atbalsts ir sagaidāms maksātnespējas hipotētiskajā scenārijā, tam būtu jārada pozitīvs sabiedrības interešu novērtējuma rezultāts (32. panta 5. punkta otrā daļa).

Ar noguldītāju aizsardzību saistītais noregulējuma mērķis ir grozīts, lai precizētu, ka noregulējuma mērķim vajadzētu būt noguldītāju aizsardzībai, vienlaikus līdz minimumam samazinot noguldījumu garantiju sistēmu zaudējumus. Tas nozīmē, ka priekšroka būtu dodama noregulējumam, ja maksātnespēja NGS izmaksātu dārgāk.

Procedūras izmaiņas attiecībā uz salīdzinājumu starp noregulējumu un valsts maksātnespējas procedūrām

Saskaņā ar pašreizējo BAND tiek sagaidīts, ka noregulējuma iestādes izvēlas maksātnespēju, izņemot, ja ar noregulējumu spēj labāk sasniegt noregulējuma mērķus. Pašreizējā 32. panta 5. punkta redakcijā ir paredzēts, ka noregulējumu izvēlas tikai tad, ja, veicot iestādes likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā. Lai varētu paplašināt noregulējuma piemērošanu, tiek grozīta 32. panta 5. punkta pirmā daļa, lai precizētu, ka valsts maksātnespējas procedūras būtu jāizvēlas par vēlamo stratēģiju tikai tad, ja ar tām satvara mērķi tiek sasniegti labāk (nevis tādā pašā mērā) nekā ar noregulējumu. Saglabājot maksātnespēju kā automātisku iespēju, grozījums apgrūtina noregulējuma iestāžu pienākumu pierādīt, ka noregulējums nav sabiedrības interesēs. Tomēr arī turpmāk lēmums par SIN veikšanu tiks pieņemts katrā atsevišķā gadījumā pēc noregulējuma iestādes ieskatiem.

NGS izmantošana noregulējumā

Pašreizējā noregulējuma satvara pamatprincips ir tāds, ka finansējums noregulējumā pirmkārt un galvenokārt būtu jānodrošina no bankas iekšējiem resursiem (tās kapitāls un citas saistības, tostarp noteiktas noguldījumu kategorijas), ko izmanto tās zaudējumu segšanai. Tos var papildināt ar ārējiem finansējuma avotiem, proti, 1) noregulējuma finansēšanas mehānismu, bet tikai pēc tam, kad tās zaudējumu segšanai ir izmantoti 8 % no bankas kapitāla un saistībām, un 2) NGS – segto noguldītāju vietā – līdz to zaudējumu summai, kas tiem būtu radušies (ja noregulējumā uz tiem attiecās zaudējumi). Dažām nelielām un vidējām bankām, jo īpaši tām, kuras galvenokārt finansē ar noguldījumiem, var būt ļoti grūti izpildīt šīs prasības, lai piekļūtu nozares finansētam ārējam finansējumam, neveicot iekšējo rekapitalizāciju attiecībā uz noguldījumiem, kas pārsniedz seguma līmeni, un tiem, kas ir izslēgti no seguma. Tomēr dažos gadījumos noguldījumu zaudējumi var izraisīt plašu kaitīgas ietekmes izplatīšanos un finanšu nestabilitāti, saasinot risku, ka nauda tiek masveidā izņemta no bankām, un tādējādi arī radīt nopietnu negatīvu ietekmi uz reālo ekonomiku.

Tādēļ, lai nodrošinātu augstāku noregulējuma satvara proporcionalitātes pakāpi, uzlabotu pārveduma instrumentu piemērošanu noregulējumā attiecībā uz nelielām vai vidējām bankām, kas izies no tirgus, un atvieglotu NGS intervences šādu instrumentu atbalstam, ja tas nepieciešams, lai novērstu to, ka noguldītāji uzņemas zaudējumus, 109. pants tiek grozīts, lai precizētu konkrētus NGS izmantošanas aspektus noregulējumā. Tiek saglabāts pamatprincips, ka banku grūtību gadījumā pirmajai aizsardzības līnijai vienmēr vajadzētu būt banku iekšējai zaudējumu absorbcijas spējai, kā arī nosacījumiem par piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismam. Konkrētāk, 109. pantā ir precizēts, ka NGS var izmantot, lai atbalstītu pārveduma darījumus, kas ietver segtos noguldījumus, un noteiktos apstākļos arī atbilstīgos noguldījumus, kas pārsniedz seguma līmeni, un noguldījumus, kas izslēgti no NGS garantijas. NGS iemaksai būtu jāsedz daļa no starpības vai visa starpība starp pircējam vai pagaidu iestādei nodoto noguldījumu vērtību un pārvesto aktīvu vērtību. Ja pircējs pieprasa iemaksu kā daļu no darījuma, lai nodrošinātu tā kapitāla neitralitāti un saglabātu atbilstību pircēja kapitāla prasībām, NGS ir arī atļauts veikt iemaksu šajā nolūkā.

Lai izvairītos no līdzekļu izsmelšanas un nodrošinātu, ka NGS ir pietiekami resursi savu funkciju uzturēšanai, NGS iemaksai noregulējumā joprojām piemēro noteiktus ierobežojumus.

No vienas puses, 109. panta 1. punktā ir noteikts, ka zaudējumi, ko NGS var radīt noregulējuma intervence, nepārsniedz zaudējumus, kas NGS rastos maksātnespējas gadījumā, ja tā izmaksātu segtajiem noguldītājiem un pārņemtu viņu prasījumus. Šo summu NGS nosaka, pamatojoties uz zemāko izmaksu pārbaudi un saskaņā ar NGSD noteiktajiem kritērijiem un metodiku jebkādai iespējamai NGS izmantošanai. Šie paši kritēriji un metodika ir jāizmanto arī, nosakot režīmu, ko NGS būtu saņēmusi, ja iestāde būtu uzsākusi parasto maksātnespējas procedūru, veicot *ex post* vērtēšanu saskaņā ar 74. pantu, lai novērtētu atbilstību principam "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" un noteiktu, vai ir maksājama kompensācija NGS.

No otras puses, NGS iemaksas summa nedrīkst pārsniegt pircējam vai pagaidu iestādei pārvesto noregulējamās iestādes aktīvu vērtības iztrūkumu salīdzinājumā ar to pārvesto noguldījumu un saistību vērtību, kuriem maksātnespējas gadījumā ir tāda pati vai augstāka prioritāte nekā šiem noguldījumiem. Tas vajadzīgs, lai nodrošinātu, ka NGS iemaksa vajadzības gadījumā tiek izmantota tikai noguldītāju aizsardzībai, nevis to kreditoru aizsardzībai, kuri maksātnespējas gadījumā ierindojas zemāk par noguldījumiem.

Turklāt 109. panta 1. punktā ir precizēts, ka NGS var veikt iemaksas darījumā, kas ietver visus noguldījumus, tikai tad, ja noregulējuma iestāde ir secinājusi, ka atbilstīgie noguldījumi,

kas pārsniedz NGS nodrošināto seguma līmeni, kā arī noguldījumi, kas izslēgti no seguma, būtu jāaizsargā no zaudējumiem un tos nevar iekšēji rekapitalizēt vai atstāt atlikušās noregulējamās iestādes rīcībā, kura tiks likvidēta. Tas jo īpaši attiektos uz gadījumiem, kad izslēgšana ir absolūti nepieciešama un samērīga, lai saglabātu kritiski svarīgo funkciju un galveno darbības jomu nepārtrauktību vai vajadzības gadījumā izvairītos no plašas kaitīgas ietekmes izplatīšanās un finanšu nestabilitātes, kas varētu radīt nopietnus traucējumus Savienības vai kādas dalībvalsts ekonomikā. Lai nodrošinātu piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem, ja tas nepieciešams pārveduma stratēģijas īstenošanai, 109. panta 2.b punktā ir noteikts, ka NGS iemaksas noregulējumā būtu jāieskaita 8 % kopējo saistību un pašu kapitāla (*TLOF*) prasībā, lai piekļūtu noregulējuma finansēšanas mehānismam. Ja noregulējamās iestādes akcionāru un kreditoru iemaksa, samazinot, norakstot vai konvertējot savas saistības, ko summē ar NGS veikto iemaksu, ir vismaz 8 % no iestādes kopējām saistībām, ieskaitot pašu kapitālu, noregulējuma iestādei būs iespēja izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismu, lai finansētu noregulējuma darbību, kā rezultātā maksātnespējīgā iestāde iziet no tirgus. Lai nodrošinātu, ka *MREL* joprojām ir pirmais aizsardzības līmenis, un lai saglabātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, tam vajadzētu būt iespējamam tikai tām iestādēm, kurām noregulējuma plānā vai grupas noregulējuma plānā nav paredzēta tās sakārtota likvidācija maksātnespējas gadījumā, ņemot vērā to, ka šo iestāžu *MREL* ir noteikta tādā līmenī, kas ietver gan zaudējumu absorbciju, gan rekapitalizācijas summas.

Paredzams, ka NGS līdzekļu izmantošana, kas nodrošina piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem, neietekmēs iestāžu stimulus izpildīt *MREL*. Tas ir tāpēc, ka stimuli ievērot *MREL* ir iestrādāti satvara pārvaldībā. Noregulējuma iestādes kalibrē *MREL* prasības visām iestādēm ar noregulējuma stratēģijām, tostarp attiecīgā gadījumā nelielām un vidējām iestādēm, saskaņā ar spēkā esošajām tiesību normām un ar vairākiem pasākumiem novērš jebkādu neatbilstību. Turklāt iestāžu pienākums publiskot informāciju par savu *MREL* prasību un spēju, ko sāks piemērot 2024. gadā (kā paredzēts spēkā esošajos noteikumos), stiprinās tirgus disciplīnu un atbilstību. Turklāt NGS izmantošana nolūkā atvieglot piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismam, būs iespējama tikai attiecībā uz pārveduma stratēģijām ar iziešanu no tirgus un katrā atsevišķā gadījumā, ja noregulējuma iestādes to pamato. Tāpēc, tā kā maksātnespējīgā iestāde izies no tirgus pēc noregulējuma, ja tiks izmantoti NGS līdzekļi, šis mehānisms *de facto* novērš jebkādas priekšrocības attiecībā uz *MREL* kalibrēšanu vai NGS līdzekļu izmantošanu salīdzinājumā ar citām iestādēm, kas turpinātu darboties pēc pārstrukturēšanas. Svarīgi ir tas, ka bezrūpīgas rīcības risks pastāv tāpēc, ka maksātnespējas gadījumā ārpus noregulējuma var tikt piešķirtas subsīdijas publisko līdzekļu veidā. Ļaujot reālistiskāk piemērot noregulējumu, konkrētos gadījumos izmantojot NGS, reformas mērķis ir atturēt no nodokļu maksātāju naudas izmantošanas, kas var ietekmēt *ex ante* tirgus gaidas, tādējādi uzlabojot tirgus disciplīnu un samazinot bezrūpīgas rīcības risku. Visbeidzot, NGS iemaksas izmantošana, lai nodrošinātu atbilstību 8 % *TLOF* robežvērtībai nolūkā piekļūt noregulējuma finansēšanas mehānismiem, attiecas tikai uz tām iestādēm, kurām ir noteikta *MREL* (t. i., iestādes un vienības, kas nav identificētas kā likvidācijas vienības), un ietver gan zaudējumu absorbciju, gan rekapitalizācijas komponentus, ņemot vērā to, ka attiecīgais noregulējuma plāns vai grupas noregulējuma plāns neparedz to likvidāciju maksātnespējas gadījumā.

Noguldītāju prioritāte

Saskaņā ar pašreizējo 108. panta 1. punkta formulējumu BAND prasījumu hierarhijā nosaka trīs līmeņu noguldītāju prioritāti. Tajā noteikts, ka segtajiem noguldījumiem un NGS prasījumiem ir jābūt tā saucamajai "virsprioritātei" kreditoru ierindojumā katras dalībvalsts maksātnespējas tiesību aktos attiecībā uz nesegtiem prioritāriem noguldījumiem (to fizisko personu un MVU atbilstīgo noguldījumu daļa, kas pārsniedz seguma līmeni 100 000 EUR

apmērā). Pēdējiem minētajiem ir jābūt augstākai prioritātei par parasto nenodrošināto kreditoru prasījumiem.

BAND pašlaik nekas nav teikts par atlikušo noguldījumu prioritāti, t. i., nesegtiem neprioritāriem noguldījumiem (t. i., uzņēmumu noguldījumiem, kas nav MVU noguldījumi, kuru seguma līmenis pārsniedz 100 000 EUR) un izslēgtajiem noguldījumiem (kas saskaņā ar pašreizējo satvaru ietver publisko iestāžu, finanšu sektora sabiedrību un pensiju fondu noguldījumus). Lielākajā daļā dalībvalstu nesegtie neprioritārie noguldījumi maksātnespējas gadījumā līdzās parastiem nenodrošinātiem prasījumiem, tostarp prioritāriem parāda instrumentiem, kas ir atbilstīgi *MREL* (sk. attēla A iedaļu turpmāk), ir ierindoti maksātnespējas kategorijā, savukārt mazākumā dalībvalstu tie jau ierindojas augstāk par parastajiem nenodrošinātajiem prasījumiem (sk. attēla B iedaļu turpmāk).

NGS virsprioritāte pašreizējā satvarā (t. i., tās augstāka prioritāte salīdzinājumā ar noguldītāju prasījumiem, kas nav segti) ietekmē zemāko izmaksu pārbaudes rezultātus tā, ka NGS līdzekļus gandrīz nekad nevar izmantot ārpus segto noguldījumu izmaksas maksātnespējas gadījumā, jo NGS sagaida pilnīgu segto noguldījumu atlīdzināšanai izmantoto resursu atgūšanu vai atgūšanu ļoti augstā mērā.

No otras puses, tas, ka dažās dalībvalstīs netiek piešķirta vispārēja prioritāte (t. i., visu noguldījumu prioritāte pār parastajiem nenodrošinātajiem prasījumiem), rada nevienlīdzīgus konkurences apstākļus un iespējamus šķēršļus noregulējumam pārrobežu kontekstā un var izraisīt principa "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" pārkāpumus, kur finanšu stabilitātes apsvērumu dēļ ir jāizslēdz nesegtie noguldījumi no zaudējumu segšanas.

Lai atvieglotu NGS izmantošanu noregulējumā saskaņā ar zemāko izmaksu pārbaudes aizsardzības pasākumu, ja tas ir nepieciešams, lai saglabātu finanšu stabilitāti un aizsargātu noguldītājus, kā arī lai novērstu šķēršļus noregulējumam, 108. panta 1. punkts tiek grozīts, lai ieviestu vispārēju noguldītāju prioritāti ar viena līmeņa prioritāti. Tas tiktu panākts, pateicoties divām izmaiņām. Pirmkārt, ar BAND pieprasītā juridiskā priekšrocība dalībvalstu maksātnespējas tiesību aktos attiecībā uz parastiem nenodrošinātiem prasījumiem tiek paplašināta, lai ietvertu visus noguldījumus. Tas nozīmē, ka visi noguldījumi, tostarp lielu komercsabiedrību atbilstīgie noguldījumi un izslēgtie noguldījumi, ierindojas augstāk par parastajiem nenodrošinātajiem prasījumiem. Otrkārt, relatīvo prioritāti starp dažādām noguldījumu kategorijām aizstāj ar viena līmeņa noguldītāju prioritāti, kurā tiek atcelta NGS/segto noguldījumu virsprioritāte un kurā visi noguldījumi ir līdzvērtīgi (t. i., vienā un tajā pašā līmenī) un ierindojas virs parastiem nenodrošinātiem prasījumiem.

Stilizēts skatījums uz kreditoru hierarhiju maksātnespējā saskaņā ar pašreizējo satvaru (trīslīmeņu noguldītāju prioritāte) un saskaņā ar ierosināto reformu (viena līmeņa vispārējā noguldītāju prioritāte)

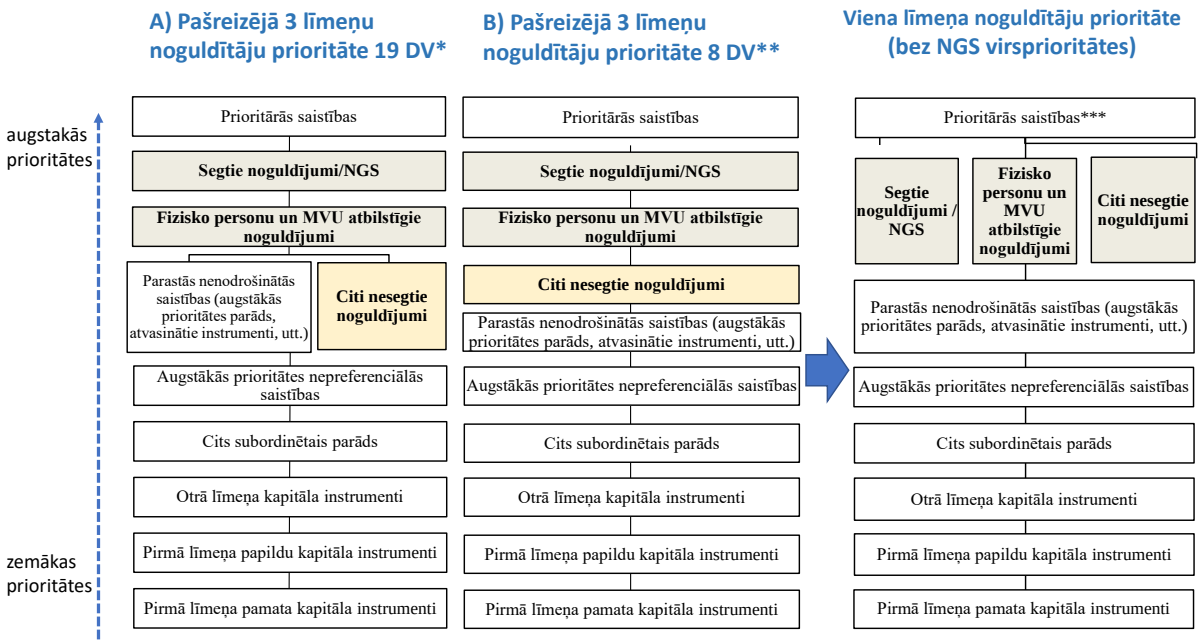

** AT, BE, CZ, DE, DK, EE, ES, FI, FR, IE, LV, LT, LU, MT, NL, PL, RO, SE un SK.*
*** Pārējās 8 DV ir devušas priekšroku nesegtajiem noguldījumiem attiecībā uz parastajiem nenodrošinātajiem prasījumiem (BG, CY, EL, HR, HU, IT, PT un SI).*
**** Vienotais noregulējuma fonds/valstu noregulējuma fondi arī ir pieskaitāmi pie prioritārajām saistībām.*
Piezīme: šis attēls ir stilizēts un vienkāršots. Patiesībā prasījumu hierarhija dažādās dalībvalstīs ir tikai daļēji saskaņota (jo īpaši pakārtotajās kategorijās), savukārt augstākās prioritātes kategorijas nav saskaņotas un var ietvert papildu apakšklases.

Avots: *Komisijas dienesti*

Kā liecina ietekmes novērtējums, viena līmeņa noguldītāju prioritāte neskartu aizsardzību, ko pašlaik saņem segtie noguldītāji, kuri vienmēr ir apdrošināti saskaņā ar NGSD, ja viņu konti kļūst nepieejami un ir obligāti izslēgti no zaudējumu segšanas noregulējuma procesā (BAND 44. panta 2. punkts). NGS prasījumu augstāks prioritārais statuss aizsargā banku nozari, kas veic iemaksas NGS. Tomēr pašas bankas nozares perspektīvā NGS augstāka prioritāte ne vienmēr nozīmē to, ka ir retāk vajadzīgs papildināt NGS, ņemot vērā to, ka šīs augstākas prioritātes rezultātā NGS resursi tiktu biežāk izmantoti izmaksai nekā pārveduma stratēģijām noregulējumā. Tas tā ir tāpēc, ka izmaksai ir nepieciešams izmantot NGS pieejamos finanšu līdzekļus segto noguldījumu bruto summas segšanai, un dažkārt ilgajās maksātnespējas procedūrās starp izmaksu un atgūšanu pastāv laika nobīde, kā arī zaudējumi no aktīvu franšīzes vērtības.

Turklāt attiecībā uz argumentu par izmaksu efektivitāti, kas saistīta ar NGS līdzekļu izmantošanu noregulējumā salīdzinājumā ar segto noguldījumu izmaksas izmaksām maksātnespējas gadījumā, ietekmes novērtējumā minētie empīriskie pierādījumi[21] liecina, ka segto noguldījumu izmaksa var ātri samazināt NGS finanšu līdzekļus (pat tad, ja tie ir pilnībā aizpildīti) vai ka dažos gadījumos NGS finanšu līdzekļi nevar nodrošināt izmaksu, ja segto noguldījumu summa ir ievērojama. Šajā sakarā *CMDI* pārskatīšanas mērķis ir nodrošināt lētākus, rentablākus NGS alternatīvus lietojumus noregulējumā salīdzinājumā ar NGS iemaksas izmaksām maksātnespējas gadījumā, lai atbalstītu aktīvu un saistību (tostarp noguldījumu) pārvešanu, kam seko iziešana no tirgus. Sk. ietekmes novērtējumu par

21 ECB (2022. gada oktobris), *Noguldītāju aizsardzība un naudas taupīšana" — kāpēc noguldījumu garantiju sistēmām ES vajadzētu būt iespējai atbalstīt aktīvu un saistību pārvedumus bankas maksātnespējas gadījumā*.

visaptverošu analīzi (tostarp EBI atbildi uz Komisijas 2021. gada oktobra aicinājumu sniegt ieteikumus).

Nosacījumi ārkārtas finansiālā atbalsta sniegšanai no publiskā sektora līdzekļiem

Lai nodrošinātu, ka publiskā sektora līdzekļi ārkārtas finansiālā atbalsta veidā netiek izmantoti tādu iestāžu vai vienību atbalstam, kuras nav finansiāli dzīvotspējīgas, ir jāparedz stingri nosacījumi par to, kad un kādā veidā šādu atbalstu var sniegt. Spēkā esošie noteikumi paredz noteiktus ierobežojumus, bet nav pietiekami precīzi. Ārkārtas publiskais finansiālais atbalsts ārpus noregulējuma būtu jāattiecina tikai uz piesardzības rekapitalizācijas gadījumiem, noguldījumu garantiju sistēmas preventīviem pasākumiem, kuru mērķis ir saglabāt kredītiestāžu finanšu stabilitāti un ilgtermiņa dzīvotspēju, pasākumiem, ko NGS veic, lai saglabātu noguldītāju piekļuvi, un cita veida atbalstu, kas piešķirts saistībā ar likvidācijas procedūrām. Ārkārtas finansiālā atbalsta sniegšana no publiskā sektora līdzekļiem jebkurā citā situācijā ārpus noregulējuma nebūtu jāatļauj, un tā sniegšanas rezultātā saņēmēja iestāde vai vienība būtu jāuzskata par tādu, kas kļuvusi maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

Piesardzīga rekapitalizācija

Īpaša uzmanība jāpievērš ārkārtas finansiālajam atbalstam no publiskā sektora līdzekļiem, kas piešķirts piesardzīgas rekapitalizācijas veidā. Ir skaidrāk jānosaka pieļaujamie piesardzības pasākumu veidi, kurus veic ārpus noregulējuma un kuru mērķis ir rekapitalizēt attiecīgo vienību. Piešķirtajiem pasākumiem vajadzētu būt pagaidu pasākumiem, jo ir paredzēts, ka tie novērstu ārējo satricinājumu negatīvās sekas, nevis tiktu izmantoti, lai kompensētu būtiskas nepilnības, kas saistītas, piemēram, ar novecojušu darījumdarbības modeli. Beztermiņa instrumentu, piemēram, pirmā līmeņa pamata kapitāla, izmantošanas iespējai vajadzētu kļūt ārkārtējai un iespējamai tikai tad, ja citi kapitāla instrumentu veidi nebūtu piemēroti. Šādas izmaiņas ir vajadzīgas, lai nodrošinātu, ka minētajam atbalstam joprojām ir pagaidu raksturs. Ir vajadzīgas arī stingrākas un skaidrākas prasības attiecībā uz piesardzības pasākumu ilguma un izejas stratēģijas iepriekšēju noteikšanu. Vienībai, kas saņem atbalstu, pasākumu piemērošanas laikā jābūt maksātspējīgai, t. i., kompetentā iestāde to ir novērtējusi kā tādu, kas nepārkāpj un nākamo 12 mēnešu laikā, visticamāk, nepārkāps piemērojamās kapitāla prasības. Ja netiek ievēroti nosacījumi, saskaņā ar kuriem tiek piešķirts atbalsts, vienība, kas saņem atbalstu, būtu jāuzskata par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

32.b pants un iziešana no tirgus

Neatkarīgi no noregulējuma piemērošanas iespējamas paplašināšanas dažu ES banku noregulējums nebūs sabiedrības interesēs. Šādos gadījumos bankas būtu jālikvidē saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Piemērojamie valstu noteikumi ES dalībvalstīs ir ļoti neviendabīgi gan attiecībā uz nosacījumiem, kas izraisa procedūras uzsākšanu, gan pašas procedūras struktūru. Dažās dalībvalstīs bankai piemērotu parastu maksātnespējas procedūru, citās valstīs pastāv īpašs banku maksātnespējas vai likvidācijas režīms vai ir pieejamas vairākas procedūras, kā rezultātā banka ne vienmēr iziet no tirgus. Turklāt valstu maksātnespējas procedūru sākšanas izraisītājfaktori ne vienmēr ir saskaņoti ar maksātnespējas vai iespējamās maksātnespējas konstatāciju saskaņā ar BAND. Tas var radīt neskaidrību par to, vai var sākt maksātnespējas procedūras (tā sauktās "nenoteiktības situācijas"), vai arī procedūras rezultātā tiek panākts skaidrs rezultāts, nodrošinot iziešanu no tirgus.

Lai novērstu šādas situācijas, ar 2019. gada banku nozares tiesību aktu kopumu tika ieviests 32.b pants, kurā noteikts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina sakārtota likvidācija saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem grūtībās nonākušām bankām, kuras nav noregulētas negatīva sabiedrības interešu novērtējuma dēļ. Tomēr šo noteikumu īstenošana valstu

tiesiskajā regulējumā nav pietiekama, lai novērstu visus atlikušos riskus, kas saistīti ar maksātnespējīgām iestādēm, kuras neiziet no tirgus. Jo īpaši joprojām pastāv neskaidrība par to, kura procedūra būtu jāpiemēro šajos gadījumos, un jo īpaši par to, vai būtu jāpiemēro tikai parastās maksātnespējas procedūras, vai arī varētu piemērot arī citas valsts procedūras.

Tāpēc, lai novērstu pastāvošo nekonsekvenci un nenoteiktību dalībvalstīs, 32.b pants tiek grozīts, lai nodrošinātu turpmāku formulējumu un skaidrību un lai nodrošinātu, ka piemērojamo valsts procedūru rezultātā banka saprātīgā termiņā iziet no tirgus. Valstu maksātnespējas noteikumu saskaņošana nav ne grozījumu mērķis, ne to rezultāts, un valsts līmenī tiek saglabāta rīcības brīvība attiecībā uz to, kā šādai iziešanai no tirgus būtu jānotiek (t. i., vai nu pārdodot, vai kā citādi).

Šajā sakarā tiek arī ierosināts vēl vairāk palielināt bankas licences anulēšanas nozīmi, ja tiek paziņots, ka tā kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un netiek panākts nekāds noregulējums. Ar jauno 32.b panta 3. punkta noteikumu pilnvaro uzraudzītāju anulēt licenci, pamatojoties tikai uz konstatējumu, ka banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, kas savukārt ir pietiekams nosacījums, lai attiecīgās valsts administratīvās vai tiesu iestādes nekavējoties sāktu piemērojamo nacionālo likvidācijas procedūru.

Grozījumi, kas saistīti ar minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (*MREL*)

MREL attiecībā uz pārveduma stratēģijām

Noregulējuma plānošanas ietvaros noregulējuma iestādes definē vēlamās un variantu noregulējuma stratēģijas un gatavo attiecīgo instrumentu piemērošanu, lai nodrošinātu to efektīvu izpildi. Attiecībā uz lielām un sarežģītām iestādēm tiek sagaidīts, ka atvērta bankas iekšējā rekapitalizācija kopumā būs vēlamais noregulējuma instruments, kas nozīmē pašu kapitāla un atbilstīgo saistību norakstīšanu un konvertāciju, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu banku, kurai piemērots noregulējums.

Vienlaikus dažas nelielas un vidējas iestādes, kuru darījumdarbības modeļi galvenokārt balstās uz finansējumu, izmantojot pašu kapitālu un noguldījumus, var kandidēt uz pārveduma instrumentu stratēģijām, kas ietver daļējas vai visas uzņēmējdarbības pārdošanu pircējam vai pagaidu iestādei, ienākumus nenesošu aktīvu nodošanu aktīvu pārvaldības struktūrai, un iziešanu no tirgus.

Kā jau paredzēts pašreizējā satvarā, minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām līmenī būtu jāatspoguļo vēlamā noregulējuma stratēģija. Pašreizējais 45.c panta noteikums koncentrējas uz *MREL* kalibrēšanu iekšējās rekapitalizācijas stratēģijām (prasība par zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas summu, sīki izstrādāti noteikumi par to, kā katra no tām būtu jāpielāgo, un subordinācijas prasības, kas galvenokārt vērstas uz to, lai nodrošinātu atbilstību 8 % *TLOF* prasībai). Lai gan ir ņemta vērā iespēja izmantot noregulējuma instrumentus, kas nav iekšējā rekapitalizācija, pašreizējā BAND sīki nereglamentē *MREL* kalibrēšanu pārveduma stratēģijām. Praksē tas rada juridisko nenoteiktību un atšķirīgu metodiku, ko noregulējuma iestādes piemēro, nosakot *MREL* šādām stratēģijām.

Tādēļ ir nepieciešams nodrošināt skaidrāku juridisko pamatu, lai nošķirtu *MREL* kalibrēšanu pārveduma stratēģijām no iekšējās rekapitalizācijas stratēģijas, arī proporcionalitātes un konsekventas piemērošanas labad. Šajā sakarā un ņemot vērā arī noregulējuma iestāžu pašreizējo praksi, tiek pievienots jauns 45.ca pants, kurā izklāstīti principi, kas būtu jāņem vērā, kalibrējot *MREL* pārveduma stratēģijām — lielums, darījumdarbības modelis, riska profils, pārvedamības analīze, tirgspēja, tas, vai stratēģija ir aktīvu nodošana vai akciju darījums, un aktīvu pārvaldības struktūras papildu izmantošana aktīviem, kurus nevar pārvest.

Grozījumi nostiprina principu, ka *MREL* arī turpmāk vajadzētu būt pirmajai un galvenajai aizsardzības līnijai visām bankām, tostarp tām, uz kurām attieksies pārveduma stratēģija un iziešana no tirgus, nolūkā nodrošināt, ka zaudējumus maksimāli absorbē akcionāri un kreditori.

Apvienoto rezervju prasības aplēse gadījumā, ja tiek aizliegts veikt konkrētas peļņas sadali

Lai novērstu pašreizējā satvara juridiskās skaidrības trūkumu attiecībā uz noregulējuma iestāžu pilnvarām aizliegt noteiktu peļņas sadali gadījumā, ja vienība neizpilda apvienoto rezervju prasību papildus tās *MREL*, un jo īpaši, ja vienībai nepiemēro apvienoto rezervju prasību (saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantu) uz tāda paša pamata kā tās *MREL*, 16.a pantam pievieno jaunu 7. punktu, lai precizētu, ka pilnvaras aizliegt konkrētas peļņas sadali būtu jāpiemēro, pamatojoties uz apvienoto rezervju prasības aplēsēm, kas izriet no deleģētā akta saskaņā ar 45.c panta 4. punktu, kurā precizēta metodika, kas noregulējuma iestādēm jāizmanto, lai aplēstu apvienoto rezervju prasību šādos apstākļos.

De minimis *atbrīvojums no konkrētām* MREL *prasībām*

Saskaņā ar BAND noteikumiem par *MREL* strukturāli subordinētās saistības, kas minētas KPR 72.b panta 2. punkta d) apakšpunkta iii) punktā, ir ietvertas "subordinētu atbilstīgo instrumentu" definīcijā, kas izmantota visā BAND 45.b pantā. Tomēr saistības, kuras KPR ir atļauts uzskatīt par atbilstīgām saskaņā ar *de minimis* atbrīvojumu KPR 72.b panta 4. punktā, nav kvalificējamas kā "subordinēti atbilstīgi instrumenti" saskaņā ar BAND, jo KPR 72.b panta 4. punkts ir skaidri izslēgts no BAND 2. panta 1. punkta 71b) apakšpunkta definīcijas.

Lai labotu šo nekonsekvenci, BAND 45.b pantam pievieno jaunu punktu, kas ļauj noregulējuma iestādēm atļaut noregulējuma vienībām izpildīt *MREL* subordinācijas prasības, izmantojot augstākas prioritātes saistības, ja ir izpildīti KPR 72.b panta 4. punkta nosacījumi.

Lai nodrošinātu saskaņotību ar *TLAC* regulējumu, noregulējuma vienībām, kas gūst labumu no *de minimis* atbrīvojuma, *MREL* subordinācijas prasība nedrīkst tikt koriģēta uz leju par summu, kas līdzvērtīga 3,5 % *TREA* kvotai attiecībā uz *TLAC* saskaņā ar BAND 45.b panta 4. punkta pirmās daļas otro teikumu.

Iespējamās saistības

Ar priekšlikumu ievieš arī precizējumus par iespējamo saistību statusu un uzkrājumiem noregulējuma plānošanas un izpildes vajadzībām. Grozījumos ir ņemts vērā Starptautisko grāmatvedības standartu padomes (*IASB*) 37. starptautiskais grāmatvedības standarts (SFPS) "Uzkrājumi, iespējamās saistības un iespējamie aktīvi" un ieviestas atsauces uz i) uzkrājumiem (saistības, kurām nav noteikta laikposma vai summas) un ii) iespējamām saistībām (iespējamās saistības atkarībā no tā, vai nākotnē iestāsies kāds notikums, ko nevar droši paredzēt, vai pašreizējās saistības, par kurām maksājums visdrīzāk nebūs jāveic vai ja nevar uzticami aplēst attiecīgo summu). Abas kategorijas atšķiras, tās aplūkojot no iespējamības pakāpes, ka jāveic maksājums, un uzkrājumi būtu jāuzskata par saistībām, savukārt iespējamās saistības neuzskatītu par tādām. No noregulējuma viedokļa tas nozīmē, ka atzītajiem uzkrājumiem principā vajadzētu būt iekšēji rekapitalizējamiem, savukārt iespējamās saistības, visticamāk, netiks iekšēji rekapitalizētas to nenoteiktības dēļ.

Iemaksas un neatsaucamas maksājumu saistības

Lai ņemtu vērā noregulējuma finansēšanas mehānismu izveides sākotnējā laikposma beigas un no tā izrietošo regulāro *ex ante* iemaksu summas samazinājumu, 102. un 104. pantā ir veikti tehniski grozījumi, lai atdalītu *ex post* iemaksu maksimālo summu, ko var iegūt no parasto *ex ante* iemaksu summas, tādējādi izvairoties no nesamērīgi zemas *ex post* iemaksu

maksimālās robežvērtības, kā arī lai atļautu atlikt regulāro *ex ante* iemaksu iekasēšanu gadījumā, ja ikgadējās iekasēšanas izmaksas nebūtu samērīgas ar iegūstamo summu. Neatsaucamu maksājumu saistību režīms ir precizēts arī 103. pantā gan attiecībā uz to izmantošanu noregulējumā, gan attiecībā uz procedūru, kas jāievēro, ja iestādei vai vienībai vairs nav pienākuma veikt iemaksas.

Turklāt, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un noteiktību attiecībā uz neatsaucamu maksājumu saistību daļu iegūstamo *ex ante* iemaksu kopējā summā, tiek precizēts, ka noregulējuma iestādēm šāda daļa būtu jānosaka katru gadu, ievērojot piemērojamos ierobežojumus.

EBI pilnvaras

Pēdējos gados noregulējuma iestādes ir izstrādājušas un īstenojušas plašu politikas pasākumu kopumu, lai uzlabotu banku noregulējamību un nodrošinātu pienācīgu sagatavotības līmeni noregulējuma instrumentu un pilnvaru īstenošanai noregulējuma gadījumā. EBI ir izstrādājusi kopīgus standartus, lai papildinātu BAND izklāstītos noteikumus un saskaņotu iestāžu praksi visā Savienībā.

Lai nodrošinātu, ka piemērojamie standarti joprojām atbilst paredzētajam mērķim un attiecīgā gadījumā tiek pieņemti jauni standarti, EBI tiek uzticēti jauni uzdevumi un pienākumi ziņot par esošo praksi, veicināt konverģenci un veicināt kompetento iestāžu un noregulējuma iestāžu augsta līmeņa gatavību. EBI ir ieviestas jaunas pilnvaras uzraudzīt noregulējuma iestāžu veiktās darbības, lai nodrošinātu satvara efektīvu īstenošanu un novērtētu iespējamās atšķirības starp dalībvalstīm noregulējamības novērtējumu un noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošanas jomā. Turklāt tiek ieviests jauns pienākums EBI nolūkā veicināt konverģenci un apmaiņu starp kompetentajām un noregulējuma iestādēm, koordinējot Savienības mēroga darbības, lai pārbaudītu satvara piemērošanu atveseļošanas un noregulējuma jomā.

Turklāt, ņemot vērā dažādās valstu iespējas, kas dalībvalstīm pieejamas saskaņā ar 44.a pantu, EBI tiek lūgta ziņot par minētā panta piemērošanu, salīdzinot tā īstenošanas veidu dalībvalstīs un analizējot jebkādu atšķirību ietekmi uz pārrobežu darījumiem.

Visbeidzot, tā kā iestādēm un vienībām var prasīt vai nu individuāli, vai konsolidēti ievērot iekšējo *MREL*, prakse ir parādījusi, ka dažās situācijās papildu pašu kapitāla prasības un apvienoto rezervju prasība, kas paredzēta KPD, nav noteiktas uz tāda paša pamata kā iekšējā *MREL*. Šā iemesla dēļ spēkā esošie regulatīvie tehniskie standarti par papildu pašu kapitāla prasību un apvienoto rezervju prasības aplēsēm, kas pieņemti ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2021/1118[22], būtu jāpaplašina, lai aptvertu ne tikai noregulējuma vienības, bet arī vienības, kas nav identificētas kā noregulējuma vienības. Attiecīgi groza 45.c panta 4. punktā noteiktās EBI pilnvaras.

Citi noteikumi

Lai samazinātu administratīvo slogu iestādēm saistībā ar pienākumu ik gadu atjaunināt atveseļošanas plānus, 5. panta 2. punktam pievieno trešo daļu, kurā noteikts, ka uzraudzības iestādēm ir rīcības brīvība atcelt prasību atjaunināt konkrētas plāna daļas konkrētam ciklam, ja

[22] Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1118 (2021. gada 26. marts), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizētas metodes, ko noregulējuma iestādes izmanto, lai aplēstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību un apvienoto rezervju prasību noregulējuma vienībām noregulējuma grupas konsolidētajā līmenī, ja uz noregulējuma grupu minētās prasības saskaņā ar minēto direktīvu neattiecas (OV L 241, 8.7.2021., 1. lpp.).

nav nekādu izmaiņu iestādes juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā, tās uzņēmējdarbībā vai finanšu situācijā.

Saskaņā ar pašreizējo BAND tekstu atveseļošanas plānos neparedz nekādu piekļuvi ārkārtas finansiālajam atbalstam no publiskā sektora līdzekļiem vai tā saņemšanu. Regulas 5. panta 3. punkta noteikums ir papildināts, lai paredzētu, ka papildus publiskajam finansiālajam atbalstam atveseļošanas plānos netiek paredzēta piekļuve centrālās bankas ārkārtas likviditātes palīdzībai vai centrālās bankas likviditātes palīdzībai, ko sniedz saskaņā ar nestandarta noteikumiem par nodrošinājumu, termiņu un procentu likmi, vai šādas palīdzības saņemšana.

Noregulējuma iestādēm, izstrādājot grupas noregulējuma plānus, ir jānosaka pasākumi, kas jāveic attiecībā uz grupas vienībām. Šā darba intensitāte un detalizācijas pakāpe attiecībā uz meitasuzņēmumiem, kas nav noregulējuma vienības, var atšķirties atkarībā no attiecīgo iestāžu un vienību lieluma un riska profila, kritiski svarīgo funkciju esamības un grupas noregulējuma stratēģijas. Līdz ar to BAND tiek grozīta, 12. panta 1. punktā ieviešot jaunu daļu, kas ļaus noregulējuma iestādēm, veicot šo uzdevumu, attiecīgā gadījumā izmantot vienkāršotu pieeju.

Precizējumi 44. panta 7. punktā

Pašreizējais 44. panta 7. punkta noteikums nav skaidrs attiecībā uz to, kāds ir noregulējuma finansēšanas mehānisma un alternatīvo finansēšanas avotu izmantošanas nosacījums un secība pēc tam, kad ir sniegts sākotnējais finansējums līdz 5 % *TLOF* limitam, un pēc tam, kad visas nenodrošinātās nepreferenciālās saistības, izņemot atbilstīgos noguldījumus, ir pilnībā norakstītas vai konvertētas. Tāpēc 44. panta 7. punkts ir grozīts, lai nodrošinātu juridisko skaidrību un papildu elastību noregulējuma fondu izmantošanā, pārsniedzot 5 % *TLOF*.

Noregulējuma kolēģijas

Lai nodrošinātu saskaņotību ar Direktīvas 2013/36/ES 51. panta 3. punktu, kurā paredzēts, ka kompetentās iestādes, kas uzrauga iestādi ar nozīmīgām filiālēm citās dalībvalstīs, izveido uzraudzības iestāžu kolēģijas, lai atvieglotu sadarbību un informācijas apmaiņu starp piederības un uzņēmējas valsts uzraudzības iestādēm, BAND 88. pantam pievieno jaunu 6.a punktu, kurā paredzēts šādos gadījumos izveidot noregulējuma kolēģijas, lai atvieglotu sadarbību un informācijas apmaiņu starp piederības un uzņēmējas valsts noregulējuma iestādēm.

Noregulējuma finansēšanas mehānismu prasījumu prioritārā secība

37. panta 7. punktā ir noteikts, ka noregulējuma finansēšanas mehānismam vajadzētu būt iespējai no noregulējamās iestādes kā privileģētā kreditora atgūt visus pamatotos izdevumus, kas pienācīgi radušies saistībā ar noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošanu. Tomēr BAND nebija precizēta noregulējuma finansēšanas mehānisma relatīvā prioritāte attiecībā pret citiem priviliģētajiem kreditoriem. Jaunajā 9. punktā, kas pievienots 108. pantam, ir precizēts, ka šiem noregulējuma finansēšanas mehānisma prasījumiem vajadzētu būt prioritātei pār noguldītāju un NGS prasījumiem.

Turklāt noregulējuma finansēšanas mehānismu var turpināt izmantot noregulējumā 101. pantā noteiktajiem mērķiem. Līdz šim BAND nav precizēts, vai šāda izmantošana rada prasījumu par labu noregulējuma finansēšanas mehānismam, un, ja tā, tad šāda prasījuma prioritāti maksātnespējas gadījumā. Regulas 108. pantam pievieno jaunu 8. punktu, kurā precizē, ka, ja noregulējamās iestādes darbība tiek daļēji nodota pagaidu iestādei vai privātam pircējam ar noregulējuma finansēšanas mehānisma atbalstu, tai vajadzētu būt prasījumam pret atlikušo vienību. Šāda prasījuma esamība būtu jānovērtē katrā gadījumā atsevišķi atkarībā no noregulējuma stratēģijas un veida, kādā noregulējuma finansēšanas mehānisms tika konkrēti izmantots, bet tam vajadzētu būt saistītam ar noregulējuma finansēšanas mehānisma

izmantošanu, lai segtu zaudējumus kreditoru vietā, piemēram, ja mehānismu izmanto, lai garantētu saņēmējam pārvestus aktīvus un saistības vai lai segtu starpību starp pārvestajiem aktīviem un saistībām.

Ja noregulējuma finansēšanas mehānismu izmanto, lai atbalstītu iekšējās rekapitalizācijas instrumenta kā galvenās noregulējuma stratēģijas (43. panta 2. punkta a) apakšpunkts) piemērošanu konkrētu kreditoru saistību norakstīšanas un konvertācijas vietā, tam nevajadzētu radīt prasījumu pret noregulējamo iestādi, jo tas likvidētu noregulējuma finansēšanas mehānisma iemaksas mērķi. Arī kompensācijām, kas izmaksātas par principa "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" pārkāpumu, nevajadzētu radīt prasījumu par labu noregulējuma finansēšanas mehānismam.

Informācijas apmaiņa

128. pants ir grozīts, lai Vienotā noregulējuma valde, ECB un citi Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībnieki, EBI, noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes varētu sniegt Komisijai visu informāciju, kas vajadzīga tās uzdevumu veikšanai saistībā ar politikas izstrādi.

2023/0112 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko attiecībā uz agrīnas intervences pasākumiem, noregulējuma nosacījumiem un noregulējuma darbības finansējumu groza Direktīvu 2014/59/ES

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[23],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas[24] atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Savienības noregulējuma satvars kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām ("iestādes") tika izveidots pēc 2008.–2009. gada globālās finanšu krīzes un saskaņā ar starptautiski atzīto Finanšu stabilitātes padomes dokumentu "Efektīvu noregulējuma režīmu pamatelementi finanšu iestādēm"[25]. Savienības noregulējuma satvaru veido Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES[26] un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014[27]. Abi tiesību akti attiecas uz iestādēm, kas ir iedibinātas Savienībā, un uz jebkuru citu vienību, kas ietilpst minētās direktīvas vai minētās regulas tvērumā ("vienības"). Savienības noregulējuma satvara mērķis ir sakārtotā veidā risināt iestāžu un vienību maksātnespēju, saglabājot iestāžu un vienību kritiski svarīgās funkcijas un izvairoties no draudiem finanšu stabilitātei, vienlaikus aizsargājot noguldītājus un publiskos līdzekļus. Turklāt Savienības noregulējuma satvara mērķis ir veicināt banku iekšējā tirgus attīstību, izveidojot saskaņotu režīmu

23 OV C […], […], […]. lpp.

24 OV C […], […], […]. lpp.

25 Finanšu stabilitātes padome, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, 2014. gada 15. oktobris.

26 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

27 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

pārrobežu krīžu koordinētai novēršanai un izvairoties no konkurences izkropļojumiem un nevienlīdzīgas attieksmes riska.

(2) Vairākus gadus pēc tā ieviešanas Savienības noregulējuma satvars pašlaik piemērojamajā redakcijā nesniedz gaidītos rezultātus attiecībā uz dažiem no minētajiem mērķiem. Konkrēti, lai gan iestādes un vienības ir panākušas ievērojamu progresu noregulējamības jomā un šim nolūkam ir atvēlēti ievērojami resursi, jo īpaši palielinot zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju un papildinot noregulējuma finansēšanas mehānismus, Savienības noregulējuma satvars reti tiek izmantots. Dažu nelielu un vidēju iestāžu un vienību maksātnespējas galvenokārt tiek risināta, izmantojot nesaskaņotus valstu pasākumus. Tiek izmantota nodokļu maksātāju nauda, nevis noregulējuma finansēšanas mehānismi. Šāda situācija šķietami izriet no nepietiekamiem stimuliem. Minētie nepietiekamie stimuli rodas no Savienības noregulējuma satvara un valstu noteikumu mijiedarbības, saskaņā ar kuru plašā rīcības brīvība sabiedrības interešu novērtēšanā ne vienmēr tiek izmantota tādā veidā, kas atspoguļo to, kā bija paredzēts piemērot Savienības noregulējuma satvaru. Tajā pašā laikā Savienības noregulējuma satvars maz tika izmantots, ņemot vērā risku, ka no noguldījumiem finansēto iestāžu noguldītāji uzņemtos zaudējumus, lai nodrošinātu, ka minētās iestādes noregulējuma ietvaros var piekļūt ārējam finansējumam, jo īpaši tad, ja nav citu iekšēji rekapitalizējamu saistību. Visbeidzot, tas, ka ārpus noregulējuma noteikumi par piekļuvi finansējumam ir mazāk stingri nekā noregulējumā, ir atturējis piemērot Savienības noregulējuma satvaru par labu citiem risinājumiem, kas bieži ietver nodokļu maksātāju naudas izmantošanu iestādes vai vienības pašu resursu vai nozares finansētu drošības tīklu vietā. Šī situācija savukārt rada sadrumstalotības risku, risku, ka iestāžu un vienību maksātnespējas pārvaldības gadījumā varētu rasties neoptimāli rezultāti, jo īpaši nelielu un vidēju iestāžu un vienību gadījumā, un domātās izmaksas no neizmantotajiem finanšu resursiem. Tādēļ ir jānodrošina efektīvāka un saskaņotāka Savienības noregulējuma satvara piemērošana un jānodrošina, ka to var piemērot vienmēr, kad tas ir sabiedrības interesēs, tostarp attiecībā uz dažām nelielām un vidējām iestādēm, kuras galvenokārt finansē no noguldījumiem un kurām nav pietiekamu citu iekšēji rekapitalizējamu saistību.

(3) Nepieciešamā noregulējuma plānošanas darba intensitāte un detalizācijas pakāpe attiecībā uz meitasuzņēmumiem, kas nav identificētas kā noregulējuma vienības, var atšķirties atkarībā no attiecīgo iestāžu un vienību lieluma un riska profila, kritiski svarīgo funkciju esamības un grupas noregulējuma stratēģijas. Tādēļ noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai ņemt vērā minētos faktorus, nosakot pasākumus, kas jāveic attiecībā uz šādiem meitasuzņēmumiem, un attiecīgā gadījumā izmantot vienkāršotu pieeju.

(4) Iestāde vai vienība, kas tiek likvidēta saskaņā ar valsts tiesību aktiem, pēc tam, kad ir konstatēts, ka attiecīgā iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un noregulējuma iestāde ir secinājusi, ka tās noregulējums nav sabiedrības interesēs, galu galā virzās uz iziešanu no tirgus. Tas nozīmē, ka maksātnespējas gadījumā veicamo darbību plāns nav nepieciešams neatkarīgi no tā, vai kompetentā iestāde jau ir anulējusi attiecīgās iestādes vai vienības atļauju. Tas pats attiecas uz atlikušo noregulējamo iestādi pēc aktīvu, tiesību un saistību pārvešanas saskaņā ar pārveduma stratēģiju. Tāpēc ir lietderīgi precizēt, ka šādās situācijās noregulējuma plānu pieņemšana netiek prasīta.

(5) Noregulējuma iestādes pašlaik var aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali, ja iestāde vai vienība neizpilda apvienoto rezervju prasību, kad tā tiek ņemta vērā papildus minimuma prasībai pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (“*MREL*”). Tomēr

noteiktās situācijās iestādei vai vienībai varētu tikt prasīts izpildīt *MREL,* pamatojoties uz tādu pamatu, kas nav pamats, uz kura minētajai iestādei vai vienībai tiek prasīts izpildīt apvienoto rezervju prasību. Minētā situācija rada neskaidrības par nosacījumiem, kas attiecas uz to, kā noregulējuma iestādes īsteno pilnvaras aizliegt veikt sadali, un uz maksimālās sadalāmās summas aprēķināšanu saistībā ar *MREL*. Tāpēc būtu jānosaka, ka minētajos gadījumos noregulējuma iestādēm būtu jāīsteno pilnvaras aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali, pamatojoties uz apvienoto rezervju prasības aplēsi, kas izriet no Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2021/1118[28]. Lai nodrošinātu pārredzamību un juridisko noteiktību, noregulējuma iestādēm par aplēsto apvienoto rezervju prasību būtu jāpaziņo iestādei vai vienībai, kurai pēc tam būtu publiski jāatklāj minētā aplēstā apvienoto rezervju prasība.

(6) Agrīnas intervences pasākumi tika izveidoti, lai kompetentās iestādes varētu novērst iestādes vai vienības finansiālā un ekonomiskā stāvokļa pasliktināšanos un iespēju robežās samazināt iespējamā noregulējuma risku un ietekmi. Tomēr, tā kā trūkst noteiktības attiecībā uz minēto agrīnās intervences pasākumu piemērošanas izraisītājfaktoriem un tie daļēji pārklājas ar uzraudzības pasākumiem, agrīnas intervences pasākumi reti tiek izmantoti. Tāpēc šo agrīnās intervences pasākumu piemērošanas nosacījumi būtu jāvienkāršo un jāprecizē. Lai kliedētu nenoteiktību par vadības struktūras atcelšanas un pagaidu administratoru iecelšanas nosacījumiem un termiņiem, minētie pasākumi būtu skaidri jāidentificē kā agrīnas intervences pasākumi un to piemērošanai būtu jāpiemēro vieni un tie paši izraisītājfaktori. Vienlaikus būtu jāpieprasa, lai konkrētas situācijas risināšanai kompetentās iestādes izvēlētos piemērotus pasākumus saskaņā ar proporcionalitātes principu. Lai kompetentās iestādes varētu ņemt vērā reputācijas riskus vai riskus, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, kompetentajām iestādēm būtu jānovērtē agrīnas intervences pasākumu piemērošanas nosacījumi, pamatojoties ne tikai uz kvantitatīviem rādītājiem, piemēram, kapitāla vai likviditātes prasībām, sviras līmeni, ienākumus nenesošiem aizdevumiem vai riska darījumu koncentrāciju, bet arī uz kvalitatīviem izraisītājfaktoriem.

(7) Lai uzlabotu juridisko noteiktību, būtu jāatceļ Direktīvā 2014/59/ES noteiktie agrīnās intervences pasākumi, kas pārklājas ar jau esošajām pilnvarām saskaņā ar prudenciālo regulējumu, kurš noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES[29] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/2034[30]. Turklāt ir jānodrošina, ka noregulējuma iestādes spēj sagatavoties iestādes vai vienības iespējamam noregulējumam. Tāpēc kompetentajai iestādei būtu pietiekami agri jāinformē noregulējuma iestādes par iestādes vai vienības finanšu stāvokļa pasliktināšanos, un noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām, kas vajadzīgas sagatavošanas pasākumu īstenošanai. Svarīgi ir tas, ka, lai noregulējuma iestādes varētu pēc iespējas

---

28 Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1118 (2021. gada 26. marts), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizētas metodes, ko noregulējuma iestādes izmanto, lai aplēstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību un apvienoto rezervju prasību noregulējuma vienībām noregulējuma grupas konsolidētajā līmenī, ja uz noregulējuma grupu minētās prasības saskaņā ar minēto direktīvu neattiecas (OV L 241, 8.7.2021., 1. lpp.).

29 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.)

30 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2034 (2019. gada 27. novembris) par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2002/87/EK, 2009/65/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES, 2014/59/ES un 2014/65/ES (OV L 314, 5.12.2019., 64. lpp.).

ātrāk reaģēt uz iestādes vai vienības situācijas pasliktināšanos, agrīnas intervences pasākumu iepriekšēju piemērošanu nevajadzētu noteikt par nosacījumu, lai noregulējuma iestāde veiktu pasākumus iestādes vai vienības tirgošanai vai pieprasītu informāciju nolūkā atjaunināt noregulējuma plānu un sagatavot vērtējumu. Lai nodrošinātu konsekventu, koordinētu, efektīvu un savlaicīgu reakciju uz iestādes vai vienības finanšu stāvokļa pasliktināšanos un pienācīgi sagatavotos iespējamam noregulējumam, ir jāuzlabo mijiedarbība un koordinācija starp kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm. Tiklīdz iestāde vai vienība atbilst agrīnās intervences pasākumu piemērošanas nosacījumiem, kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm būtu jāpalielina informācijas, tostarp provizoriskās informācijas, apmaiņa un kopīgi jāuzrauga iestādes vai vienības finansiālais stāvoklis.

(8) Ir jānodrošina savlaicīga rīcība un agrīna koordinācija starp kompetento iestādi un noregulējuma iestādi, ja iestāde vai vienība joprojām turpina darbību, bet pastāv būtisks risks, ka minētā iestāde vai vienība varētu kļūt maksātnespējīga. Tādēļ kompetentajai iestādei būtu pēc iespējas ātrāk jāpaziņo noregulējuma iestādei par šādu risku. Minētajā paziņojumā būtu jāietver kompetentās iestādes novērtējuma iemesli un pārskats par alternatīviem privātā sektora pasākumiem, uzraudzības darbībām vai agrīnās intervences pasākumiem, kas ir pieejami, lai saprātīgā termiņā novērstu iestādes vai vienības maksātnespēju. Šādai agrīnai paziņošanai nebūtu jāskar procedūras, ar kurām nosaka, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi. Tam, ka kompetentā iestāde iepriekš paziņo noregulējuma iestādei par būtisku risku, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, nevajadzētu būt par nosacījumu tam, lai turpmāk tiktu noteikts, vai iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Turklāt, ja vēlākā posmā tiek novērtēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un nav alternatīvu risinājumu, lai saprātīgā termiņā novērstu šādu maksātnespēju, noregulējuma iestādei ir jāpieņem lēmums par to, vai veikt noregulējuma darbību. Šādā gadījumā tas, cik savlaicīgi tiek pieņemts lēmums par noregulējuma darbības piemērošanu iestādei vai vienībai, var būt būtiski noregulējuma stratēģijas sekmīgai īstenošanai, jo īpaši tāpēc, ka agrāka intervence iestādē vai vienībā var palīdzēt nodrošināt pietiekamu zaudējumu absorbcijas spēju un likviditāti, lai izpildītu minēto stratēģiju. Tāpēc ir lietderīgi ļaut noregulējuma iestādei ciešā sadarbībā ar kompetento iestādi novērtēt, kas ir saprātīgs termiņš alternatīvu pasākumu īstenošanai, lai novērstu iestādes vai vienības maksātnespēju. Lai nodrošinātu savlaicīgu iznākumu un ļautu noregulējuma iestādei pienācīgi sagatavoties iestādes vai vienības iespējamajam noregulējumam, noregulējuma iestādei un kompetentajai iestādei būtu regulāri jātiekas, un noregulējuma iestādei būtu jālemj par minēto sanāksmju biežumu, ņemot vērā lietas apstākļus.

(9) Noregulējuma satvaru ir paredzēts piemērot potenciāli jebkurai iestādei vai vienībai neatkarīgi no tās lieluma un darījumdarbības modeļa, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem pieejamie instrumenti nav pietiekami, lai pārvaldītu tās maksātnespēju. Lai nodrošinātu šādu iznākumu, būtu jāprecizē kritēriji sabiedrības interešu novērtējuma piemērošanai iestādei vai vienībai, kas kļūst maksātnespējīga. Jo īpaši ir jāprecizē, ka atkarībā no konkrētajiem apstākļiem konkrētas iestādes vai vienības funkcijas var uzskatīt par kritiski svarīgām pat tad, ja to pārtraukšana ietekmētu finanšu stabilitāti vai kritiski svarīgus pakalpojumus tikai reģionālā līmenī.

(10) Novērtējumam par to, vai iestādes vai vienības noregulējums ir sabiedrības interesēs, būtu jāatspoguļo apsvērums, ka noguldītāji ir labāk aizsargāti, ja noguldījumu garantiju sistēmas (NGS) līdzekļi tiek izmantoti efektīvāk un šo fondu zaudējumi tiek samazināti līdz minimumam. Tāpēc, novērtējot sabiedrības intereses, noregulējuma

mērķis aizsargāt noguldītājus būtu jāuzskata par labāk sasniegtu noregulējumā, ja maksātnespējas procedūras izvēle NGS izmaksātu dārgāk.

(11) Novērtējumā par to, vai iestādes vai vienības noregulējums ir sabiedrības interesēs, cik vien iespējams, būtu jāatspoguļo arī starpība starp finansējumu, ko sniedz, izmantojot nozares finansētus drošības tīklus (noregulējuma finansēšanas mehānismus vai NGS), no vienas puses, un finansējumu, ko dalībvalstis nodrošina no nodokļu maksātāju naudas, no otras puses. Dalībvalstu sniegtais finansējums ir saistīts ar lielāku bezrūpīgas rīcības risku, un tam piemīt mazāks stimuls attiecībā uz tirgus disciplīnu. Tāpēc, novērtējot mērķi līdz minimumam samazināt paļaušanos uz ārkārtas publisko finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, noregulējuma iestādēm jāuzskata, ka finansējums, kuram izmanto noregulējuma finansēšanas mehānismus vai NGS, ir vēlamāks par finansējumu, kuram izmanto līdzvērtīgu resursu apjomu no dalībvalstu budžeta.

(12) Lai nodrošinātu, ka noregulējuma mērķi tiek sasniegti visefektīvākajā veidā, sabiedrības interešu novērtējuma rezultātam vajadzētu būt negatīvam tikai tad, ja maksātnespējīgas iestādes vai vienības likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru noregulējuma mērķus sasniegtu efektīvāk, nevis tikai tādā pašā mērā kā noregulējums.

(13) Ja iestādei vai vienībai, kas kļūst maksātnespējīga, netiek piemērots noregulējums, tā būtu jālikvidē saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām. Šādas procedūras dažādās dalībvalstīs var būtiski atšķirties. Lai gan ir lietderīgi pieļaut pietiekamu elastību esošo valsts procedūru izmantošanā, būtu jāprecizē daži aspekti, lai nodrošinātu, ka attiecīgās iestādes vai vienības iziet no tirgus.

(14) Būtu jānodrošina, ka attiecīgā valsts administratīvā vai tiesu iestāde ātri sāk procedūru saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja tiek uzskatīts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un tai netiek piemērots noregulējums. Ja iestādes vai vienības brīvprātīga likvidācija pēc akcionāru lēmuma ir pieejama saskaņā ar valsts tiesību aktiem, šāda iespēja būtu jāsaglabā kā pieejama. Tomēr būtu jānodrošina, ka gadījumā, ja akcionāri nerīkojas ātri, rīcību pārņem attiecīgā valsts administratīvā vai tiesu iestāde.

(15) Būtu arī jānosaka, ka šādu procedūru galīgais rezultāts ir iestādes vai vienības, kas kļūst maksātnespējīga, iziešana no tirgus vai tās banku pakalpojumu darbības izbeigšana. Atkarībā no valsts tiesību aktiem šo mērķi var sasniegt dažādos veidos, kas var ietvert iestādes vai vienības vai tās daļu pārdošanu, konkrētu aktīvu vai saistību pārdošanu, pakāpenisku likvidāciju vai bankas darbību, tostarp maksājumu izpildes un noguldījumu pieņemšanas, izbeigšanu nolūkā pakāpeniski pārdot savus aktīvus, lai atmaksātu zaudējumus skartajiem kreditoriem. Tomēr, lai uzlabotu procedūru paredzamību, minētais rezultāts būtu jāsasniedz saprātīgā termiņā.

(16) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām anulēt iestādes vai vienības atļauju, pamatojoties tikai uz to, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un tai netiek piemērots noregulējums. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai anulēt atļauju, lai atbalstītu mērķi – saskaņā ar valsts tiesību aktiem likvidēt iestādi vai vienību, jo īpaši gadījumos, kad nav iespējams sākt valsts tiesību aktos paredzētās procedūras brīdī, kad tiek konstatēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, tostarp gadījumos, kad iestāde vai vienība vēl nav maksātnespējīga saskaņā ar bilanci. Lai vēl vairāk nodrošinātu, ka mērķi – likvidēt iestādi vai vienību – var sasniegt, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes atļaujas anulēšana ir iekļauta arī iespējamajos nosacījumos, lai

uzsāktu vismaz vienu no procedūrām, kas pieejamas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un piemērojamas iestādēm vai vienībām, kuras kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas, bet tām netiek piemērots noregulējums.

(17) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot Direktīvu 2014/59/ES, Regulu (ES) Nr. 806/2014 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/49/ES[31], ir sīkāk jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem izņēmuma kārtā var piešķirt preventīvas piesardzības pasākumus, kas kvalificējami kā ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem. Lai līdz minimumam samazinātu konkurences izkropļojumus, ko rada NGS atšķirības Savienībā, izņēmuma kārtā būtu jāatļauj NGS intervences saistībā ar Direktīvai 2014/49/ES atbilstošiem preventīviem pasākumiem, kas kvalificējami kā ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, ja saņēmēja iestāde vai vienība neatbilst nevienam no nosacījumiem, lai to uzskatītu par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Būtu jānodrošina, ka piesardzības pasākumi tiek veikti pietiekami agri. Attiecībā uz piesardzības rekapitalizāciju Eiropas Centrālā banka (ECB) pašlaik savu uzskatu, vai iestāde vai vienība ir maksātspējīga, balsta uz perspektīvo novērtējumu par nākamajiem 12 mēnešiem par to, vai iestāde vai vienība var izpildīt pašu kapitāla prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013[32] vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/2033[33], un papildu pašu kapitāla prasību, kas noteikta Direktīvā 2013/36/ES vai Direktīvā (ES) 2019/2034. Minētā prakse būtu jānosaka Direktīvā 2014/59/ES. Papildus tam pasākumi samazinātas vērtības aktīvu glābšanas nodrošināšanai, tostarp aktīvu pārvaldības struktūras vai aktīvu garantiju shēmas, var izrādīties efektīvi un lietderīgi, lai novērstu tādu iespējamo finansiālo grūtību cēloņus, ar kurām saskaras iestādes un vienības, un novērstu to maksātnespēju, un tāpēc tie varētu būt uzskatāmi par piemērotiem piesardzības pasākumiem. Tādēļ būtu jāprecizē, ka šādi piesardzības pasākumi var būt samazinātas vērtības aktīvu pasākumi.

(18) Lai saglabātu tirgus disciplīnu, aizsargātu publiskos līdzekļus un izvairītos no konkurences izkropļojumiem, piesardzības pasākumiem arī turpmāk vajadzētu būt izņēmumam, un tie būtu jāpiemēro tikai, lai novērstu nopietnus tirgus traucējumus vai saglabātu finanšu stabilitāti. Turklāt piesardzības pasākumus nevajadzētu izmantot, lai novērstu zaudējumus, kas ir radušies vai, iespējams, radīsies. Visuzticamākais instruments tādu zaudējumu noteikšanai, kas ir radušies vai, iespējams, radīsies, ir aktīvu kvalitātes pārskatīšana, ko veic ECB, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) (EBI), kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010[34], vai valstu kompetentās iestādes. Kompetentajām iestādēm šāda pārskatīšana būtu jāizmanto, lai noteiktu zaudējumus, kas radušies vai varētu rasties, ja šādu pārskatīšanu var veikt saprātīgā termiņā. Ja tas nav iespējams, kompetentajām iestādēm, attiecīgā gadījumā pamatojoties uz pārbaudēm uz vietas, būtu pēc iespējas

---

31 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

32 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

33 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2033 (2019. gada 27. novembris) par prudenciālajām prasībām ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 un (ES) Nr. 806/2014 (OV L 314, 5.12.2019., 1. lpp.).

34 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

reālistiski, ņemot vērā dominējošos apstākļus, jāidentificē zaudējumi, kas radušies vai varētu rasties.

(19) Piesardzīgas rekapitalizācijas mērķis ir atbalstīt dzīvotspējīgas iestādes un vienības, kas atzītas par tādām, kuras tuvākajā nākotnē, iespējams, saskarsies ar pagaidu grūtībām, un novērst to situācijas turpmāku pasliktināšanos. Lai izvairītos no tā, ka publiskas subsīdijas tiek piešķirtas uzņēmumiem, kas atbalsta piešķiršanas brīdī jau ir nerentabli, piesardzības pasākumiem, ko piešķir kā pašu kapitāla instrumentu vai citu kapitāla instrumentu iegādi vai kā samazinātas vērtības aktīvu pasākumus, nevajadzētu pārsniegt summu, kas nepieciešama, lai segtu kapitāla iztrūkumu, kā konstatēts spriedzes testa vai līdzvērtīgas procedūras nelabvēlīgajā scenārijā. Lai nodrošinātu, ka publiskais finansējums galu galā tiek pārtraukts, minētajiem piesardzības pasākumiem arī vajadzētu būt ierobežotiem laikā un tajos būtu jāiekļauj skaidrs to izbeigšanas grafiks (izejas stratēģija). Beztermiņa instrumenti, tostarp pirmā līmeņa pamata kapitāls, būtu jāizmanto tikai izņēmuma gadījumos un tiem būtu jāpiemēro konkrēti kvantitatīvi ierobežojumi, jo to raksturlielumu dēļ tie nav piemēroti, lai nodrošinātu atbilstību pagaidu būtības nosacījumam.

(20) Piesardzības pasākumiem vajadzētu noteikt ierobežojumu atbilstoši summai, kas iestādei vai vienībai būtu vajadzīga, lai saglabātu maksātspēju nelabvēlīga scenārija gadījumā, kā noteikts spriedzes testā vai līdzvērtīgā procedūrā. Ja piesardzības pasākumi izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā, saņēmējai iestādei vai vienībai vajadzētu būt iespējai izmantot minēto summu, lai segtu zaudējumus no pārvestajiem aktīviem, vai to izmantot apvienojumā ar kapitāla instrumentu iegādi, ar noteikumu, ka netiek pārsniegta konstatētā iztrūkuma kopsumma. Ir arī jānodrošina, ka šādi piesardzības pasākumi, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā, atbilst spēkā esošajiem valsts atbalsta noteikumiem un paraugpraksei, ka tie atjauno iestādes vai vienības ilgtermiņa dzīvotspēju, ka valsts atbalsts ir ierobežots līdz nepieciešamajam minimumam un ka tiek novērsti konkurences izkropļojumi. Minēto iemeslu dēļ attiecīgajām iestādēm, izmantojot piesardzības pasākumus, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu veidā, būtu jāņem vērā īpašie norādījumi, tostarp aktīvu pārvaldīšanas sabiedrību (APS) plāns[35] un paziņojums par ieņēmumus nenesošu aizdevumu problēmas risināšanu[36]. Uz šiem piesardzības pasākumiem, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā, vienmēr būtu jāattiecina prioritārais pagaidu būtības nosacījums. Paredzams, ka publiskas garantijas, kas piešķirtas uz noteiktu laiku attiecībā uz attiecīgās iestādes vai vienības samazinātas vērtības aktīviem, nodrošinās labāku atbilstību pagaidu būtības nosacījumam nekā šādu aktīvu pārvešana publiski atbalstītai vienībai. Lai nodrošinātu to iestāžu un vienību iziešanu no tirgus, kuras, neraugoties uz saņemto atbalstu, nav izrādījušās dzīvotspējīgas, ir jānosaka, ka attiecīgās iestādes vai vienības neatbilstība atbalsta pasākumu noteikumiem, kas precizēti šādu pasākumu piešķiršanas laikā, izraisa to, ka tiek uzskatīts, ka attiecīgā iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

(21) Lai ietvertu būtiskus prudenciālo prasību pārkāpumus, ir sīkāk jāprecizē nosacījumi, ar kādiem nosaka, ka pārvaldītājsabiedrības kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas. Minēto prasību pārkāpumu, ko izdarījusi pārvaldītājsabiedrība, vajadzētu uzskatīt par būtisku, ja šāda pārkāpuma veids un apmērs ir salīdzināms ar pārkāpumu, kas, ja to būtu izdarījusi kredītiestāde, pamatotu kompetentās iestādes izsniegtās atļaujas anulēšanu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 18. pantu.

---

35 COM(2018) 133 final.

36 COM(2020) 822 final.

(22) Dalībvalstīm saskaņā ar saviem tiesību aktiem var būt pilnvaras apturēt maksājuma vai piegādes saistības, kas var ietvert atbilstīgus noguldījumus. Ja maksājuma vai piegādes saistību apturēšana nav tieši saistīta ar kredītiestādes finanšu apstākļiem, noguldījumi nedrīkst būt nepieejami Direktīvas 2014/49/ES vajadzībām. Tā rezultātā noguldītāji var nespēt piekļūt saviem noguldījumiem ilgāku laiku. Lai saglabātu noguldītāju uzticību un paļāvību banku nozarē un saglabātu finanšu stabilitāti, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka noguldītājiem ir piekļuve pienācīgai dienas summai no saviem noguldījumiem, lai segtu jo īpaši dzīves dārdzību, ja viņu noguldījumi nebūtu pieejami maksājumu apturēšanas dēļ, kas noticis citu iemeslu rezultātā un nevis tāpēc, ka tiek veikta izmaksa noguldītājiem. Šādai procedūrai arī turpmāk ir jābūt ārkārtējai, un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka noguldītājiem ir pieejamas atbilstīgas dienas summas.

(23) Nolūkā palielināt juridisko noteiktību un ņemot vērā to saistību iespējamo nozīmīgumu, kas var izrietēt no neskaidriem notikumiem nākotnē, tostarp noregulējuma brīdī nepabeigto tiesvedību iznākumu, ir jānosaka, kāda pieeja šīm saistībām būtu jāparedz attiecībā uz iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu. Šajā ziņā vadošajiem principiem vajadzētu būt tiem, kas paredzēti grāmatvedības noteikumos, un jo īpaši grāmatvedības noteikumos, kas paredzēti 37. starptautiskajā grāmatvedības standartā, kurš pieņemts ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1126/2008[37]. Pamatojoties uz minēto, noregulējuma iestādēm būtu jānošķir uzkrājumi un iespējamās saistības. Uzkrājumi ir saistības, kas attiecas uz iespējamu līdzekļu aizplūšanu un ko var reālistiski aplēst. Iespējamās saistības netiek atzītas par grāmatvedības saistībām, jo tās attiecas uz pienākumu, ko nevar uzskatīt par iespējamu aplēšanas laikā vai ko nevar reālistiski aplēst.

(24) Tā kā uzkrājumi ir grāmatvedības saistības, būtu jāprecizē, ka pret šādiem uzkrājumiem jāattiecas tāpat kā pret citām saistībām. Šādiem noteikumiem vajadzētu būt iekšēji rekapitalizējamiem, izņemot, ja tie atbilst kādam no konkrētajiem kritērijiem, saskaņā ar kuriem tos izslēgtu no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta tvēruma. Ņemot vērā minēto noteikumu iespējamo nozīmi noregulējumā un nolūkā nodrošināt noteiktību iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanā, būtu jāprecizē, ka uzkrājumi ir daļa no iekšēji rekapitalizējamām saistībām un ka līdz ar to tām piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu. Būtu arī jānodrošina, ka pēc iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas minētās saistības un visus ar tām saistītos pienākumus vai prasījumus visos nolūkos uzskata par izpildītiem. Tas jo īpaši attiecas uz saistībām un pienākumiem, kas izriet no prasībām tiesā pret noregulējamo iestādi.

(25) Saskaņā ar grāmatvedības principiem iespējamās saistības nevar atzīt par saistībām, un tāpēc tām nevajadzētu būt iekšēji rekapitalizējamām. Tomēr ir jānodrošina, ka iespējamās saistības, kas izrietētu no notikuma, kurš ir neiespējams vai kuru nevar reālistiski aplēst noregulējuma laikā, nemazina noregulējuma stratēģijas un jo īpaši iekšējās rekapitalizācijas instrumenta efektivitāti. Lai sasniegtu šo mērķi, vērtētājam, veicot vērtēšanu noregulējuma vajadzībām, būtu jānovērtē iespējamās saistības, kas ir iekļautas noregulējamās iestādes bilancē, un pēc iespējas labāk būtu jānosaka šo saistību potenciālā vērtība. Lai nodrošinātu, ka pēc noregulējuma procesa iestāde vai vienība pienācīgu laiku var saglabāt pietiekamu tirgus uzticēšanos, vērtētājam šī

[37] Komisijas Regula (EK) Nr. 1126/2008 (2008. gada 3. novembris), ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (OV L 320, 29.11.2008., 1. lpp.).

potenciālā vērtība būtu jāņem vērā, nosakot summu, par kādu iekšēji rekapitalizējamās saistības ir jānoraksta vai jākonvertē, lai atjaunotu noregulējamās iestādes kapitāla rādītājus. Jo īpaši noregulējuma iestādei savas konvertācijas pilnvaras būtu jāpiemēro iekšēji rekapitalizējamām saistībām, ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu, ka noregulējamās iestādes rekapitalizācija ir pietiekama, lai segtu iespējamos zaudējumus, ko var radīt saistības, kuras var rasties neiespējama notikuma dēļ. Novērtējot norakstāmo vai konvertējamo summu, noregulējuma iestādei būtu rūpīgi jāapsver iespējamo zaudējumu ietekme uz noregulējamo iestādi, pamatojoties uz vairākiem faktoriem, tostarp notikuma iestāšanās iespējamību, tā iestāšanās termiņu un iespējamo saistību summu.

(26) Noteiktos apstākļos pēc tam, kad noregulējuma finansēšanas mehānisms ir veicis iemaksu, kas nepārsniedz 5 % no iestādes vai vienības kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, noregulējuma iestādes var izmantot papildu finansējuma avotus, lai turpinātu atbalstīt savu noregulējuma darbību. Būtu skaidrāk jānorāda, kādos apstākļos noregulējuma finansēšanas mehānisms var sniegt papildu atbalstu, ja visas saistības, kuru prioritāte ir zemāka nekā noguldījumiem, kas nav obligāti vai diskrecionāri izslēgti no iekšējās rekapitalizācijas, ir pilnībā norakstītas vai konvertētas.

(27) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/876[38], Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/877[39] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/879[40] Savienības tiesību aktos ieviesa starptautisko "kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (*TLAC*) standartu", ko Finanšu stabilitātes padome publicēja 2015. gada 9. novembrī ("TLAC standarts"), attiecībā uz globālām sistēmiski nozīmīgām bankām, ko Savienības tiesību aktos dēvē par globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI). Ar Regulu (ES) 2019/877 un Direktīvu (ES) 2019/879 tika grozīti arī noteikumi par *MREL*, kas noteikta Direktīvā 2014/59/ES un Regulā (ES) Nr. 806/2014. Direktīvas 2014/59/ES noteikumi par *MREL* ir jāsaskaņo ar to, kā attiecībā uz G-SNI īsteno *TLAC* standartu, ņemot vērā konkrētas saistības, ko varētu izmantot, lai izpildītu to *MREL* daļu, kas būtu jāizpilda ar pašu kapitālu un citām subordinētajām saistībām.. Jo īpaši saistības, kas ir līdzvērtīgas dažām izslēgtajām saistībām, būtu jāiekļauj noregulējuma vienību pašu kapitālā un subordinētajos atbilstīgajos instrumentos, ja minēto izslēgto saistību summa noregulējuma vienības bilancē nepārsniedz 5 % no noregulējuma vienības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summas un no minētās iekļaušanas neizriet riski, kas saistīti ar principu "neviens kreditors nav sliktākā situācijā".

(28) Noteikumi *MREL* noteikšanai galvenokārt ir vērsti uz to, lai noteiktu atbilstīgu *MREL* līmeni, pieņemot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu kā vēlamo noregulējuma stratēģiju. Tomēr Direktīva 2014/59/ES ļauj noregulējuma iestādēm izmantot citus

---

38 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/876 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz sviras rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju, prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, darījuma partnera kredītrisku, tirgus risku, riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, riska darījumiem ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, lieliem riska darījumiem, pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas prasībām un Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 150, 7.6.2019., 1. lpp.).

39 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/877 (2019. gada 20. maijs), ar ko Regulu (ES) Nr. 806/2014 groza attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām (OV L 150, 7.6.2019., 226. lpp.).

40 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/879 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un Direktīvu 98/26/EK (OV L 150, 7.6.2019., 296. lpp.).

noregulējuma instrumentus, proti, tos, kurus izmanto noregulējamās iestādes darījumdarbības nodošanai privātam pircējam vai pagaidu iestādei. Tādēļ būtu jāprecizē, ka gadījumā, ja noregulējuma plānā ir paredzēts izmantot uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pagaidu iestādes instrumentu un noregulējuma vienības iziešanu no tirgus, noregulējuma iestādēm būtu jānosaka *MREL* līmenis attiecīgajai noregulējuma vienībai, pamatojoties uz minēto noregulējuma instrumentu specifiku un dažādajām zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas vajadzībām, ko šie instrumenti ietver.

(29) Noregulējuma vienībām *MREL* līmenis ir noregulējumā sagaidāmo zaudējumu summa un rekapitalizācijas summa, kas ļauj noregulējuma vienībai saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un ļauj tai atbilstīgu laikposmu veikt savas darbības. Dažas vēlamās noregulējuma stratēģijas, jo īpaši uzņēmuma pārdošanas instruments, ietver aktīvu, tiesību un saistību nodošanu saņēmējam un iziešanu no tirgus. Šādos gadījumos rekapitalizācijas komponenta mērķi varētu nebūt piemērojami tādā pašā mērā, jo noregulējuma iestādei nebūs jānodrošina, lai noregulējuma vienība pēc noregulējuma darbības atjaunotu atbilstību savām pašu kapitāla prasībām. Tomēr paredzams, ka zaudējumi šādos gadījumos pārsniegs noregulējuma vienības pašu kapitāla prasības. Tāpēc ir lietderīgi noteikt, ka minēto noregulējuma vienību *MREL* līmenis joprojām ietver rekapitalizācijas summu, kas tiek koriģēta samērīgi ar noregulējuma stratēģiju.

(30) Ja noregulējuma stratēģijā ir paredzēts izmantot noregulējuma instrumentus, kas nav iekšējā rekapitalizācija, attiecīgās vienības rekapitalizācijas vajadzības pēc noregulējuma parasti būs mazākas nekā atvērtas banku iekšējās rekapitalizācijas gadījumā. Šādā gadījumā šis aspekts būtu jāņem vērā *MREL* kalibrēšanā, aplēšot rekapitalizācijas prasību. Tāpēc, koriģējot *MREL* līmeni noregulējuma vienībām, kuru noregulējuma plānā ir paredzēts uzņēmuma pārdošanas instruments vai pagaidu iestādes instruments un tā iziešana no tirgus, noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā minēto instrumentu iezīmes, tostarp tvērums attiecībā uz nodošanu privātam pircējam vai pagaidu iestādei, pārvedamo instrumentu veidi, minēto instrumentu paredzamā vērtība un tirgspēja un vēlamās noregulējuma stratēģijas izstrāde, tostarp aktīvu nodalīšanas instrumenta papildu izmantošana. Tā kā noregulējuma iestādei katrā atsevišķā gadījumā ir jālemj par NGS līdzekļu iespējamu izmantošanu noregulējumam un tā kā šādu lēmumu nevar droši pieņemt *ex ante*, noregulējuma iestādēm, nebūtu jāņem vērā noguldījumu garantiju sistēmas potenciālā iemaksa (noregulējumā, kad tiek kalibrēts *MREL* līmenis).

(31) Ir jānodrošina vienlīdzīgi stimuli, lai veidotu pietiekamas *MREL* summas iestādēm un vienībām, uz kurām attiektos pārvešanas stratēģijas gan noregulējumā, gan ārpus tā. Tāpēc, nosakot *MREL* līmeni iestādēm vai vienībām, uz kurām var attiekties pasākumi saistībā ar valsts maksātnespējas procedūrām saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 5. punktu, būtu jāievēro tie paši noteikumi, kas piemērojami *MREL* noteikšanai noregulējuma vienībām, kuru vēlamā noregulējuma stratēģija paredz uzņēmuma pārdošanu vai nodošanu pagaidu iestādei, kā rezultātā tā iziet no tirgus.

(32) Pastāv mijiedarbība starp noregulējuma satvaru un tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regulējumu. Proti, lai gan darbības, kas veiktas, gatavojoties noregulējumam, var kvalificēt kā iekšējo informāciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu

(ES) Nr. 596/2014[41], to priekšlaicīga atklāšana var apdraudēt noregulējuma procesu. Noregulējamās iestādes var veikt pasākumus, lai risinātu šo jautājumu, pieprasot atlikt iekšējās informācijas atklāšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. panta 5. punktu. Tomēr laikā, kad tiek gatavots noregulējums, ne vienmēr pastāv pareizie stimuli, lai noregulējamā iestāde varētu uzņemties iniciatīvu iesniegt šādu pieprasījumu. Lai izvairītos no šādām situācijām, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām noregulējamās iestādes vārdā tieši pieprasīt iekšējās informācijas atklāšanas atlikšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. panta 5. punktu.

(33) Lai atvieglotu noregulējuma plānošanu, noregulējamības novērtēšanu un pilnvaru īstenošanu, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus noregulējamībai, kā arī lai veicinātu informācijas apmaiņu, tādas iestādes noregulējuma iestādei, kurai ir nozīmīgas filiāles citās dalībvalstīs, būtu jāizveido un jāvada noregulējuma kolēģija.

(34) Pēc noregulējuma finansēšanas mehānismu palielināšanas sākotnējā laikposma, kas minēts Direktīvas 2014/59/ES 102. panta 1. punktā, to attiecīgie pieejamie finanšu līdzekļi var nedaudz samazināties zem mērķapjoma, jo īpaši segto noguldījumu pieauguma dēļ. Tādējādi *ex ante* iemaksu summa, kas varētu tikt pieprasīta šādos apstākļos, varētu būt neliela. Līdz ar to ir iespējams, ka pēc dažiem gadiem šādu *ex ante* iemaksu apmērs vairs nebūs samērīgs ar šo iemaksu iekasēšanas izmaksām. Tāpēc noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai atlikt *ex ante* iemaksu iekasēšanu uz vienu vai vairākiem gadiem, līdz iekasējamā summa sasniedz summu, kas ir samērīga ar iekasēšanas procesa izmaksām, ar noteikumu, ka šāda atlikšana būtiski neietekmē noregulējuma iestāžu spēju izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismus.

(35) Neatsaucamas maksājumu saistības ir viens no noregulējuma finansēšanas mehānismu pieejamo finanšu līdzekļu komponentiem. Tādēļ ir jāprecizē apstākļi, kādos minētās maksājumu saistības var prasīt izpildīt, un piemērojamā procedūra saistību izbeigšanai gadījumā, ja iestādei vai vienībai vairs nav pienākuma veikt iemaksas noregulējuma finansēšanas mehānismā. Turklāt, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un noteiktību attiecībā uz neatsaucamu maksājumu saistību daļu iegūstamo *ex ante* iemaksu kopējā summā, noregulējuma iestādēm šāda daļa būtu jānosaka katru gadu, ievērojot piemērojamos ierobežojumus.

(36) Noregulējuma finansēšanas mehānismos veicamo ārkārtas *ex post* iemaksu maksimālā summa, ko atļauts pieprasīt, pašlaik gadā nevar pārsniegt *ex ante* iemaksu trīskāršu apmēru. Pēc sākotnējā palielināšanas perioda, kas minēts Direktīvas 2014/59/ES 102. panta 1. punktā, šādas *ex ante* iemaksas apstākļos, kas nav noregulējuma finansēšanas mehānismu izmantošana, būs atkarīgas tikai no segto noguldījumu līmeņa svārstībām, un tāpēc tās, visticamāk, saruks. Pamatojot ārkārtas *ex post* iemaksu maksimālo summu ar *ex ante* iemaksu apmēru, varētu tikt krasi ierobežota noregulējuma finansēšanas mehānismu iespēja iegūt *ex post* iemaksas, tādējādi samazinot to rīcības spēju. Lai izvairītos no šāda iznākuma, būtu jānosaka cits ierobežojums un būtu jānosaka, ka ārkārtas *ex post* iemaksu maksimālā summa, ko atļauts pieprasīt, ir attiecīgā noregulējuma finansēšanas mehānisma mērķapjoma vienas astotās daļas trīskāršs apmērs.

---

[41] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (Tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV L 173, 12.6.2014., 1. lpp.).

(37) Ar Direktīvu 2014/59/ES daļēji saskaņoja noguldījumu ierindošanu atbilstīgi prioritātei saskaņā ar valstu tiesību aktiem, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras. Šie noteikumi paredzēja trīs līmeņu noguldījumu prioritāti, saskaņā ar kuru segtajiem noguldījumiem bija visaugstākā prioritāte, kam sekoja fizisko personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgie noguldījumi virs seguma līmeņa. Pārējiem noguldījumiem, t. i., lielu komercsabiedrību noguldījumiem, kas pārsniedz seguma līmeni, un noguldījumiem, kurus NGS nevar atmaksāt, tika pieprasīts noteikt zemāku prioritāti, bet to pozīcija citādi netika saskaņota. Visbeidzot, NGS prasījumiem bija tāda pati augstāka prioritāte kā segtajiem noguldījumiem. Tomēr tas nav izrādījies optimāls risinājums noguldītāju aizsardzībai. Daļēja saskaņošana radīja atšķirības attieksmē pret atlikušajiem noguldītājiem dalībvalstīs, jo īpaši tāpēc, ka arvien lielāks skaits dalībvalstu ir nolēmušas piešķirt juridisku priekšrocību arī pārējiem noguldījumiem. Minētās atšķirības arī radīja grūtības noteikt maksātnespējas hipotētisko scenāriju pārrobežu grupām noregulējuma vērtēšanas laikā. Turklāt tas, ka nepastāv vispārēja prioritāte noguldītājiem, kā arī noguldītāju prasījumu trīslīmeņu prioritāte, varēja radīt problēmas saistībā ar principa "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" ievērošanu, jo īpaši tad, ja noguldījumi, kuru prioritāte nebija saskaņota ar Direktīvu 2014/59/ES, tika ierindoti tādā pašā līmenī kā augstākas prioritātes prasījumi. Visbeidzot, tas, ka NGS prasījumiem ir piešķirta augsta prioritāte, nav ļāvis šo sistēmu pieejamos finansēšanas līdzekļus efektīvāk un lietderīgāk izmantot intervencēs, kas nav segto noguldījumu izmaksa maksātnespējas gadījumā, proti, saistībā ar noregulējumu, alternatīviem pasākumiem maksātnespējas gadījumā vai preventīviem pasākumiem. Segto noguldījumu aizsardzība nav atkarīga no NGS prasījumu prioritātes, bet gan tiek nodrošināta, veicot obligātu izslēgšanu no iekšējās rekapitalizācijas noregulējumā un tūlītēju atmaksu no NGS, ja noguldījumi nav pieejami. Tādēļ būtu jāgroza noguldījumu ierindošana pašreizējā prasījumu hierarhijā.

(38) Visu noguldījumu prioritāte būtu pilnībā jāsaskaņo, ieviešot vispārēju noguldītāju prioritāti ar viena līmeņa pieeju, saskaņā ar kuru visiem noguldījumiem ir augstāka prioritāte nekā parastiem nenodrošinātiem prasījumiem, nenošķirot dažādus noguldījumu veidus. Tajā pašā laikā noguldījumu garantiju sistēmu izmantošanai noregulējuma, maksātnespējas un preventīvu pasākumu gadījumā vienmēr vajadzētu būt atkarīgai no atbilstības attiecīgajiem nosacījumiem, jo īpaši tā sauktās "zemāko izmaksu pārbaudes".

(39) Vispārēja noguldītāju prioritāte palīdzēs stiprināt noguldītāju paļāvību un vēl vairāk novērst risku, ka nauda tiek masveidā izņemta no bankām. Pastiprināta noguldītāju aizsardzība ir saskaņota arī ar centrālo lomu, kāda ir noguldījumiem reālajā ekonomikā, jo tie ir galvenais uzkrājumu un maksājumu instruments, kā arī banku darbībā, kur noguldījumi ir svarīgs finansējuma avots un viens no galvenajiem faktoriem, kas veicina uzticēšanos banku sistēmai, kura kļūst īpaši svarīga tirgus spriedzes laikā. Turklāt vispārēja noguldītāju prioritāte uzlabo iestāžu un vienību noregulējamību, palielinot to spēju izpildīt prasības attiecībā uz piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem un samazinot finansējuma apjomu, ko pieprasa no minētajiem mehānismiem, jo pastāv mazāks risks pārkāpt principu "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" gadījumos, kad iekšēji rekapitalizē parastu nenodrošinātu parādu. Jo īpaši noguldījumu izņemšana no parasto nenodrošināto prasījumu maksātnespējas kategorijas palielinātu atlikušo parasto nenodrošināto prasījumu iekšējās rekapitalizācijas spēju, samazinot risku, ka tiks pārkāpts princips "neviens kreditors nav sliktākā situācijā". Samazinot noguldījumu norakstīšanas vai konvertācijas iespējamību, lai nodrošinātu piekļuvi noregulējuma finansēšanas

mehānismiem, vispārēja noguldītāju prioritāte palīdzētu padarīt iekšējās rekapitalizācijas instrumentu efektīvāku un uzticamāku un palielinātu noregulējuma režīma pārredzamību un juridisko noteiktību. Vispārēja noguldītāju prioritāte veicinātu arī pārveduma stratēģiju reālistiskumu noregulējumā, jo tas atvieglotu visa noguldījumu līguma iekļaušanu to saistību tvērumā, kas jāpārved privātam pircējam vai pagaidu iestādei, par labu noregulējamās iestādes attiecībām ar klientiem un franšīzes vērtībai. Visbeidzot, pilnīga noguldītāju maksātnespējas pakāpes saskaņošana būtu izdevīga no pārrobežu un vienlīdzīgu konkurences apstākļu viedokļa.

(40) Viena līmeņa pieeja noguldījumu prioritātei saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras, veicina efektīvāku un lētāku visu noguldījumu aizsardzību. Attiecībā uz segtajiem noguldījumiem šī pieeja atvieglo NGS finansējumu pasākumiem, kas nav segto noguldījumu izmaksa un kas var būt efektīvāki un mazāk traucējoši, aizsargājot piekļuvi noguldītajiem līdzekļiem, jo tie nepārtrauc piekļuvi bankas kontiem un maksājumu pakalpojumiem. Attiecībā uz nesegtajiem noguldījumiem šī pieeja atvieglo to aizsardzību, ja tas nepieciešams finanšu stabilitātes un noguldītāju paļāvības aizsardzībai. Visbeidzot, ieviešot elastību šo potenciāli lētāko noguldītāju aizsardzības mehānismu izmantošanā, šāda pieeja samazina NGS tūlītējās izmaksas vajadzības, tādējādi nodrošinot tām pieejamo finanšu līdzekļu labāku saglabāšanu citu krīžu gadījumā un samazinot slogu banku sektoram, kas tiek aicinātas papildināt šos līdzekļus.

(41) Noguldījumu pakāpju prioritātes izmaiņas, jo īpaši segto noguldījumu augstākas prioritātes un NGS prasījumu atcelšana salīdzinājumā ar visiem pārējiem noguldījumiem, negatīvi neietekmētu segtajiem noguldījumiem piešķirto aizsardzību maksātnespējas gadījumā, jo šāda aizsardzība arī turpmāk tiktu garantēta, noregulējuma gadījumā obligāti izslēdzot segtos noguldījumus no zaudējumu absorbcijas, un, visbeidzot, noguldījumu nepieejamības gadījumā – izmaksu nodrošinātu NGS.

(42) Noregulējuma finansēšanas mehānismus var izmantot, lai atbalstītu uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta piemērošanu, saskaņā ar kuru noregulējamās iestādes aktīvu, tiesību un saistību kopums tiek nodots saņēmējam. Šādā gadījumā noregulējuma finansēšanas mehānismam var būt prasījums pret atlikušo iestādi vai vienību tā turpmākajā likvidācijā saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Tas var notikt, ja noregulējuma finansēšanas mehānismu izmanto saistībā ar zaudējumiem, kas kreditoriem citādi būtu radušies, tostarp kā garantijas attiecībā uz aktīviem un saistībām, vai saistībā ar starpības segšanu starp pārvestajiem aktīviem un saistībām. Lai nodrošinātu, ka akcionāri un kreditori, kas palikuši atlikušajā iestādē vai vienībā, efektīvi absorbē noregulējamās iestādes zaudējumus un uzlabo iespēju maksātnespējas gadījumā atmaksāt noregulējumam raksturīgajā drošības tīklā, tie noregulējuma finansēšanas mehānisma prasījumi pret atlikušo iestādi vai vienību un prasījumi, kas izriet no pienācīgi radušies pamatotiem izdevumiem, maksātnespējas gadījumā būtu jāierindo augstāk par noguldījumu un NGS prasījumiem. Tā kā kompensācijas, ko noregulējuma finansēšanas mehānismi izmaksā akcionāriem un kreditoriem par principa "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" pārkāpumiem, ir paredzētas, lai kompensētu noregulējuma darbības rezultātus, minētajām kompensācijām nevajadzētu būt par pamatu minēto mehānismu prasījumiem.

(43) Lai nodrošinātu pietiekamu elastību un veicinātu NGS intervences, atbalstot noregulējuma instrumentu izmantošanu, ja tās izraisa noregulējamās iestādes iziešanu

no tirgus un ja tas nepieciešams, lai novērstu to, ka zaudējumus sedz noguldītāji, būtu jāprecizē konkrēti NGS izmantošanas aspekti noregulējumā. Jo īpaši ir jāprecizē, ka NGS var izmantot, lai atbalstītu pārveduma darījumus, kas ietver noguldījumus, tostarp atbilstīgos noguldījumus, kas pārsniedz NGS nodrošināto seguma līmeni, un arī noguldījumus, uz kuriem neattiecas NGS atmaksa, noteiktos gadījumos un saskaņā ar skaidriem nosacījumiem. NGS iemaksai vajadzētu būt vērstai uz to, lai segtu pircējam vai pagaidu iestādei nodoto aktīvu vērtības iztrūkumu salīdzinājumā ar pārvesto noguldījumu vērtību. Ja pircējs pieprasa iemaksu kā daļu no darījuma, lai nodrošinātu tā kapitāla neitralitāti un saglabātu atbilstību pircēja kapitāla prasībām, NGS arī būtu jāļauj veikt iemaksu šajā nolūkā. NGS atbalsts noregulējuma darbībai būtu jāsniedz skaidras naudas vai citos veidos, piemēram, garantiju vai zaudējumu dalīšanas nolīgumu veidā, kas var līdz minimumam samazināt atbalsta ietekmi uz NGS pieejamajiem finanšu līdzekļiem, vienlaikus ļaujot NGS iemaksai sasniegt tās mērķus.

(44) Noregulējama gadījumā NGS iemaksai būtu jāpiemēro noteikti ierobežojumi. Pirmkārt, būtu jānodrošina, ka visi zaudējumi, kas NGS var rasties noregulējuma gadījumā intervences rezultātā, nepārsniedz zaudējumus, kas NGS rastos maksātnespējas gadījumā, ja tā izmaksātu segtajiem noguldītājiem un pārņemtu viņu prasījumus par iestādes aktīviem. Minētā summa būtu jānosaka, pamatojoties uz zemāku izmaksu pārbaudi un saskaņā ar Direktīvā 2014/49/ES noteiktajiem kritērijiem un metodiku. Šie kritēriji un metodika būtu jāizmanto arī, nosakot režīmu, kas tiktu piemērots NGS, ja iestāde būtu uzsākusi parasto maksātnespējas procedūru, veicot *ex post* vērtējumu nolūkā novērtēt atbilstību principam "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" un nosakot jebkādu kompensāciju, kas pienākas NGS. Otrkārt, NGS iemaksas summa, kuras mērķis ir segt starpību starp aktīviem un saistībām, kas jāpārved pircējam vai pagaidu iestādei, nedrīkstētu pārsniegt starpību starp pārvestajiem aktīviem un pārvestajiem noguldījumiem, un saistībām, kurām maksātnespējas gadījumā ir tāda pati vai augstāka prioritāte nekā minētajiem noguldījumiem. Tas nodrošinātu, ka NGS iemaksas tiek izmantotas tikai tādēļ, lai attiecīgā gadījumā izvairītos no zaudējumu uzlikšanas noguldītājiem, nevis lai aizsargātu kreditorus, kuri maksātnespējas gadījumā ierindojas zemāk par noguldījumiem. Tomēr summai, ko veido NGS iemaksa, lai segtu starpību starp aktīviem un saistībām ar NGS iemaksu saņēmējas vienības pašu kapitālā, nevajadzētu pārsniegt segto noguldītāju atmaksas izmaksas, kas aprēķinātas saskaņā ar zemāko izmaksu pārbaudi.

(45) Būtu jāprecizē, ka noregulējuma kontekstā NGS var veikt iemaksas tādu saistību pārvedumā, kas nav segtie noguldījumi, tikai tad, ja noregulējuma iestāde secina, ka noguldījumus, kas nav segtie noguldījumi, nevar iekšēji rekapitalizēt vai atstāt atlikušās noregulējamās iestādes rīcībā, kura tiks likvidēta. Jo īpaši noregulējuma iestādei būtu jāļauj novērst tas, ka zaudējumi tiek iedalīti tiem noguldījumiem, kur izslēgšana ir absolūti nepieciešama un samērīga, lai saglabātu kritiski svarīgo funkciju un galveno darbības jomu nepārtrauktību vai vajadzības gadījumā izvairītos no plašas kaitīgas ietekmes izplatīšanās un finanšu nestabilitātes, kas varētu radīt nopietnus traucējumus Savienības vai kādas dalībvalsts ekonomikā. Tie paši iemesli būtu jāattiecina uz tādu iekšēji rekapitalizējamu saistību iekļaušanu pārvedumā pircējam vai pagaidu iestādei, kuru prioritāte ir zemāka nekā noguldījumiem. Šādā gadījumā minēto iekšēji rekapitalizējamo saistību pārvešana nebūtu jāatbalsta ar NGS iemaksām. Ja minēto iekšēji rekapitalizējamo saistību pārvešanai ir nepieciešams finansiāls atbalsts, minētais atbalsts būtu jāsniedz ar noregulējuma finansēšanas mehānismu.

(46) Ņemot vērā iespēju noregulējumam izmantot NGS, ir sīkāk jāprecizē, kā NGS iemaksas var ņemt vērā, aprēķinot prasības attiecībā uz piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem. Ja noregulējamās iestādes akcionāru un kreditoru iemaksa, samazinot, norakstot vai konvertējot savas saistības, ko summē ar NGS veikto iemaksu, ir vismaz 8 % no iestādes kopējām saistībām, ieskaitot pašu kapitālu, minētajai iestādei vajadzētu būt iespējai izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismu, lai saņemtu turpmāku finansējumu, ja nepieciešams, lai nodrošinātu efektīvu noregulējumu saskaņā ar noregulējuma mērķiem. Ja minētie nosacījumi ir izpildīti, NGS iemaksa būtu jāierobežo līdz summai, kas nepieciešama, lai nodrošinātu piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismam. Lai nodrošinātu, ka noregulējums arī turpmāk galvenokārt tiek finansēts no iestādes iekšējiem resursiem, un lai līdz minimumam samazinātu konkurences izkropļojumus, iespējai izmantot NGS iemaksu, lai nodrošinātu piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem, vajadzētu būt iespējamai tikai tām iestādēm, kurām noregulējuma plānā vai grupas noregulējuma plānā nav paredzēta to sakārtota likvidācija maksātnespējas gadījumā, ņemot vērā to, ka noregulējuma iestāžu noteiktā *MREL* šīm iestādēm ir noteikta līmenī, kas ietver gan zaudējumu absorbciju, gan rekapitalizācijas summas.

(47) Ņemot vērā EBI lomu iestāžu prakses konverģences veicināšanā, EBI būtu jāuzrauga un jāziņo par iestāžu un grupu noregulējamības novērtējumu izstrādi un īstenošanu un par noregulējuma iestāžu darbībām un sagatavošanās darbiem, lai nodrošinātu noregulējuma instrumentu un pilnvaru efektīvu īstenošanu. Minētajos ziņojumos EBI būtu arī jānovērtē noregulējuma iestāžu veikto pasākumu pārredzamības līmenis attiecībā uz attiecīgajām ārējām ieinteresētajām personām un to ieguldījuma apmērs noregulējuma sagatavotībā un iestāžu noregulējamībā. Turklāt EBI būtu jāziņo par dalībvalstu pieņemtajiem pasākumiem privāto ieguldītāju aizsardzībai attiecībā uz parāda instrumentiem, kas ir atbilstīgi *MREL* saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES, salīdzinot un novērtējot jebkādu iespējamo ietekmi uz pārrobežu darbībām. Spēkā esošo regulatīvo tehnisko standartu tvērums attiecībā uz papildu pašu kapitāla prasību un apvienoto rezervju prasības noteikšanu noregulējuma vienībām būtu jāpaplašina, iekļaujot vienības, kas nav identificētas kā noregulējuma vienības, ja minētās prasības nav noteiktas uz tāda paša pamata kā *MREL*. Gada pārskatā par *MREL* EBI būtu arī jānovērtē, kā noregulējuma iestādes īsteno politiku attiecībā uz jaunajiem noteikumiem par *MREL* kalibrēšanu attiecībā uz pārveduma stratēģijām. Saistībā ar EBI uzdevumiem palīdzēt nodrošināt saskaņotu un koordinētu krīzes pārvaldības un noregulējuma satvaru Savienībā EBI būtu jākoordinē un jāpārrauga krīžu simulācijas mācības. Šīm simulācijām būtu jāaptver koordinācija un sadarbība starp kompetentajām iestādēm, noregulējuma iestādēm un noguldījumu garantiju sistēmām iestāžu un vienību finansiālās situācijas pasliktināšanās laikā, visaptveroši pārbaudot instrumentu kopuma piemērošanu atveseļošanas un noregulējuma plānošanā, agrīnā intervencē un noregulējumā. Šajās darbībās jo īpaši būtu jāņem vērā pārrobežu dimensija mijiedarbībā starp attiecīgajām iestādēm un pieejamo instrumentu un pilnvaru piemērošanu. Attiecīgā gadījumā krīzes simulācijas mācībām būtu jāaptver arī noregulējuma shēmu pieņemšana un īstenošana banku savienībā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 806/2014.

(48) Kvalitatīvam ietekmes novērtējumam ir izšķiroša nozīme pamatotu un uz pierādījumiem balstītu tiesību aktu priekšlikumu izstrādē, savukārt fakti un pierādījumi ir būtiski, lai pamatotu likumdošanas procedūras laikā pieņemtos lēmumus. Šā iemesla dēļ noregulējuma iestādēm, kompetentajām iestādēm, Vienotajai noregulējuma valdei, ECB un citiem Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībniekiem un EBI pēc Komisijas pieprasījuma būtu jāsniedz tai visa informācija, kas tai vajadzīga ar

politikas izstrādi saistītiem uzdevumiem, tostarp ietekmes novērtējumu sagatavošanai un tiesību aktu priekšlikumu sagatavošanai un apspriešanai.

(49) Tāpēc Direktīva 2014/59/ES būtu attiecīgi jāgroza.

(50) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot iestāžu un vienību atveseļošanas un noregulējuma režīma efektivitāti un lietderību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs to risku dēļ, ko atšķirīgas valstu pieejas varētu radīt vienotā tirgus integritātei, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, grozot noteikumus, kas jau ir noteikti Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES

Direktīvu 2014/59/ES groza šādi:

(1) direktīvas 2. panta 1. punktu groza šādi:

(a) iekļauj šādu 29.a) apakšpunktu:

"29.a) "alternatīvs privātā sektora pasākums" ir jebkāds atbalsts, kas nav kvalificējams kā ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem;";

(b) 35) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"35) "kritiski svarīgas funkcijas" ir darbības, pakalpojumi vai operācijas, kuru pārtraukšana, iespējams, vienā vai vairākās dalībvalstīs izraisīs reālajai ekonomikai būtisku pakalpojumu sniegšanas traucējumus vai izjauks finanšu stabilitāti valsts vai reģionālā līmenī kādas iestādes vai grupas lieluma, tirgus daļas, ārējās un iekšējās savstarpējās saiknes, sarežģītības vai pārrobežu darbību dēļ, īpaši ņemot vērā šo darbību, pakalpojumu un operāciju aizstājamību;";

(c) 71) punktu aizstāj ar šādu:

"71) "iekšēji rekapitalizējamas saistības" ir 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas iestādes vai vienības saistības, tostarp tās, kas rada grāmatvedības uzkrājumus, un kapitāla instrumenti, kas nav kvalificējami kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumenti un kas nav izslēgti no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas jomas, ievērojot 44. panta 2. punktu;";

(d) iekļauj šādu 83.d) un 83.e) apakšpunktu:

"83.d) "ārpussavienības G-SNI" ir ārpussavienības globāla sistēmiski nozīmīga iestāde, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 134) apakšpunktā;

83.e) "G-SNI vienība" ir G-SNI vienība, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 136) apakšpunktā;";

(e) iekļauj šādu 93.a) apakšpunktu:

"93.a) "noguldījums" 108. un 109. panta vajadzībām ir noguldījums, kas definēts Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 3) apakšpunktā;";

(2) 5. panta 2., 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes atjaunina savus atveseļošanas plānus vismaz reizi gadā vai pēc izmaiņām attiecīgās iestādes juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā vai uzņēmējdarbības vai finanšu stāvoklī, kuras varētu būtiski ietekmēt atveseļošanas plānu vai rada nepieciešamību izdarīt būtiskas izmaiņas atveseļošanas plānā. Kompetentās iestādes var pieprasīt iestādēm atjaunināt to atveseļošanas plānus biežāk.

Ja pirmajā daļā minētās izmaiņas nav veiktas 12 mēnešu laikā pēc atveseļošanas plāna pēdējās ikgadējās atjaunināšanas, kompetentās iestādes izņēmuma kārtā līdz nākamajam 12 mēnešu laikposmam var atbrīvot no pienākuma atjaunināt atveseļošanas plānu.

3. Atveseļošanas plānos neizdara pieņēmumu par piekļuvi nevienam no turpmāk minētajiem vai tā saņemšanu:

(a) ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem;

(b) centrālās bankas ārkārtas likviditātes palīdzība;

(c) centrālās bankas likviditātes palīdzība ar nestandarta nosacījumiem attiecībā uz nodrošinājumu, termiņu vai procentu likmi.

4. Atveseļošanas plānos attiecīgā gadījumā iekļauj analīzi par to, kā un kad iestāde plānā aprakstītajos apstākļos var pieteikties to centrālās bankas mehānismu izmantošanai, kuri nav izslēgti no atveseļošanas plāna saskaņā ar 3. punktu, un identificē tos aktīvus, attiecībā uz kuriem tiek sagaidīts, ka tie tiks kvalificēti kā nodrošinājums.";

(3) direktīvas 6. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Ja kompetentā iestāde, novērtējot atveseļošanas plānu, konstatē, ka tajā ir būtiski trūkumi vai ka pastāv būtiski šķēršļi tā ieviešanai, tā par savu konstatējumu informē attiecīgo iestādi vai attiecīgās grupas mātesuzņēmumu un pieprasa iestādei trīs mēnešu laikā (ar attiecīgo iestāžu piekrišanu šo termiņu var pagarināt par vienu mēnesi) iesniegt pārskatītu plānu, kurā uzskatāmi parādīts, kā šie trūkumi vai šķēršļi novērsti.";

(4) direktīvas 8. panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

"EBI pēc kādas kompetentās iestādes pieprasījuma var palīdzēt kompetentajām iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.";

(5) direktīvas 10. pantā iekļauj šādu 8.a punktu:

"8.a Noregulējuma iestādes nepieņem noregulējuma plānus, ja iestāde tiek likvidēta saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ievērojot 32.b pantu, vai ja piemēro 37. panta 6. punktu.";

(6) direktīvas 12. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktam pievieno šādu trešo daļu:

"To pasākumu noteikšanai, kas veicami attiecībā uz tādiem pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem meitasuzņēmumiem, kuri nav noregulējuma

vienības, noregulējuma iestādes var piemērot vienkāršotu pieeju, ja šāda pieeja negatīvi neietekmē grupas noregulējamību, ņemot vērā meitasuzņēmuma lielumu, tā riska profilu, kritiski svarīgu funkciju neesību un grupas noregulējuma stratēģiju.”;

(b) pantā iekļauj šādu 5.a punktu:

“5.a Noregulējuma iestādes nepieņem noregulējuma plānus, ja iestāde tiek likvidēta saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ievērojot 32.b pantu, vai ja piemēro 37. panta 6. punktu.”;

(7) direktīvas 13. panta 4. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.”;

(8) direktīvas 15. pantam pievieno šādu 5. punktu:

“5. EBI uzrauga, kā noregulējuma iestādes izstrādā iekšējo politiku šajā pantā un 16. pantā paredzētajiem iestāžu vai grupu noregulējamības novērtējumiem un kā tās tos īsteno. EBI līdz... [PB: lūgums ievietot datumu = 2 gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] ziņo Komisijai par esošo praksi attiecībā uz noregulējamības novērtējumiem un iespējamām atšķirībām starp dalībvalstīm, un tā attiecīgā gadījumā uzrauga visu minētajā ziņojumā izklāstīto ieteikumu īstenošanu.

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā ietver vismaz šādus aspektus:

(a) novērtējumu par metodiku, ko noregulējuma iestādes izstrādājušas, lai veiktu noregulējamības novērtējumus, tostarp nosakot jomas, kurās pastāv iespējamas atšķirības starp dalībvalstīm;

(b) novērtējumu par testēšanas spējām, kas noregulējuma iestādēm vajadzīgas, lai nodrošinātu noregulējuma stratēģijas efektīvu īstenošanu;

(c) to, kāds pārredzamības līmenis ir attiecīgajām ieinteresētajām personām attiecībā uz metodiku, ko noregulējuma iestādes izstrādājušas, lai veiktu noregulējamības novērtējumus, un to rezultātiem.”;

(9) direktīvas 16.a pantam pievieno šādu 7. punktu:

“7. Ja vienībai nepiemēro apvienoto rezervju prasību uz tā paša pamata, saskaņā ar kuru tai ir jāizpilda 45.c un 45.d pantā minētās prasības, noregulējuma iestādes piemēro šā panta 1.–6. punktu, pamatojoties uz apvienoto rezervju prasības aplēsi, kas aprēķināta saskaņā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2021/1118*. Piemēro Direktīvas 2013/36/ES 128. panta ceturto daļu.

Pirmajā daļā minēto aplēsto apvienoto rezervju prasību noregulējuma iestāde ietver lēmumā, ar ko nosaka šīs direktīvas 45.c un 45.d pantā minētās prasības. Aplēsto apvienoto rezervju prasību vienība dara publiski pieejamu kopā ar 45.i panta 3. punktā minēto informāciju.

---

* Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1118 (2021. gada 26. marts), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizētas metodes, ko noregulējuma iestādes izmanto, lai aplēstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību un apvienoto rezervju prasību noregulējuma vienībām

noregulējuma grupas konsolidētajā līmenī, ja uz noregulējuma grupu minētās prasības saskaņā ar minēto direktīvu neattiecas (OV L 241, 8.7.2021., 1. lpp.).;”

(10) direktīvas 17. panta 4. punktam pievieno šādu trešo daļu:

“Ja attiecīgās vienības ierosinātie pasākumi efektīvi samazina vai novērš šķēršļus noregulējamībai, noregulējuma iestāde pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar kompetento iestādi. Minētajā lēmumā norāda, ka ierosinātie pasākumi efektīvi samazina vai novērš šķēršļus noregulējamībai, un pieprasa vienībai īstenot ierosinātos pasākumus.”;

(11) direktīvas 18. pantu groza šādi:

(a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde par visiem Savienības mātesuzņēmuma ierosinātajiem pasākumiem informē konsolidētās uzraudzības iestādi, EBI, meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes un noregulējuma iestādes tajās jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, ciktāl tie attiecas uz attiecīgo nozīmīgo filiāli. Grupas līmeņa noregulējuma iestāde un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm jurisdikcijās, kurās atrodas nozīmīgas filiāles, dara visu iespējamo, lai noregulējuma kolēģijā tiktu panākts kopīgs lēmums attiecībā uz būtisko šķēršļu konstatēšanu, un vajadzības gadījumā novērtē Savienības mātesuzņēmuma ierosinātos pasākumus un noregulējuma iestāžu pieprasītos pasākumus šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai, ņemot vērā šo pasākumu potenciālo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.”;

(b) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Ja nav pieņemts kopīgs lēmums par 17. panta 5. punkta g), h) vai k) apakšpunktā noteikto pasākumu veikšanu, EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma saskaņā ar šā panta 6., 6.a vai 7. punktu var palīdzēt noregulējuma iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu.”;

(12) direktīvas 27. un 28. pantu aizstāj ar šādiem:

“*27. pants*

Agrīnas intervences pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes var piemērot agrīnas intervences pasākumus, ja 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā iestāde vai vienība atbilst kādam no šādiem nosacījumiem:

(a) iestāde vai vienība atbilst Direktīvas 2013/36/ES 102. pantā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 38. pantā minētajiem nosacījumiem, vai kompetentā iestāde ir noteikusi, ka iestādes vai vienības īstenotie pasākumi, stratēģijas, procesi un mehānismi un šīs iestādes vai vienības turētais pašu kapitāls un likviditāte nenodrošina tās risku pareizu pārvaldību un segumu, un ir piemērojams kāds no turpmāk minētajiem aspektiem:

i) iestāde vai vienība nav veikusi kompetentās iestādes prasītos korektīvos pasākumus, tostarp pasākumus, kas minēti Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 49. pantā;

ii) kompetentā iestāde uzskata, ka korektīvie pasākumi, kas nav agrīnas intervences pasākumi, nav pietiekami, lai risinātu problēmas, cita starpā tāpēc, ka iestādes vai vienības finansiālais stāvoklis ir strauji un būtiski pasliktinājies;

(b) iestāde vai vienība 12 mēnešu laikā pēc kompetentās iestādes novērtējuma veikšanas pārkāpj vai, iespējams, pārkāps prasības, kas noteiktas Direktīvas 2014/65/ES II sadaļā, Regulas (ES) Nr. 600/2014 3.–7. pantā, 14.–17. pantā vai 24., 25. un 26. pantā, vai šīs direktīvas 45.e vai 45.f pantā.

Kompetentā iestāde var noteikt, ka pirmās daļas a) apakšpunkta ii) punktā minētais nosacījums ir izpildīts, iepriekš neveicot citus korektīvus pasākumus, tostarp Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 39. pantā minēto pilnvaru īstenošanu.

1.a Šā panta 1. punkta nolūkā agrīnas intervences pasākumi ietver:

(a) prasību 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūrai veikt kādu no turpmāk minētajām darbībām:

i) īstenot vienu vai vairākus atveseļošanas plānā izklāstītos mehānismus vai pasākumus;

ii) atjaunināt atveseļošanas plānu saskaņā ar 5. panta 2. punktu, ja apstākļi, kādēļ ir pieņemts lēmums par agrīnu intervenci, atšķiras no sākotnējā atveseļošanas plānā izklāstītajiem pieņēmumiem, un konkrētā laikposmā īstenot vienu vai vairākus atjauninātajā atveseļošanas plānā izklāstītos mehānismus vai pasākumus;

(b) prasību 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūrai sasaukt iestādes vai vienības akcionāru sapulci vai tad, ja vadības struktūra neizpilda minēto prasību, sasaukt to tieši, un abos gadījumos noteikt darba kārtību, pieprasot, lai akcionāri apsvērtu iespēju pieņemt konkrētus lēmumus;

(c) prasību 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūrai attiecīgā gadījumā saskaņā ar atveseļošanas plānu izstrādāt plānu sarunām par parāda pārstrukturēšanu ar dažiem vai visiem tās kreditoriem;

(d) prasību mainīt iestādes juridisko struktūru;

(e) prasību pilnībā vai attiecībā uz atsevišķām personām atcelt vai aizstāt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības augstāko vadību vai vadības struktūru saskaņā ar 28. pantu;

(f) iecelt vienu vai vairākus pagaidu administratorus 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajā iestādē vai vienībā saskaņā ar 29. pantu.

2. Kompetentās iestādes izvēlas piemērotus agrīnas intervences pasākumus, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi ar izvirzītajiem mērķiem, papildus citai būtiskai informācijai ņemot vērā pārkāpuma vai iespējamā pārkāpuma smagumu un 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības finansiālā stāvokļa pasliktināšanās ātrumu.

3. Attiecībā uz katru no 1.a punktā minētajiem pasākumiem kompetentās iestādes nosaka termiņu, kas ir piemērots minētā pasākuma pabeigšanai un kas ļauj kompetentajai iestādei novērtēt tā efektivitāti.

4. EBI līdz... [PB: lūgums ievietot datumu = 12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, lai veicinātu šā panta 1. punktā minēto izraisītājfaktoru konsekventu piemērošanu.

28. pants

Augstākās vadības vai vadības struktūras aizstāšana

Piemērojot 27. panta 1.a punkta e) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka jaunā augstākā vadība vai vadības struktūra vai atsevišķi minēto struktūru locekļi tiek iecelti saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem un ka tam ir vajadzīgs kompetentās iestādes apstiprinājums vai piekrišana.";

(13) direktīvas 29. pantu groza šādi:

(a) panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Piemērojot 27. panta 1.a punkta f) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi apstākļiem, var iecelt jebkuru pagaidu administratoru nolūkā veikt kādu no turpmāk minētajām darbībām:

(a) uz laiku aizstāt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūru;

(b) uz laiku strādāt kopā ar 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūru.

Kompetentā iestāde, ieceļot pagaidu administratoru, precizē savu izvēli attiecībā uz a) vai b) apakšpunktu.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkā kompetentā iestāde, ieceļot šādu pagaidu administratoru, sīkāk precizē pagaidu administratora uzdevumus, pienākumus un pilnvaras, un prasības iestādes vai vienības vadības struktūrai apspriesties ar pagaidu administratoru vai saņemt tā piekrišanu pirms konkrētu lēmumu pieņemšanas vai darbību veikšanas.

Dalībvalstis pieprasa, lai kompetentā iestāde publisko informāciju par pagaidu administratora iecelšanu, izņemot gadījumus, kad pagaidu administratoram nav pilnvaru pārstāvēt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību.

Dalībvalstis arī nodrošina, ka pagaidu administrators atbilst Direktīvas 2013/36/ES 91. panta 1., 2. un 8. punktā noteiktajām prasībām. Kompetento iestāžu novērtējums par to, vai pagaidu administrators atbilst minētajām prasībām, ir lēmuma par pagaidu administratora iecelšanu neatņemama sastāvdaļa.

2. Kompetentā iestāde, ieceļot pagaidu administratoru, nosaka pagaidu administratora pilnvaras, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi pastāvošajiem apstākļiem. Šādas pilnvaras var ietvert dažas vai visas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības vadības struktūras pilnvaras, ko paredz iestādes vai vienības statūti un valsts tiesību akti, tostarp pilnvaras īstenot dažas vai visas iestādes vai vienības vadības struktūras administratīvās funkcijas. Pagaidu administratora pilnvaras attiecībā uz iestādi vai vienību atbilst piemērojamajiem uzņēmējdarbības tiesību aktiem.

3. Kompetentā iestāde, ieceļot pagaidu administratoru, nosaka tā uzdevumu un funkcijas. Šādi uzdevumi un funkcijas var būt šādas:

(a) noskaidrot 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības finanšu stāvokli;

(b) vadīt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības darbību vai darbības daļu ar mērķi saglabāt vai atjaunot tās finanšu stāvokli;

(c) veikt pasākumus, lai atjaunotu 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības pārdomātas un piesardzīgas darbības vadīšanu.

Kompetentā iestāde, ieceļot pagaidu administratoru, nosaka tā uzdevumu un funkciju ierobežojumus.";

(b) panta 5. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Pilnvaras sasaukt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības akcionāru pilnsapulci un noteikt šādas sapulces darba kārtību pagaidu administrators jebkurā gadījumā var īstenot tikai ar kompetentās iestādes iepriekšēju piekrišanu.";

(c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Pēc kompetentās iestādes pieprasījuma pagaidu administrators kompetentās iestādes noteiktos intervālos un jebkurā gadījumā savu pilnvaru termiņa beigās sagatavo ziņojumus par 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības finanšu stāvokli un par darbībām, kas veiktas viņa/viņas pilnvaru laikā.";

(14) direktīvas 30. pantu groza šādi:

(a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu:

"**Agrīnas intervences pasākumu koordinēšana attiecībā uz grupām**";

(b) panta 1. līdz 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Ja attiecībā uz Savienības mātesuzņēmumu ir izpildīti nosacījumi agrīnas intervences pasākumu piemērošanai saskaņā ar 27. pantu, konsolidētās uzraudzības iestāde pirms lēmuma pieņemšanas par agrīnas intervences pasākuma piemērošanu informē EBI un apspriežas ar citām kompetentajām iestādēm uzraudzības kolēģijā.

2. Pēc 1. punktā minētās paziņošanas un apspriešanās konsolidētās uzraudzības iestāde pieņem lēmumu par to, vai attiecībā uz attiecīgo Savienības mātesuzņēmumu piemērot agrīnas intervences pasākumus saskaņā ar 27. pantu, ņemot vērā šo pasākumu ietekmi uz grupas vienībām citās dalībvalstīs. Konsolidētās uzraudzības iestāde par šo lēmumu informē EBI un pārējās uzraudzības kolēģijas kompetentās iestādes.

3. Ja nosacījumi agrīnas intervences pasākumu noteikšanai saskaņā ar 27. pantu ir izpildīti attiecībā uz Savienības mātesuzņēmuma meitasuzņēmumu, par individuālo uzraudzību atbildīgā kompetentā iestāde, kas iecerējusi veikt pasākumu saskaņā ar minētajiem pantiem, to paziņo EBI un apspriežas ar konsolidētās uzraudzības iestādi.

Saņemot minēto paziņojumu, konsolidētās uzraudzības iestāde var novērtēt iespējamo ietekmi, kāda agrīnas intervences pasākumu noteikšanai saskaņā ar 27. pantu attiecībā uz 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto attiecīgo iestādi vai vienību var būt uz grupu vai grupas vienībām citās dalībvalstīs. Konsolidētās uzraudzības iestāde minēto novērtējumu dara zināmu kompetentajai iestādei trīs dienu laikā.

Pēc minētā paziņojuma un apspriešanās kompetentā iestāde pieņem lēmumu par to, vai piemērot agrīnas intervences pasākumu. Lēmumā pienācīgi ņem vērā konsolidētās uzraudzības iestādes novērtējumu. Kompetentā iestāde par šo lēmumu paziņo EBI, konsolidētās uzraudzības iestādei un pārējām uzraudzības kolēģijas kompetentajām iestādēm.

4. Ja vairāk nekā viena kompetentā iestāde plāno piemērot agrīnas intervences pasākumu saskaņā ar 27. pantu vairāk nekā vienai 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai vienā un tajā pašā grupā, konsolidētās uzraudzības iestāde un pārējās attiecīgās kompetentās iestādes novērtē, vai ir lietderīgāk iecelt vienu un to pašu pagaidu administratoru visām iesaistītajām vienībām vai koordinēt citu agrīnas intervences pasākumu piemērošanu vairāk nekā vienai iestādei vai vienībai, lai sekmētu risinājumus, ar ko atjauno attiecīgās iestādes vai vienības finanšu stāvokli. Šo novērtējumu veic, konsolidētās uzraudzības iestādei pieņemot kopīgu lēmumu ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Kopīgo lēmumu pieņem piecu dienu laikā no 1. punktā minētā paziņojuma dienas. Kopīgo lēmumu pamato un izklāsta dokumentā, un konsolidētās uzraudzības iestāde to iesniedz Savienības mātesuzņēmumam.

EBI pēc jebkuras kompetentās iestādes pieprasījuma var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. pantu.

Ja piecu dienu laikā nav pieņemts kopīgs lēmums, konsolidētās uzraudzības iestāde un meitasuzņēmumu kompetentās iestādes var pieņemt atsevišķus lēmumus par pagaidu administratora iecelšanu 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajām iestādēm vai vienībām, par kurām tās ir atbildīgas, un par jebkura cita agrīnas intervences pasākuma piemērošanu.”;

(c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. EBI pēc jebkuras kompetentās iestādes pieprasījuma var saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu palīdzēt panākt vienošanos kompetentajām iestādēm, kas ir iecerējušas piemērot vienu vai vairākus pasākumus, kuri minēti šīs direktīvas 27. panta 1.a punkta a) apakšpunktā attiecībā uz šīs direktīvas pielikuma A iedaļas 4., 10., 11. un 19. punktu, šīs direktīvas 27. panta 1.a punkta c) apakšpunktu vai šīs direktīvas 27. panta 1.a punkta d) apakšpunktu.”;

(15) direktīvā iekļauj šādu 30.a pantu:

“30.a pants

Gatavošanās noregulējumam

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes nekavējoties paziņo noregulējuma iestādēm par visu turpmāk minēto:

(a) jebkurš no Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punktā minētajiem pasākumiem, ko tās pieprasa veikt šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai;

(b) ja uzraudzības darbība liecina, ka attiecībā uz šīs direktīvas 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību ir izpildīti šīs direktīvas 27. panta 1. punkta nosacījumi, novērtējums, ka minētie nosacījumi ir izpildīti neatkarīgi no jebkādiem agrīnas intervences pasākumiem;

(c) kāda no 27. pantā minēto agrīnas intervences pasākumu piemērošana.

Kompetentās iestādes sadarbībā ar noregulējuma iestādēm cieši uzrauga iestādes vai vienības situāciju un to atbilstību pirmās daļas a) apakšpunktā minētajiem pasākumiem, kuru mērķis ir novērst minētās iestādes vai vienības situācijas pasliktināšanos, un pirmās daļas c) apakšpunktā minētajiem agrīnas intervences pasākumiem.

2. Kompetentās iestādes pēc iespējas ātrāk informē noregulējuma iestādes, ja tās uzskata, ka pastāv būtisks risks, ka attiecībā uz 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību varētu attiecināt vienu vai vairākus no 32. panta 4. punktā minētajiem apstākļiem. Minētajā paziņojumā iekļauj:

(a) paziņojuma iemeslus;

(b) pārskatu par pasākumiem, kas saprātīgā termiņā novērstu iestādes vai vienības maksātnespēju, to paredzamo ietekmi uz iestādi vai vienību attiecībā uz 32. panta 4. punktā minētajiem apstākļiem un minēto pasākumu īstenošanas paredzamo grafiku.

Pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas noregulējuma iestādes ciešā sadarbībā ar kompetentajām iestādēm novērtē, kas ir saprātīgs termiņš 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtēšanai, ņemot vērā 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības apstākļu pasliktināšanās ātrumu, nepieciešamību efektīvi īstenot noregulējuma stratēģiju un jebkādus citus būtiskus apsvērumus. Noregulējuma iestādes šo novērtējumu pēc iespējas ātrāk dara zināmu kompetentajām iestādēm.

Pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes ciešā sadarbībā uzrauga 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības situāciju, visu attiecīgo pasākumu īstenošanu to paredzētajā termiņā un jebkādas citas attiecīgas norises. Šajā nolūkā noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes regulāri tiekas, un šādu tikšanās biežumu nosaka noregulējuma iestādes, ņemot vērā lietas apstākļus. Kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes nekavējoties viena otrai sniedz visu attiecīgo informāciju.

3. Kompetentās iestādes sniedz noregulējuma iestādēm visu noregulējuma iestāžu pieprasīto informāciju, kas nepieciešama visiem šādiem gadījumiem:

(a) atjaunināt noregulējuma plānu un sagatavoties 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības iespējamam noregulējumam;

(b) veikt 36. pantā minēto vērtēšanu.

Ja šāda informācija kompetentajām iestādēm vēl nav pieejama, noregulējuma iestādes un kompetentās iestādes sadarbojas un koordinē darbību, lai iegūtu minēto informāciju. Šajā nolūkā kompetentās iestādes ir pilnvarotas pieprasīt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai sniegt šādu

informāciju, tostarp veicot pārbaudes uz vietas, un sniegt minēto informāciju noregulējuma iestādēm.

4. Noregulējuma iestāžu pilnvaras ietver pilnvaras tirgot potenciālajiem pircējiem 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību, vai veikt pasākumus šādai tirgošanai potenciālajiem pircējiem, vai pieprasīt iestādei vai vienībai to darīt šādiem nolūkiem:

(a) sagatavoties minētās iestādes vai vienības noregulējumam, ievērojot 39. panta 2. punktā paredzētos nosacījumus un 84. pantā paredzētos konfidencialitātes noteikumus;

(b) pamatot noregulējuma iestādes veikto novērtējumu attiecībā uz 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto nosacījumu.

5. Šā panta 4. punkta nolūkos noregulējuma iestādes ir pilnvarotas pieprasīt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai ieviest digitālu platformu, lai apmainītos ar informāciju, kas ir nepieciešama minētās iestādes vai vienības tirgošanai, ar potenciālajiem pircējiem vai ar noregulējuma iestādes nolīgtiem konsultantiem un vērtētājiem.

6. Konstatējums, ka 27. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, un agrīnas intervences pasākumu iepriekšēja pieņemšana nav obligāti nosacījumi, lai noregulējuma iestādes sagatavotos 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības noregulējumam vai īstenotu šā panta 4. un 5. punktā minētās pilnvaras.

7. Noregulējuma iestādes nekavējoties informē kompetentās iestādes par visām darbībām, kas veiktas saskaņā ar 4. un 5. punktu.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes cieši sadarbojas:

(a) apsverot iespēju veikt šā panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētos pasākumus, kuru mērķis ir novērst 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības situācijas pasliktināšanos, kā arī šā panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētos pasākumus;

(b) apsverot iespēju veikt kādu no 4. un 5. punktā minētajām darbībām;

(c) šīs daļas a) un b) apakšpunktā minēto darbību īstenošanas laikā.

Kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes nodrošina, ka minētie pasākumi un darbības ir konsekventi, koordinēti un efektīvi.";

(16) direktīvas 31. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"c) aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, līdz minimumam samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, jo īpaši, ja to sniedz no dalībvalsts budžeta;

d) aizsargāt noguldītājus, vienlaikus līdz minimumam samazinot noguldījumu garantiju sistēmu zaudējumus, un aizsargāt ieguldītājus, uz kuriem attiecas Direktīva 97/9/EK;";

(17) direktīvas 32. pantu groza šādi:

(a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz iestādi, ja noregulējuma iestādes, saņemot paziņojumu saskaņā ar 2. punktu vai pēc savas iniciatīvas saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru, konstatē, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) iestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;

(b) ņemot vērā laika resursus, nepieciešamību efektīvi īstenot noregulējuma stratēģiju un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka jebkādi alternatīvi privātā sektora pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz iestādi, tostarp institucionālās aizsardzības shēmas pasākumi, uzraudzības darbība, agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgu kapitāla instrumentu un atbilstīgu saistību norakstīšana vai konvertācija, kā minēts 59. panta 2. punktā, saprātīgā termiņā novērstu iestādes maksātnespēju;

(c) noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ievērojot šā panta 5. punktu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar noregulējuma iestādi veic 1. punkta a) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtējumu.

Dalībvalstis var paredzēt, ka līdzās kompetentajai iestādei arī noregulējuma iestāde, iepriekš konsultējoties ar kompetento iestādi, var veikt 1. punkta a) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtējumu, ja noregulējuma iestāžu rīcībā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir nepieciešamie instrumenti šāda novērtējuma veikšanai, jo īpaši adekvāta piekļuve būtiskajai informācijai. Šādā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde noregulējuma iestādei nekavējoties sniedz visu attiecīgo informāciju, ko tā pieprasa, lai veiktu savu novērtējumu, pirms vai pēc tam, kad noregulējuma iestāde to ir informējusi par savu nodomu veikt minēto novērtējumu.

Noregulējuma iestāde ciešā sadarbībā ar kompetento iestādi veic 1. punkta b) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtējumu. Kompetentā iestāde nekavējoties sniedz noregulējuma iestādei visu attiecīgo informāciju, ko noregulējuma iestāde pieprasa, lai varētu veikt savu novērtējumu. Kompetentā iestāde var arī informēt noregulējuma iestādi, ka tā uzskata, ka 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.”;

(b) panta 4. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) ir vajadzīgs ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot gadījumus, kad šādu atbalstu piešķir kādā no 32.c pantā minētajiem veidiem;”;

ii) otro līdz piekto daļu svītro;

(c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Piemērojot šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, uzskatāms, ka noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja minētā noregulējuma darbība ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus 31. pantā noteiktos noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot iestādes likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, šie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti efektīvāk.

Dalībvalstis nodrošina, ka, veicot pirmajā daļā minēto novērtējumu, noregulējuma iestāde, pamatojoties uz novērtējuma laikā tai pieejamo informāciju, apsver un salīdzina visu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, par ko var pamatoti prognozēt, ka to piešķirtu iestādei gan noregulējuma gadījumā, gan likvidācijas gadījumā saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.";

(18) direktīvas 32.a un 32.b pantu aizstāj ar šādiem:

"*32.a pants*

Noregulējuma nosacījumi centrālajai iestādei un kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei

Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz centrālo iestādi un visām tai pastāvīgi radniecīgajām kredītiestādēm, kas pieder pie tās pašas noregulējuma grupas, ja centrālā iestāde un visas tai pastāvīgi radniecīgās kredītiestādes vai noregulējuma grupa, kurai tās pieder, kā kopums atbilst nosacījumiem, kas paredzēti 32. panta 1. punktā.

32.b pants

Procedūras attiecībā uz iestādēm un vienībām, kurām netiek piemērota noregulējuma darbība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestāde konstatē, ka iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā, atbilst 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, bet ne 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam, attiecīgajai valsts administratīvajai vai tiesu iestādei ir pilnvaras nekavējoties sākt procedūru iestādes vai vienības sakārtotai likvidācijai saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka iestāde vai vienība, kas minēta 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā un kas tiek sakārtotā veidā likvidēta saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, saprātīgā termiņā iziet no tirgus vai izbeidz savas banku pakalpojumu darbības.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestāde konstatē, ka1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā iestāde vai vienība atbilst 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumiem, bet neatbilst 32. panta 1. punkta c) apakšpunkta nosacījumam, konstatējums, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir nosacījums, lai kompetentā iestāde anulētu atļauju saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 18. pantu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības atļaujas anulēšana ir pietiekams nosacījums tam, lai attiecīgā valsts administratīvā vai tiesu iestāde varētu nekavējoties sākt procedūru iestādes vai vienības sakārtotai likvidācijai saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.";

(19) direktīvā iekļauj šādu 32.c pantu:

"32.c pants

Ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai izņēmuma kārtā var piešķirt ārkārtas finansiālo atbalstu no

publiskā sektora līdzekļiem ārpus noregulējuma darbības tikai vienā no šādiem gadījumiem un ar noteikumu, ka ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem atbilst Savienības valsts atbalsta regulējumā paredzētajiem nosacījumiem un prasībām:

(a) ja nolūkā novērst nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts ekonomikā un saglabāt finanšu stabilitāti, ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

i) valsts garantija likviditātes mehānismiem, ko nodrošina centrālās bankas saskaņā ar saviem nosacījumiem;

ii) valsts garantija no jauna emitētām saistībām;

iii) pašu kapitāla instrumentu, kas nav pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, vai citu kapitāla instrumentu iegāde vai samazinātas vērtības aktīvu izmantošana atbilstoši cenām, ilgumam un citiem noteikumiem, kas attiecīgajai iestādei vai vienībai nerada nepamatotas priekšrocības, ar nosacījumu, ka brīdī, kad tiek piešķirts publiskais atbalsts, nepastāv nedz 32. panta 4. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētie apstākļi, nedz 59. panta 3. punktā minētie apstākļi;

(b) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kā noguldījumu garantiju sistēmas intervence, lai saglabātu kredītiestādes finanšu stabilitāti un ilgtermiņa dzīvotspēju saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11.a un 11.b pantā izklāstītajiem nosacījumiem, ar noteikumu, ka nepastāv neviens no 32. panta 4. punktā minētajiem apstākļiem;

(c) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kā noguldījumu garantiju sistēmas intervence saistībā ar iestādes likvidāciju saskaņā ar 32.b pantu un saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 5. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

(d) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kā valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, ko piešķir saistībā ar iestādes vai vienības likvidāciju saskaņā ar šīs direktīvas 32.b pantu, izņemot atbalstu, ko noguldījumu garantiju sistēma piešķir saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 5. punktu.

2. Atbalsta pasākumi, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

(a) pasākumi attiecas tikai uz maksātspējīgām iestādēm vai vienībām, kā to apstiprinājusi kompetentā iestāde;

(b) pasākumi ir piesardzības pasākumi un pagaidu pasākumi, un to pamatā ir iepriekš noteikta izejas stratēģija, ko apstiprinājusi kompetentā iestāde, tostarp skaidri noteikts izbeigšanas datums, pārdošanas datums vai atmaksas grafiks attiecībā uz jebkuru no veiktajiem pasākumiem;

(c) pasākumi ir samērīgi, lai novērstu nopietnu traucējumu sekas vai saglabātu finanšu stabilitāti;

(d) pasākumus neizmanto, lai kompensētu zaudējumus, kas iestādei vai vienībai radušies vai, iespējams, radīsies tuvākajā nākotnē.

Piemērojot pirmās daļas a) apakšpunktu, iestādi vai vienību uzskata par maksātspējīgu, ja kompetentā iestāde ir secinājusi, ka nav pārkāpta neviena no

prasībām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punktā, Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā, Regulas (ES) 2019/2033 11. panta 1. punktā, Direktīvas (ES) 2019/2034 40. pantā, vai attiecīgās piemērojamās prasības saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem, vai ka minētās prasības reālistiski netiks pārkāptas nākamo 12 mēnešu laikā.

Pirmās daļas d) apakšpunkta vajadzībām attiecīgā kompetentā iestāde kvantificē zaudējumus, kas iestādei vai vienībai ir radušies vai, iespējams, radīsies. Minētās kvantitatīvās noteikšanas pamatā ir vismaz iestādes vai vienības bilance, ar noteikumu, ka bilance atbilst piemērojamajiem grāmatvedības noteikumiem un standartiem, ko apstiprinājis neatkarīgs ārējais revidents, un, ja iespējams, aktīvu kvalitātes pārbaudes, ko veic Eiropas Centrālā banka, EBI vai valstu iestādes, vai attiecīgā gadījumā kompetentās iestādes veiktas pārbaudes uz vietas.

Atbalsta pasākumi, kas minēti 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, attiecas tikai uz pasākumiem, kurus kompetentā iestāde ir novērtējusi kā nepieciešamus iestādes vai vienības maksātspējas uzturēšanai, novēršot tās kapitāla iztrūkumu, kas konstatēts nelabvēlīgajā scenārijā saistībā ar valsts, Savienības vai VUM mēroga spriedzes testiem vai līdzvērtīgām darbībām, ko veic Eiropas Centrālā banka, EBI vai valstu iestādes, un ko attiecīgā gadījumā apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkta, izņēmuma kārtā ir atļauta pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu iegāde, ja konstatētā iztrūkuma raksturs ir tāds, ka jebkādu citu pašu kapitāla instrumentu vai citu kapitāla instrumentu iegāde neļautu attiecīgajai iestādei vai vienībai novērst kapitāla iztrūkumu, kas konstatēts nelabvēlīgajā scenārijā attiecīgajā spriedzes testā vai līdzvērtīgā darbībā. Iegādāto pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu summa nepārsniedz 2 % no attiecīgās iestādes vai vienības kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu.

Ja kāds no 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem atbalsta pasākumiem nav izpirkts, atmaksāts vai citādi izbeigts saskaņā ar šāda pasākuma piešķiršanas laikā izveidotās izejas stratēģijas noteikumiem, kompetentā iestāde secina, ka attiecībā uz iestādi vai vienību, kas ir saņēmusi minētos atbalsta pasākumus, ir izpildīts 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums, un paziņo šo novērtējumu attiecīgajai noregulējuma iestādei.

3. EBI līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 1 gads pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par 2. punkta ceturtajā daļā minēto testu, pārskatīšanu vai darbību veidu, kā rezultātā var tikt veikti 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā minētie atbalsta pasākumi.";

(20) direktīvas 33. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēto vienību, ja minētā vienība atbilst 32. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

Šajā nolūkā 1. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minēto vienību uzskata par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga jebkurā no šādiem apstākļiem:

(a) vienība atbilst vienam vai vairākiem 32. panta 4. punkta b), c) vai d) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem;

(b) vienība būtiski pārkāpj vai pastāv objektīvi elementi, kas liecina, ka vienība tuvākajā nākotnē būtiski pārkāps piemērojamās prasības, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 575/2013 vai Direktīvā 2013/36/ES.";

(21) direktīvas 33.a pantu groza šādi:

(a) panta 8. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes nekavējoties informē 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību un 83. panta 2. punkta a) līdz h) apakšpunktā minētās iestādes, kad tiek īstenotas šā panta 1. punktā minētās pilnvaras pēc tam, kad saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir konstatēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un pirms tiek pieņemts noregulējuma lēmums.";

(b) panta 9. punktam pievieno šādu otro daļu:

"Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja šādas pilnvaras tiek īstenotas attiecībā uz atbilstīgiem noguldījumiem un ja minētie noguldījumi netiek uzskatīti par nepieejamiem Direktīvas 2014/49/ES vajadzībām, noguldītājiem ir piekļuve atbilstīgai dienas summai no minētajiem noguldījumiem.";

(22) direktīvas 35. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var iecelt īpašu vadītāju, kas aizstāj noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes vadības struktūru vai strādā kopā ar to. Noregulējuma iestādes publisko informāciju par īpaša vadītāja iecelšanu. Noregulējuma iestādes nodrošina, ka īpašajam vadītājam ir tā funkciju īstenošanai nepieciešamā kvalifikācija, spējas un zināšanas.

Attiecībā uz īpaša vadītāja iecelšanu nepiemēro Direktīvas 2013/36/ES 91. pantu.";

(b) panta 2. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Īpašajam vadītājam ir visas noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes akcionāru un vadības struktūras pilnvaras.";

(c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Dalībvalstis pieprasa, lai īpašais vadītājs savu pilnvaru sākumā un beigās, kā arī regulāros intervālos, ko nosaka noregulējuma iestāde, sagatavotu noregulējuma iestādei, kura to iecēlusi, ziņojumus par noregulējamās iestādes vai pagaidu iestādes ekonomisko un finansiālo situāciju un par darbībām, kuras tas īstenojis, pildot savus pienākumus.";

(23) direktīvas 36. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"1. Pirms tiek noteikts, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi vai 59. pantā minēto attiecīgu kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi, noregulējuma iestādes nodrošina, ka persona, kura ir neatkarīga no jebkādām publiskā sektora iestādēm, tostarp no noregulējuma iestādes, kā arī no 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības, veic objektīvu, piesardzīgu un reālistisku 1. panta 1. punkta b), c)

vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības aktīvu un saistību vērtējumu.";

(b) pantā iekļauj šādu 7.a punktu:

"7.a Ja nepieciešams nodrošināt pamatojumu 4. punkta c) un d) apakšpunktā minēto lēmumu pieņemšanai, vērtētājs papildina 6. punkta c) apakšpunktā minēto informāciju ar aplēsi par ārpusbilances aktīvu un saistību, tostarp iespējamo saistību un aktīvu, vērtību.";

(24) direktīvas 37. pantu papildina ar šādu 11. punktu:

"11. EBI uzrauga noregulējuma iestāžu darbības un sagatavošanos, lai noregulējuma gadījumā nodrošinātu noregulējuma instrumentu un pilnvaru efektīvu īstenošanu. EBI līdz... [PB: lūgums ievietot datumu = 2 gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] ziņo Komisijai par esošās prakses pašreizējo stāvokli un iespējamām atšķirībām starp dalībvalstīm, un tā attiecīgā gadījumā uzrauga visu minētajā ziņojumā izklāstīto ieteikumu īstenošanu.

Pirmajā daļā minētajā ziņojumā ietver vismaz šādus aspektus:

(a) pasākumus, kas ieviesti iekšējās rekapitalizācijas instrumenta īstenošanai, un attiecīgā gadījumā iesaistes līmeni attiecībā uz finanšu tirgus infrastruktūrām un trešo valstu iestādēm;

(b) pasākumus, kas ieviesti, lai īstenotu citu noregulējuma instrumentu izmantošanu;

(c) to, kāds pārredzamības līmenis ir attiecīgajām ieinteresētajām personām attiecībā uz a) un b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem.";

(25) direktīvas 40. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Lai īstenotu pagaidu iestādes instrumentu, ņemot vērā vajadzību saglabāt pagaidu iestādes kritiski svarīgās funkcijas vai sasniegt jebkuru no noregulējuma mērķiem, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pārvest pagaidu iestādei visu turpmāk minēto:";

(b) panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana 43. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajam mērķim nedrīkst kavēt noregulējuma iestādes spēju kontrolēt pagaidu iestādi. Ja iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošana ļauj pilnībā nodrošināt pagaidu iestādes kapitālu, konvertējot iekšēji rekapitalizējamas saistības akcijās vai cita veida kapitāla instrumentos, var atcelt prasību, ka pagaidu iestāde pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskām iestādēm.";

(26) direktīvas 42. panta 5. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) šāds pārvedums ir nepieciešams, lai nodrošinātu noregulējamās iestādes, pagaidu iestādes vai aktīvu pārvaldības struktūras pienācīgu darbību; vai";

(27) direktīvas 44. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka iekšējās rekapitalizācijas instrumentu var piemērot visām 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes

vai vienības saistībām, – tostarp tām, kuras rada grāmatvedības uzkrājumu, – kuras nav izslēgtas no minētā instrumenta piemērošanas jomas saskaņā ar šā panta 2. vai 3. punktu.”;

(b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Noregulējuma finansēšanas mehānisms var veikt 4. punktā minēto iemaksu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) akciju un citu īpašumtiesību instrumentu turētāji, attiecīgo kapitāla instrumentu un citu iekšēji rekapitalizējamo saistību turētāji, izmantojot samazināšanu, norakstīšanu vai konvertēšanu saskaņā ar 48. panta 1. punktu un 60. panta 1. punktu, un attiecīgā gadījumā izmantojot noguldījumu garantiju sistēmu saskaņā ar 109. pantu, ir veikuši iemaksu zaudējumu absorbēšanai un rekapitalizācijai, kas ir vienāda ar summu, kura nav mazāka par 8 % no noregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts saskaņā ar 36. pantā paredzēto vērtēšanu;

(b) noregulējuma finansēšanas mehānisma iemaksa nepārsniedz 5 % no noregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts saskaņā ar 36. pantā paredzēto vērtēšanu.”;

(c) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Noregulējuma finansēšanas mehānisms var veikt iemaksu no resursiem, kas iegūti no 100. panta 6. punktā un 103. pantā minētajām *ex ante* iemaksām un kas vēl nav izmantoti, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) noregulējuma finansēšanas mehānisms ir veicis iemaksu saskaņā ar 4. punktu, un ir sasniegts 5. punkta b) apakšpunktā minētais 5 % ierobežojums;

(b) visas saistības, kuru prioritāte ir zemāka par noguldījumu prioritāti un kuras nav izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 44. panta 2. un 3. punktu, ir pilnībā norakstītas vai konvertētas.

Ārkārtas apstākļos kā alternatīvu vai papildus iemaksai no pirmajā daļā minētā noregulējuma finansēšanas mehānisma, ja ir izpildīti pirmajā daļā paredzētie nosacījumi, noregulējuma iestāde var mēģināt saņemt papildu finansējumu no alternatīviem finansējuma avotiem.”;

(28) direktīvas 44.a pantam pievieno šādu 8. punktu:

“8. Līdz... [PB: lūgums ievietot datumu = 24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] EBI ziņo Komisijai par šā panta piemērošanu. Minētajā ziņojumā salīdzina pasākumus, ko dalībvalstis pieņēmušas, lai izpildītu šā panta prasības, analizē to, cik efektīvi tie ir bijuši, aizsargājot privātos ieguldītājus, un novērtē to ietekmi uz pārrobežu darbībām.

Pamatojoties uz minēto ziņojumu, Komisija var iesniegt tiesību aktu priekšlikumu, lai grozītu šo direktīvu.”;

(29) direktīvas 45. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētas iestādes un vienības vienmēr izpilda pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības, ja

to pieprasījusi un noteikusi noregulējuma iestāde saskaņā ar šo pantu un 45.a līdz 45.i pantu.";

(30) regulas 45.b pantu groza šādi:

(a) panta 4., 5. un 7. punktā vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienības";

(b) panta 8. punktu groza šādi:

i) pirmajā daļā vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienības";

ii) otrās daļas c) apakšpunktā vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienība";

iii) ceturtajā daļā vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienības";

(c) pievieno šādu 10. punktu:

"10. Noregulējuma iestādes var atļaut noregulējuma vienībām izpildīt 4., 5. un 7. punktā minētās prasības, izmantojot pašu kapitālu vai saistības, kā minēts 1. un 3. punktā, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) attiecībā uz vienībām, kas ir G-SNI vienības vai noregulējuma vienības, uz kurām attiecas 45.c panta 5. vai 6. punkts, noregulējuma iestāde nav samazinājusi šā panta 4. punktā minēto prasību saskaņā ar minētā punkta pirmo daļu;

(b) šā panta 1. punktā minētās saistības, kas neatbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajam nosacījumam, atbilst minētās regulas 72.b panta 4. punkta b) līdz e) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem.";

(31) direktīvas 45.c pantu groza šādi:

(a) panta 3. punkta astotajā daļā vārdus "kritiski svarīgo ekonomisko funkciju" aizstāj ar vārdiem "kritiski svarīgo funkciju";

(b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē metodiku, kas noregulējuma iestādēm jāizmanto, lai aplēstu Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību un apvienoto rezervju prasību:

(a) noregulējuma vienībām noregulējuma grupas konsolidētajā līmenī, ja uz attiecīgo noregulējuma grupu neattiecas minētās prasības saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES;

(b) vienībām, kas pašas nav noregulējuma vienības, ja attiecīgajai vienībai nepiemēro minētās prasības saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES uz tāda paša pamata kā šīs direktīvas 45.f pantā minētās prasības.

EBI iesniedz minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz [PB: lūgums ievietot datumu, kas ir 12 mēnešus no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.";

(c) panta 7. punkta astotajā daļā vārdus "kritiski svarīgo ekonomisko funkciju" aizstāj ar vārdiem "kritiski svarīgo funkciju";

(32) direktīvā iekļauj šādu 45.ca pantu:

"*45.ca pants*

Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības noteikšana pārveduma stratēģijām, kuru rezultātā notiek iziešana no tirgus

1. Piemērojot 45.c pantu noregulējuma vienībai, kuras vēlamā noregulējuma stratēģija galvenokārt paredz uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta izmantošanu un tās iziešanu no tirgus, noregulējuma iestāde 45.c panta 3. punktā paredzēto rekapitalizācijas summu nosaka samērīgi, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

(a) noregulējuma vienības lielums, darījumdarbības modelis, finansēšanas modelis un riska profils, kā arī tā tirgus dziļums, kurā noregulējuma vienība darbojas;

(b) akcijas, citi īpašumtiesību instrumenti, aktīvi, tiesības vai saistības, kas jāpārved saņēmējam, kā noteikts noregulējuma plānā, ņemot vērā:

i) noregulējuma vienības galvenās darbības jomas un kritiski svarīgās funkcijas;

ii) saistības, kas izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 44. panta 2. punktu;

iii) 73. līdz 80. pantā minētos aizsardzības pasākumus;

(c) šā punkta b) apakšpunktā minēto noregulējuma vienības akciju, citu īpašumtiesību instrumentu, aktīvu, tiesību vai saistību paredzamo vērtību un tirgspēju, ņemot vērā:

i) noregulējuma iestādes konstatētos būtiskos noregulējamības šķēršļus, kas ir tieši saistīti ar uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta piemērošanu;

ii) zaudējumus, kas rodas no atlikušajā iestādē atlikušajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām;

(d) to, vai vēlamā noregulējuma stratēģija paredz pārvest noregulējuma vienības emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai visus vai daļu no noregulējuma vienības aktīviem, tiesībām un saistībām;

(e) to, vai vēlamā noregulējuma stratēģija paredz aktīvu nodalīšanas instrumenta piemērošanu.

2. Ja noregulējuma plānā ir paredzēts, ka vienība ir jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru vai citām līdzvērtīgām valsts procedūrām, un ir paredzēts izmantot noguldījumu garantiju sistēmu saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 5. punktu, noregulējuma iestāde ņem vērā arī šā panta 1. punktu, veicot šīs direktīvas 45.c panta 2.a punkta otrajā daļā minēto novērtējumu.

3. Šā panta 1. punkta piemērošanas rezultātā iegūtā summa nav lielāka par summu, ko iegūst, piemērojot 45.c panta 3. punktu.";

(33) direktīvas 45.d panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Šīs direktīvas 45. panta 1. punktā minēto prasību noregulējuma vienībai, kas ir G-SNI vienība, veido:";

(34) direktīvas 45.f panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Atkāpjoties no šī punkta pirmās un otrās daļas, Savienības mātesuzņēmumi, kas paši nav noregulējuma vienības, bet ir trešo valstu vienību meitasuzņēmumi, konsolidēti izpilda 45.c un 45.d pantā noteiktās prasības.”;

(35) direktīvas 45.l pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) kā saskaņā ar 45.e vai 45.f pantu noteiktā prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, tostarp 45.ca pants, ir īstenota valsts līmenī, un jo īpaši, vai ir pastāvējušas atšķirības prasību līmeņos, kas noteikti salīdzināmām vienībām dažādās dalībvalstīs;”;

(b) panta 3. punkta otrajā daļā pievieno šādu teikumu:

“Šā panta 2. punktā minēto pienākumu beidz piemērot pēc otrā ziņojuma iesniegšanas.”;

(36) direktīvas 45.m panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Šīs direktīvas 45.b panta 4. un 7. punktā, kā arī 45.c panta 5. un 6. punktā minētās prasības nepiemēro trīs gadu laikā pēc dienas, kad noregulējuma vienība vai grupa, kuras sastāvā noregulējuma vienība ietilpst, ir identificēta kā G-SNI vai kā ārpussavienības G-SNI, vai tad, ja uz noregulējuma vienību ir attiecināma 45.c panta 5. vai 6. punktā minētā situācija.”;

(37) direktīvas 46. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Šā panta 1. punktā minētajā novērtējumā nosaka summu, par kādu iekšēji rekapitalizējamās saistības ir jānoraksta vai jākonvertē:

(a) nolūkā atjaunot noregulējamās iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju vai attiecīgā gadījumā noteikt pagaidu iestādes rādītāju, ņemot vērā jebkādu kapitāla iemaksu, ko noregulējuma finansēšanas mehānisms veicis saskaņā ar šīs direktīvas 101. panta 1. punkta d) apakšpunktu;

(b) nolūkā uzturēt pietiekamu tirgus uzticēšanos noregulējamajai iestādei vai pagaidu iestādei, ņemot vērā jebkādas iespējamās saistības, un ļaut noregulējamai iestādei vismaz vienu gadu turpināt izpildīt atļaujas izsniegšanas nosacījumus un turpināt veikt darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES.”;

(38) direktīvas 47. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) attiecīgos kapitāla instrumentus un atbilstīgās saistības saskaņā ar 59. pantu, ko iestāde emitējusi saskaņā ar 59. panta 2. punktā minētajām pilnvarām; vai”;

(39) direktīvas 52. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Ārkārtas apstākļos noregulējuma iestāde var pagarināt viena mēneša termiņu uzņēmējdarbības reorganizācijas plāna iesniegšanai par vēl vienu mēnesi.”;

(b) panta 5. punktam pievieno šādu daļu:

“Noregulējuma iestāde var pieprasīt 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai vienībai vai iestādei uzņēmējdarbības reorganizācijas plānā iekļaut papildu elementus.”;

(40) direktīvas 53. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja noregulējuma iestāde ar 63. panta 1. punkta e) apakšpunktā minēto pilnvaru palīdzību līdz nullei samazina saistību, tostarp saistību, kas rada grāmatvedības uzkrājumu, pamatsummu vai neatmaksāto summu, attiecīgās saistības un jebkuri pienākumi vai prasījumi, kas rodas saistībā ar tām un nav uzkrāti brīdī, kad pilnvaras tiek īstenotas, ir visiem nolūkiem uzskatāmi par izpildītiem un nav jāpierāda turpmākajās procedūrās saistībā ar noregulējamo iestādi vai jebkādu saistību pārņēmēju vienību turpmākajās likvidācijas procedūrās.”;

(41) direktīvas 55. pantu groza šādi:

(a) 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) saistības nav noguldījums, kas minēts 108. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā;”;

(b) panta 2. punkta piekto un sesto daļu aizstāj ar šādām:

“Ja noregulējuma iestāde saistībā ar 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētas iestādes vai vienības noregulējamības novērtējumu, ko veic saskaņā ar 15. un 16. pantu, vai jebkurā citā laikā konstatē, ka saistību kategorijā, kas ietver atbilstīgās saistības, to saistību apjoms, kurās nav iekļauts šā panta 1. punktā minētais līguma noteikums, kopā ar saistībām, kuras ir izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas saskaņā ar 44. panta 2. punktu vai kuras, visticamāk, tiks izslēgtas saskaņā ar 44. panta 3. punktu, pārsniedz 10 % no minētās kategorijas apjoma, tā tūlīt novērtē minētā konkrētā fakta ietekmi uz minētās iestādes vai vienības noregulējamību, tostarp ietekmi uz tādu noregulējamību, kas izriet no riska, ka, īstenojot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, var tikt neievēroti 73. pantā paredzētie kreditoru aizsardzības pasākumi.

Ja noregulējuma iestāde, pamatojoties uz šā punkta piektajā daļā minēto novērtējumu, secina, ka saistības, kurās nav iekļauts šā panta 1. punktā minētais līguma noteikums, rada būtisku šķērsli noregulējamībai, tā attiecīgi īsteno 17. pantā paredzētās pilnvaras, lai novērstu minēto šķērsli noregulējamībai.”;

(42) direktīvas 59. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētajai iestādei vai vienībai ir vajadzīgs ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot gadījumus, kad minēto atbalstu piešķir kādā no 32.c pantā minētajiem veidiem.”;

(b) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju, nepieciešamību efektīvi īstenot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras vai noregulējuma grupas noregulējuma stratēģiju un citus būtiskus apstākļus, nav pamatotu izredžu, ka jebkāda darbība, tostarp alternatīvi privātā sektora pasākumi, uzraudzības darbība vai agrīnas intervences pasākumi, kas nav kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšana vai konvertācija, kā minēts 1.a punktā, saprātīgā termiņā novērstu 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības, vai grupas maksātnespēju.”;

(43) direktīvas 63. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta m) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"m) pilnvaras pieprasīt kompetentajai iestādei laikus novērtēt būtiskas līdzdalības ieguvēju, atkāpjoties no Direktīvas 2013/36/ES 22. pantā un Direktīvas 2014/65/ES 12. pantā noteiktajiem termiņiem;";

ii) pievieno šādu n) apakšpunktu:

"n) pilnvaras iesniegt pieprasījumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. panta 5. punktu noregulējamās iestādes vārdā.";

(b) panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) ņemot vērā 3. panta 6. punktu un 85. panta 1. punktu, prasības saņemt apstiprinājumu vai piekrišanu no jebkuras publiskas vai privātas personas, tostarp no noregulējamās iestādes akcionāriem vai kreditoriem un kompetentajām iestādēm Direktīvas 2013/36/ES 22. līdz 27. panta nolūkos;";

(44) direktīvas 71.a panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Šā panta 1. punktu piemēro visiem finanšu līgumiem, kas atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

(a) līgums rada jaunas saistības vai būtiski groza esošās saistības pēc tam, kad stājas spēkā noteikumi, kas pieņemti valsts līmenī, lai transponētu šo pantu;

(b) līgums paredz vienu vai vairāku izbeigšanas tiesību īstenošanu vai tiesības īstenot nodrošinājuma tiesības, kurām tiktu piemērots 33.a, 68., 69., 70. vai 71. pants, ja finanšu līgumu reglamentētu dalībvalsts tiesību akti.";

(45) direktīvas 74. panta 3. punktam pievieno šādu d) apakšpunktu:

"d) nosakot zaudējumus, kas noguldījumu garantiju sistēmai būtu radušies, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, piemēro kritērijus un metodiku, kas minēti Direktīvas 2014/49/ES 11.e pantā un jebkurā deleģētajā aktā, kurš pieņemts saskaņā ar minēto pantu.";

(46) direktīvas 88. pantā iekļauj šādu 6.a punktu:

"6.a Lai atvieglotu 10. panta 1. punktā, 15. panta 1. punktā un 17. panta 1. punktā minēto uzdevumu veikšanu un apmainītos ar jebkādu būtisku informāciju, noregulējuma kolēģiju izveido un vada tādas iestādes noregulējuma iestāde, kurai ir nozīmīgas filiāles citās dalībvalstīs.

Pirmajā daļā minētās iestādes noregulējuma iestāde pieņem lēmumu par to, kuras publiskās iestādes piedalās noregulējuma kolēģijas sanāksmē vai darbībā, ņemot vērā plānojamās vai koordinētās darbības nozīmīgumu minētajām publiskajām iestādēm, jo īpaši iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs un pirmajā daļā minētos uzdevumus.

Pirmajā daļā minētās iestādes noregulējuma iestāde iepriekš pilnībā informē visus noregulējuma kolēģijas dalībniekus par šādu sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem jautājumiem, ko plānots pārrunāt, un darbībām, kuras plānots apsvērt. Pirmajā daļā minētās iestādes noregulējuma iestāde arī laikus pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šajās sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.";

(47) direktīvas 91. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ja noregulējuma iestāde nolemj, ka iestāde vai jebkura 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā vienība, kas ir grupas meitasuzņēmums, atbilst 32. vai 33. pantā minētajiem nosacījumiem, minētā publiskā iestāde grupas līmeņa noregulējuma iestādei, ja tā ir cita publiskā iestāde, konsolidētās uzraudzības iestādei un attiecīgās grupas noregulējuma kolēģijas loceklēm, nekavējoties dara zināmu šādu informāciju:

(a) lēmums, ka 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā iestāde vai vienība atbilst attiecīgi 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā vai 33. panta 1. vai 2. punktā minētajiem nosacījumiem, vai 33. panta 4. punktā minētajiem nosacījumiem;

(b) 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto nosacījumu novērtēšanas rezultāts;

(c) noregulējuma darbības vai maksātnespējas pasākumi, kurus noregulējuma iestāde uzskata par piemērotiem minētajai iestādei vai vienībai.

Pirmajā daļā minēto informāciju var iekļaut paziņojumos, ko saskaņā ar 81. panta 3. punktu paziņo šā punkta pirmajā daļā minētajiem adresātiem.";

(b) panta 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.";

(48) direktīvas 92. panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"EBI pēc noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.";

(49) direktīvas 97. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Noregulējuma iestādes attiecīgā gadījumā noslēdz nesaistošas sadarbības vienošanās ar attiecīgajām 2. punktā minētajām trešās valsts varas iestādēm. Minētās vienošanās ir saskaņā ar EBI pamatnolīgumu.

Kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā noslēdz nesaistošas sadarbības vienošanās ar attiecīgajām 2. punktā minētajām trešās valsts varas iestādēm. Minētās vienošanās ir saskaņā ar EBI pamatnolīgumu un nodrošina, ka uz informāciju, ko atklāj trešās valsts varas iestādēm, attiecas garantija, ka tiek ievērotas dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas Direktīvas 2013/36/ES 53. panta 1. punktā minētajām prasībām."

(50) direktīvas 98. panta 1. punktu groza šādi:

(a) ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes un kompetentās ministrijas apmainās ar konfidenciālu informāciju, tostarp atveseļošanas plāniem, ar attiecīgajām trešo valstu varas iestādēm tikai tad, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:";

(b) pievieno šādu otro un trešo daļu:

“Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes apmainās ar konfidenciālu informāciju ar attiecīgajām trešo valstu varas iestādēm tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

(a) attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar atveseļošanu un noregulējumu, — pirmajā daļā izklāstītie nosacījumi;

(b) attiecībā uz citu kompetentajām iestādēm pieejamo informāciju — Direktīvas 2013/36/ES 55. pantā izklāstītie nosacījumi.

Otrās daļas nolūkos ar atveseļošanu un noregulējumu saistītā informācija ietver visu informāciju, kas tieši saistīta ar kompetento iestāžu uzdevumiem saskaņā ar šo direktīvu, jo īpaši atveseļošanas plānošanu un atveseļošanas plāniem, agrīnas intervences pasākumiem un informācijas apmaiņu ar noregulējuma iestādēm par noregulējuma plānošanu, noregulējuma plāniem un noregulējuma darbību.”;

(51) direktīvas 101. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja noregulējuma iestāde konstatē, ka noregulējuma finansēšanas mehānisma izmantošana šā panta 1. punktā minētajiem mērķiem varētu izraisīt to, ka daļa no 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētās iestādes vai vienības zaudējumiem tiktu novirzīti uz noregulējuma finansēšanas mehānismu, piemēro 44. pantā minētos noregulējuma finansēšanas mehānisma izmantošanas principus.”;

(52) direktīvas 102. panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja pēc šā panta 1. punktā minētā sākotnējā laikposma pieejamie finanšu līdzekļi kļūst mazāki par minētajā punktā noteikto mērķapjomu, atsāk iekasēt regulārās iemaksas, ko iegūst saskaņā ar 103. pantu, līdz ir sasniegts mērķapjoms. Noregulējuma iestādes var atlikt to regulāro iemaksu iekasēšanu, ko iegūst saskaņā ar 103. pantu, uz vienu vai vairākiem gadiem, līdz iekasējamā summa sasniedz summu, kas ir samērīga ar iekasēšanas procesa izmaksām, ar noteikumu, ka šāda atlikšana būtiski neietekmē noregulējuma iestāžu spēju izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismus saskaņā ar 101. pantu. Pēc tam, kad mērķapjoms ir sasniegts pirmo reizi, un gadījumos, kad pieejamie finanšu līdzekļi vēlāk ir samazinājušies zem divām trešdaļām no mērķapjoma, minētajām iemaksām nosaka tādu apmēru, lai sešu gadu laikā būtu iespējams sasniegt mērķapjomu.”;

(53) direktīvas 103. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punktu aizvieto ar šādu:

“3. Starp pieejamajiem finanšu līdzekļiem, kas jāņem vērā, lai sasniegtu 102. pantā noteikto mērķapjomu, var būt neatsaucamas maksājumu saistības, kuras ir pilnībā nodrošinātas ar zema riska aktīviem, kas nav apgrūtināti ar trešo personu tiesībām, un ar kurām var brīvi rīkoties un kuras ir atvēlētas tikai noregulējuma iestāžu izmantošanai 101. panta 1. punktā noteiktajā nolūkā. Neatsaucamo maksājumu saistību daļa nepārsniedz 50 % no kopējām iemaksām, kas iegūtas atbilstīgi šim pantam. Atbilstoši minētajam ierobežojumam noregulējuma iestāde katru gadu nosaka neatsaucamu maksājumu saistību daļu kopējā iemaksu summā, kas iegūstamas saskaņā ar šo pantu.”;

(b) iekļauj šādu 3.a punktu:

"3.a Noregulējuma iestāde pieprasa izpildīt neatsaucamas maksājumu saistības, kas uzņemtas saskaņā ar šā panta 3. punktu, ja ir jāizmanto noregulējuma finansēšanas mehānismi saskaņā ar 101. pantu.

Ja vienība vairs neietilpst 1. panta tvērumā un uz to vairs neattiecas pienākums veikt iemaksas saskaņā ar šā panta 1. punktu, noregulējuma iestāde pieprasa izpildīt neatsaucamas maksājumu saistības, kas uzņemtas saskaņā ar 3. punktu un vēl ir maksājamas. Ja iemaksa, kas saistīta ar neatsaucamām maksājumu saistībām, tiek pienācīgi veikta pēc pirmā izpildes pieprasījuma, noregulējuma iestāde atceļ saistības un atdod nodrošinājumu. Ja iemaksa nav pienācīgi samaksāta pēc pirmā pieprasījuma, noregulējuma iestāde pārņem nodrošinājumu un atceļ saistības.";

(54) direktīvas 104. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ārkārtas *ex post* iemaksas nepārsniedz trīskārt 12,5 % no 102. pantā noteiktā mērķapjoma.";

(55) direktīvas 108. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka to valsts tiesību aktos, kas reglamentē parastā maksātnespējas procedūra, turpmāk minētajiem ir vienāda prioritāte, kura ir augstāka nekā prioritāte, kas paredzēta parasto nenodrošināto kreditoru prasījumiem:

(a) noguldījumi;

(b) noguldījumi, kas veikti ar tādu Savienībā iedibinātu iestāžu filiāļu starpniecību, kuras atrodas ārpus Savienības;

(c) noguldījumu garantijas sistēmas, ar ko aizstāj segto noguldītāju tiesības un saistības maksātnespējas gadījumā.";

(b) pievieno šādu 8. un 9. punktu:

"8. Ja 37. panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktā minētos noregulējuma instrumentus izmanto, lai pārvestu tikai daļu no noregulējamās iestādes aktīviem, tiesībām vai saistībām, noregulējuma finansēšanas mehānismam ir prasījuma tiesības pret atlikušo 1. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto iestādi vai vienību par jebkādiem izdevumiem un zaudējumiem, kas noregulējuma finansēšanas mehānismam radušies sakarā ar jebkādām iemaksām noregulējumā saskaņā ar 101. panta 1. punktu saistībā ar zaudējumiem, kuri citādi būtu radušies kreditoriem.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta 8. punktā un 37. panta 7. punktā minētā noregulējuma finansēšanas mehānisma prasījumiem to valsts tiesību aktos, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras, ir virsprioritāte, kas ir augstāka nekā prioritāte, kura paredzēta noguldījumu un noguldījumu garantiju sistēmu prasījumiem saskaņā ar šā panta 1. punktu.";

(56) direktīvas 109. pantu groza šādi:

(a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz kredītiestādi, un ar noteikumu, ka šāda darbība nodrošina, ka noguldītājiem joprojām ir piekļuve to noguldījumiem, lai novērstu to, ka

noguldītāji uzņemas zaudējumus, noguldījumu garantiju sistēma, ar kuru minētā kredītiestāde ir saistīta, iemaksā šādas summas:

(a) ja iekšējās rekapitalizācijas instrumentu piemēro neatkarīgi vai kopā ar aktīvu nodalīšanas instrumentu — summa, par kādu segtie noguldījumi tiktu norakstīti vai konvertēti, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu noregulējamo iestādi saskaņā ar 46. panta 1. punktu, ja segtie noguldījumi būtu iekļauti iekšējās rekapitalizācijas tvērumā;

(b) ja uzņēmuma pārdošanas vai pagaidu iestādes instrumenti tiek piemēroti neatkarīgi vai kopā ar citiem noregulējuma instrumentiem:

i) summa, kas vajadzīga, lai segtu starpību starp segto noguldījumu un tādu saistību vērtību, kurām ir vienāda prioritāte ar noguldījumiem vai augstāka prioritāte nekā tiem, un noregulējamās iestādes aktīvu vērtību, kas jāpārved saņēmējam; un

ii) attiecīgā gadījumā summa, kas vajadzīga, lai nodrošinātu saņēmēja kapitāla neitralitāti pēc pārveduma.

Gadījumos, kas minēti pirmās daļas b) apakšpunktā, ja pārvedums saņēmējam ietver noguldījumus, kas nav segtie noguldījumi vai citas iekšēji rekapitalizējamas saistības, un noregulējuma iestāde novērtē, ka uz minētajiem noguldījumiem vai saistībām attiecas 44. panta 3. punktā minētie apstākļi, noguldījumu garantiju sistēma iemaksā:

(a) summu, kas vajadzīga, lai segtu starpību starp noguldījumu, tostarp nesegto noguldījumu vērtību un tādu saistību vērtību, kurām ir vienāda prioritāte ar noguldījumiem vai augstāka prioritāte nekā tiem, un to noregulējamās iestādes aktīvu vērtību, kas jāpārved saņēmējam; un

(b) attiecīgā gadījumā summu, kas vajadzīga, lai nodrošinātu saņēmēja kapitāla neitralitāti pēc pārveduma.

Dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad noguldījumu garantiju sistēma ir veikusi iemaksu otrajā daļā minētajos gadījumos, noregulējamā iestāde neiegādājas daļas citās sabiedrībās, kā arī neveic peļņas sadali saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu vai maksājumiem par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem, vai atturas no citām darbībām, kas var izraisīt līdzekļu aizplūšanu.

Visos gadījumos noguldījumu garantiju sistēmas iemaksu veikšanas izmaksas nav lielākas par atmaksāšanas izmaksām noguldītājiem, kas aprēķinātas noguldījumu garantiju sistēmā saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11.e pantu.

Ja atbilstīgi 74. pantam veiktajā vērtējumā ir noteikts, ka izmaksas, ko rada noguldījumu garantiju sistēmas iemaksa noregulējumā, ir lielākas nekā zaudējumi, kas rastos, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, noguldījumu garantiju sistēmai ir tiesības uz starpības izmaksu no noregulējuma finansēšanas mehānisma saskaņā ar 75. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestāde nosaka noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas summu saskaņā ar 1. punktu pēc apspriešanās ar noguldījumu garantiju sistēmu par paredzamajām izmaksām saistībā ar atmaksājumiem noguldītājiem saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11.e pantu un atbilstīgi šīs direktīvas 36. pantā minētajiem nosacījumiem.

Noregulējuma iestāde paziņo savu pirmajā daļā minēto lēmumu noguldījumu garantiju sistēmai, ar kuru iestāde ir saistīta. Noguldījumu garantiju sistēma nekavējoties īsteno minēto lēmumu.”;

(b) pantā iekļauj šādu 2.a un 2.b punktu:

“2.a Ja noguldījumu garantiju sistēmas līdzekļus izmanto saskaņā ar 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, lai veicinātu noregulējamās iestādes rekapitalizāciju, dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēma savu līdzdalību noregulējamās iestādes akcijās vai citos kapitāla instrumentos nodod privātajam sektoram, tiklīdz to ļauj komerciālie un finansiālie apstākļi.

Dalībvalstis nodrošina, ka noguldījumu garantiju sistēma atklāti un pārredzami tirgo akcijas un citus kapitāla instrumentus, kas minēti pirmajā daļā, un ka pārdošana tos nesagroza vai nediskriminē potenciālos pircējus. Šādu pārdošanu veic saskaņā ar komerciāliem noteikumiem.

2.b Noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas saskaņā ar 1. punkta otro daļu ņem vērā 44. panta 5. punkta a) apakšpunktā un 44. panta 8. punkta a) apakšpunktā noteiktajās robežvērtībās.

Ja noguldījumu garantiju sistēmas izmantošana saskaņā ar 1. punkta otro daļu kopā ar akciju un citu īpašumtiesību instrumentu turētāju, attiecīgo kapitāla instrumentu un citu iekšēji rekapitalizējamu saistību turētāju ieguldījumu zaudējumu absorbēšanā un rekapitalizācijā ļauj izmantot noregulējuma finansēšanas mehānismu, noguldījumu garantiju sistēmas iemaksa nepārsniedz summu, kas vajadzīga, lai panāktu atbilstību 44. panta 5. punkta a) apakšpunktā un 44. panta 8. punkta a) apakšpunktā noteiktajām robežvērtībām. Pēc noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas noregulējuma finansēšanas mehānismu izmanto saskaņā ar 44. un 101. pantā izklāstītajiem principiem, kas reglamentē noregulējuma finansēšanas mehānisma izmantošanu.

Tomēr pirmo un otro daļu nepiemēro iestādēm, kas grupas noregulējuma plānā vai noregulējuma plānā ir identificētas kā likvidācijas vienības.”;

(c) panta 3. punktu svītro;

(d) panta 5. punktā svītro otro un trešo daļu;

(57) direktīvas 111. panta 1. punktam pievieno šādu e) apakšpunktu:

“e) nav izpildīta 45.e vai 45.f pantā minētā minimuma prasība pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām.”;

(58) direktīvas 128. pantu groza šādi:

(a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu:

“**Sadarbība un informācijas apmaiņa starp iestādēm un publiskajām iestādēm**”;

(b) pievieno šādu daļu:

“Noregulējuma iestādes, kompetentās iestādes, EBI, Vienotā noregulējuma valde, ECB un citi Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībnieki pēc Komisijas pieprasījuma un noteiktajā termiņā sniedz tai visu informāciju, kas nepieciešama tās uzdevumu veikšanai saistībā ar politikas izstrādi, tostarp ietekmes novērtējumu veikšanai, tiesību aktu priekšlikumu sagatavošanai un

dalībai likumdošanas procesā. Uz Komisiju un Komisijas darbiniekiem attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas prasības, kas attiecībā uz saņemto informāciju noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014* 88. pantā.

___

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).”;

(59) direktīvā iekļauj šādu 128.a pantu:

“128.a pants

Krīzes pārvaldības simulācijas

1. EBI koordinē regulārus Savienības mēroga pasākumus, lai pārbaudītu šīs direktīvas, Regulas (ES) Nr. 806/2014 un Direktīvas 2014/49/ES piemērošanu pārrobežu situācijās visos šādos aspektos:

(a) kompetento iestāžu sadarbība atveseļošanas plānošanas laikā;

(b) sadarbība starp noregulējuma iestādēm un kompetentajām iestādēm pirms finanšu iestāžu maksātnespējas un noregulējuma laikā, tostarp īstenojot noregulējuma shēmas, kas pieņemtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. pantu.

2. EBI sagatavo ziņojumu, kurā izklāsta galvenos minēto pasākumu konstatējumus un secinājumus. Ziņojumu publisko.”.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz [PB: lūgums ievietot datumu = 18 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Tās piemēro minētos aktus no [PB: lūgums ievietot datumu = 1 diena pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētājs*